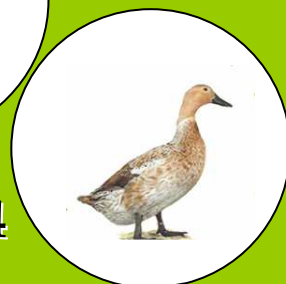
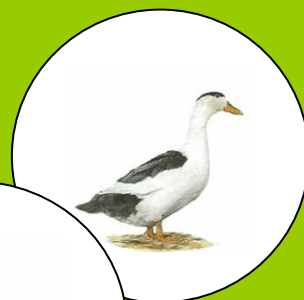

Kaczki

Hodowla i wzorce

Jasienica • Tomaszkowo 2024

Opracowanie: Małgorzata Zduńczyk, Manfred Uglorz

Źródła:

[Entenrassen - Sonderverein der Entenzüchter Deutschlands von 1895 e.V. \(enten-sv.de\)](http://enten-sv.de)

<https://enten-sv.de/entenrasse-im-blickfeld/2012-rouenente>

<https://www.selbstversorger.de/entenrassen>

www.entente-ee.com/wp-content/uploads/EE...

https://www.omlet.fr/breeds/canards/canard_d'aylesbury/

<http://www.zooenc.eu/fr/canard>

**Wszystkie zdjęcia i rysunki wyłącznie dla celów poglądowych.
All photos and drawings for illustrative purposes only.
Alle Fotos und Zeichnungen dienen nur zur Veranschaulichung.**

Spis treści

Rasy kaczek według EE

Wprowadzenie

Wzorce

- Kaczka arlekin walijska (EE 41)
- Kaczka challańska (EE 9)
- Kaczka elsberska (EE 4)
- Kaczka gadułka (wabiąca) (EE 22)
- Kaczka forestecka (EE 38)
- Kaczka gimbshaimska (EE 18)
- Kaczka hakodzioba (EE 21)
- Kaczka indyjska – biegus (EE 24)
- Kaczka kajuga (EE 8)
- Kaczka kreskowana (EE 36)
- Kaczka kambelska niemiecka (EE 12)
- Kaczka lotna (EE 19)
- Kaczka orpinkton (EE 26)
- Kaczka owerberska (EE 28)
- Kaczka pekin amerykańska (EE 3)
- Kaczka pekin niemiecka (EE 13)
- Kaczka piżmowa udomowiona (EE 40)
- Kaczka pomerańska (EE 28)
- Kaczka rueńska angielska (EE 15)
- Kaczka rueńska francuska (EE17)
- Kaczka saksońska (EE 30)
- Kaczka srocza (EE 2)
- Kaczka staropolska
- Kaczka szmaragdowa (EE 35)
- Kaczka szwedzka (EE 31)
- Kaczka zagrodowa (EE 24)

Rasy kaczek według EE

Lp.	Nr EE	Zgł.		Nazwa	Obr. 0.1	Obr. 0.1
1.	1	F	P N F A	Kaczka allierska Allier Enten Canard de l'Allier Allier duck	18	18
2.	41	UK	P N F A	Kaczka arlekin walijska Welsh-Harlekin-Enten Canard arlequin gallois Welsh Harlekin duck	15	15
3.	5	EE	P N F A	Kaczka balijska Bali Enten Canard de Bali Bali duck	13	13
4.	24	EE	P N F A	Kaczka indyjska – biegus Laufenten Canard courrier indien Indian runner duck	13	13
5.	6	F	P N F A	Kaczka burburska Bourbourg Enten Canard de Bourbourg Bourbourg duck	18	18
6.	9	F	P N F A	Kaczka challańska Challans Enten Canard de Challans Challans duck	16	16
7.	14	F	P N F A	Kaczka duklerska Duclair Enten Canard de Duclair Duclair duck	18	18
8.	10	DK	P N F A	Kaczka duńska Dänische Enten Canard du Danemark Danish duck	18	18

Rasy kaczek według EE

9.	4	UK	P N F A	Kaczka elsberska Aylesbury Enten Canard d'Aylesbury Aylesbury duck	20	20
10.	16	F	P N F A	Kaczka estaireska Estaires Enten Canard d'Estaires Estaires duck	16	16
11.	38	B	P N F A	Kaczka forestecka Vorster Enten Canard de Forest Forest duck	16	16
12.	18	D	P N F A	Kaczka gimshajska Gimbsheimer Enten Canard de Gimbsheim Gimbsheim duck	18	18
13.	21	NL	P N F A	Kaczka hakodzioba Krummschnabelenten Canard à bec courbé Hookbill duck	14	14
14.	20	B	P N F A	Kaczka hutegajska Hüttegemer Enten Canard de Huttegem Huttegem duck	14	14
15.	8	EE	P N F A	Kaczka kajuga Cayugaenten Canard de Cayuga Cayuga duck	16	16
16.	7	UK	P N F A	Kaczka kampbajska Campbell Enten Canard Campbell Campbell duck	15	15
17.	12	D	P N F A	Kaczka kampbajska niemiecka Deutsche Campbellenten Canard Campbell allemand German Campbell duck	15	15

Rasy kaczek według EE

18.	42	EE	P N F A	Kaczka karzełek Zwergenten Canard nain Bantam duck	10	10
19.	43	NL	P N F A	Kaczka karzełek holenderski czubaty Zwerg-Haubenenten Canard huppé nain Miniature crested duck	12	12
20.	36	D	P N F A	Kaczka kreskowana Streicher Enten Canard streicher Streicher duck (Abacot ranger)	15	15
21.	19	D	P N F A	Kaczka lotna Hochbrutflugenten Canard haut volant Highflyer duck	12	12
22.	25	B	P N F A	Kaczka merchtemska Merchtemer Enten Canard de Merchtem Merchtem duck	18	18
23.	26	UK	P N F A	Kaczka orpington Orpington Enten Canard Orpington Orpington duck	16	16
24.	28	NL	P N F A	Kaczka owerberska Overberger Enten Canard d'Overberg Overberg duck	15	15
25.	3	EE	P N F A	Kaczka pekin amerykańska Amerikanische Pekingenten Canard de Pékin américain American Peking duck	18	18
26.	13	D	P N F A	Kaczka pekin niemiecka Deutsche Pekingenten Canard de Pékin allemand German Peking duck	18	18

Rasy kaczek według EE

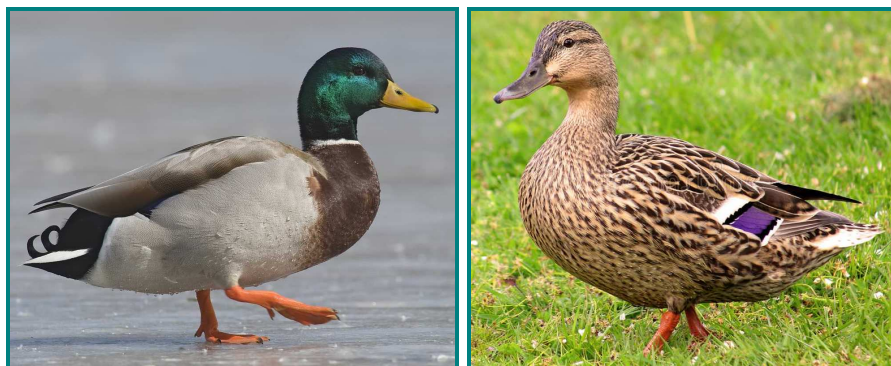
27.	40	EE	P N F A	Kaczka piżmowa Warzenenten Canard de barbarie Muscovy duck	22	18
28.	26	NL	P N F A	Kaczka północnoholenderska Nordholländische Weisslatzenten Canard à tête d'étourneau North-Holland white-bibbed duck	14	14
29.	28	D	P N F A	Kaczka pomerańska Pommernenten Canard de Poméranie Pomeranian duck	18	18
30.	15	UK	P N F A	Kaczka ruueńska angielska Englische Rouenenten Canard de Rouen anglais English Rouen duck	18	18
31.	17	F	P N F A	Kaczka rueńska francuska Französische Rouenenten Canard de Rouen français French Rouen duck	18	18
32.	30	D	P N F A	Kaczka saksońska Sachsenenten Canard de Saxe Saxony duck	18	18
33.	32	B	P N F A	Kaczka semoiska Semois Enten Canard de la Semois Semois duck	12	12
34.	34	UK	P N F A	Kaczka srebrzysta Appleyarda miniaturowa Silver Appleyard Zwergenten Canard Appleyard nain Silver Appleyard miniature duck	12	12
35.	33	UK	P N F A	Kaczka srebrzysta Appleyarda Silver Appleyard Enten Canard Appleyard Silver Appleyard duck	18	18

Rasy kaczek według EE

36.	2	D	P N F A	Kaczka srokata Altrheiner Elsterten Canard pie Magpie duck	16	16
37.	35	EE	P N F A	Kaczka szmaragdowa Smaragdenten Canard émeraude Emerald duck (East-Indian)	11	11
38.	31	S	P N F A	Kaczka szwedzka Schwedenenten Canard de Suède Swedish duck	18	18
39.	11	B	P N F A	Kaczka termondzka Dendermonder Enten Canard de Termonde Termonde duck	18	18
40.	22	NL	P N F A	Kaczka wabiąca Kwaker Enten Canard mignon Call duck	10	10
41.	37	I	P N F A	Kaczka wenecka Veneto Enten Canard de la Vénétie Veneto duck	18	18
42.	39	F	P N F A	Kaczka z Vouillé Vouillé Enten Canard de Vouillé Vouillé duck	12	12
43.	23	EE	P N F A	Kaczka zagrodowa Landenten Canard fermier (huppé) Farm duck (crested)	16	16

Wprowadzenie

do wzorców ras kaczki domowej (*Anas platyrhynchos domesticus*),
wywodzącej się od kaczki krzyżówki (*Anas platyrhynchos*)

1. Pochodzenie, udomowienie i użytkowanie

Pochodzenie

Kaczka krzyżówka była i jest ptakiem łownym, była oswajana, udomowiona, a w końcu hodowana przez człowieka dla pozyskiwania mięsa, jaj i pierza puchowego. Z czasem wyhodowano rasy użytkowe, a także ozdobne. Stała się zwierzęciem gospodarskim i fermowym, produkcyjnym. Zdarza się też, że kaczki traktowane są jako zwierzęta towarzyszące, a nawet domowe.

Kaczka domowa pochodzi od dzikiej kaczki krzyżówki, ale hodowana jest też kaczka piżmowa – udomowiona forma piżmówki amerykańskiej (*Cairina moschata*) oraz – w Azji – kaczka chińska (*Anas zonorhyncha*).

Popularne w chowie przemysłowym i przyzagrodowym są również mieszańce międzygatunkowe (hybrydy), czyli mulardy, których ojcem jest kaczor piżmowy, a matką kaczka rasy pekin. Pekin jest jedną z ras kaczki domowej pochodzącej od kaczki krzyżówki i jest najbardziej znaną rasą na świecie.

Udomowienie

Kaczki udomowiono w Azji Południowo-Wschodniej, w południowych Chinach. Istnieją dowody na chów kaczek w tym regionie przez co najmniej ostatnie 2000 lat. Pierwsze źródła pisemne, mówiące o chowie kaczek, pochodzą ze środkowych Chin z okresu nieco po 500 r. p.n.e. Według badań genetycznych udomowienie nastąpiło tam około 2200 lat temu.

Starożytni Egipcjanie, Grecy i Rzymianie polowali na dzikie kaczki. Istnieją dokumenty mówiące o utrzymywaniu kaczek w starożytnym Rzymie od II wieku p.n.e., ale opisy – zwłaszcza Lucjusza Kolumelli (*Lucius Iunius Moderatus Columella*) z pierwszego wieku naszej ery – sugerują, że w czasach rzymskich

trzymano kaczki, oswajano je, jednak nie udomowiono ich i nie prowadzono hodowli kaczek. Utrzymywane w zagrodach, wylęgane pod kurami z jaj dzikich kaczek, odchowywane i tuczone były najczęściej zabijane i zjadane. Nawet, jeżeli były również rozmnażane, nie prowadzono selekcji w kierunku udomowienia lub poprawy cech użytkowych.

Kaczka – podobnie, jak kura i gęś – była wykorzystywana jako zwierzę ofiarne, ale też była traktowana jako pupil i trzymana w domach, dawana w prezencie.

Przodkiem kaczki domowej w całym Starym Świecie była wyłącznie kaczka krzyżówka. Na terenach Europy Zachodniej kaczki krzyżówki udomowiono znacznie później niż gęsi. Prawdopodobnie pośrednią przyczyną tego były warunki klimatyczne, a bezpośrednią – niedostępność odpowiedniego pokarmu przez znaczną część roku oraz brak warunków w okresie zimowym do utrzymania ptaków żerujących w wodzie. Natomiast w Azji Południowo-Wschodniej klimat był odpowiedni.

Użytkowanie

Początkowo utrzymywano ptaki w typie pierwotnym, zbliżonym do dzikich ptaków, ogólnoużytkowym. Następnie wyodrębnił się typ cięższy, mięsny, nielotny.

W procesie udomowienia kaczki utraciły zdolność latania, zyskały większą masę ciała, zwiększyła się masa jaja i nieśność, pojawiły się różnorodne ubarwienia. Selekcję, prowadzącą do udoskonalenia typów użytkowych: mięsnego i nieśnego oraz ras ozdobnych, prowadzono dopiero w XVIII i XIX wieku. Wśród współczesnych ras wyróżnia się kaczki w typie nieśnym (np. biegus), mięsnym (pekin) i ogólnoużytkowym (staropolska); kaczki duże (np. rueńska), średnie (pekin) i miniaturowe (szmaragdowa) lub kaczki ciężkie (np. rueńska), lekkie (biegus), średnie (pekin) i miniaturowe (szmaragdowa).

Zakłada się, że udomowienie kaczki krzyżówki miało miejsce w różnych częściach świata, ale na różnych obszarach, w różnym czasie zaowocowało powstaniem różnych typów kaczek. W Europie, a prawdopodobnie także w Chinach, pojawiły się tzw. „kaczki lądowe”, uziemione, cięższe niż dzikie kaczki krzyżówki. Jednak ich postawa, a nierzadko i pokrój są nadal zbliżone do wyglądu kaczki krzyżówki. Natomiast w Azji Południowo-Wschodniej ewoluowały kaczki o wyprostowanej postawie, znane jako biegusy.

Udomowienie znacznie zmieniło niektóre cechy kaczek. Domowe – w przeciwieństwie do dzikich, żyjących w parach – żyją przeważnie w stadach i utraciły zachowania terytorialne, dzięki czemu są mniej agresywne. Wieki Selekcji hodowlanej ukształtowały dziesiątki ras, różniących się między sobą nie tylko masą ciała, ale pokrojem, kolorem dzioba i łap oraz ubarwieniem. Znane są również z czubkami i ptaki z gołą szyją. Ta różnorodność nie przeszkadza

w tworzeniu mieszańców międzyrasowych, a kaczki domowe nadal często kojarzą się z dzikimi kaczkami krzyżówkami, dając płodne potomstwo.

Kaczki domowe są hodowane od tysięcy lat głównie z przeznaczeniem na mięso, do tuczu, ale także dla pozyskiwania jaj kaczyc. Jaja kaczki były uważane w Europie za przysmak, ale pomimo tego, że są stosunkowo duże w porównaniu do kurzych i posiadają wysoką wartość odżywczą, obecnie są rzadko w sprzedaży ze względu na zwiększone ryzyko zakażenia salmonellą. Natomiast gospodynie często używają jaj kaczek własnego chowu. Kaczki nieśne mogą znieść nawet około 200 jaj rocznie. Jaja kaczki mają białą lub zielonkawą skorupę.

W niektórych kuchniach krew kaczki jest używana w celach spożywczych do przygotowywania zupy – między innymi czerniny w Polsce i tiet canh w Wietnamie.

Również kaczki puch jest – choć coraz bardziej niszowym – produktem ubocznym hodowli kaczek. Pióra i puch kaczki wykorzystywane są do wypełniania poduszek czy ocieplanej odzieży.

Kaczki, podobnie jak gęsi, chowa się dla pozyskania stłuszczonej wątróbki (po francusku: foie gras). Odbywa się to przy zastosowaniu specjalnego tuczu, podczas którego zwierzęta karmione są przymusowo przez rurę, kilkoma kilogramami rozdrobnionej paszy, codziennie, w ciągu ostatnich kilku tygodni przed ubojem. Chociaż gęsie wątróbki są bardziej znane, w rzeczywistości zdecydowana większość to kaczki wątróbki; a 98% produkcji ma miejsce we Francji, często w rodzinnych gospodarstwach wiejskich o długoletniej tradycji.

Prywatni hodowcy wykorzystują pasące się kaczki także jako ekologiczną ochronę ogrodów, zjadającą ślimaki i owady.

Dymorfizm płciowy

Warto wspomnieć, że kaczki domowe – w zależności od płci – odzywają się w inny sposób: kaczka kwacze głośno i dźwięcznie, kaczor znacznie ciszej i mniej dźwięcznie. Dymorfizm płciowy widać również w większości ubarwień – ptaki poszczególnych ras, odmiennej płci są inaczej ubarwione. Kaczory mają ciemne głowy i jaśniejszy spód ciała, a samice są bardziej jednolite, ze wzorem na piórach. Kaczory mają też tzw. „loczek”, czyli wywinięte pióra pokrywy ogona.

Z hodowli

W przeciwieństwie do kaczek pizmowych, samice wielu ras kaczek domowych pochodzących od kaczki krzyżówki, w procesie domestykacji, utraciły instynkt wysiadywania jaj i wodzenia piskląt, na korzyść nieśności. Jedną z różnic gatunkowych między kaczkami domowymi – tą, pochodzącą od kaczki krzyżówki i pizmową – jest długość inkubacji jaj. Dla pierwszej to 28 dni, druga wysiadyuje przez 35 dni.

Od wieków w gospodarstwach przydomowych istnieje zwyczaj podkładania jaj kaczek pod kurze nasiadki; dziś ich rolę często pełni wylęgarka. Jednak należy pamiętać, że puch kacząt wodzonych przez kaczkę jest zabezpieczony wydzieliną gruczołu kuprowego z jej piór, co czyni go wodoodpornym. Natomiast kura nie wytwarza tyle tej wydzieliny i nie smaruje nią piór tak, jak samica kaczki. Maluchy z inkubatora nie otrzymują go wcale. Dopiero, gdy kaczęta opierzą się i same wytwarzają wydzielinę gruczołu kuprowego, ich upierzenie staje się nieprzemakalne.

Rodzime rasy kaczek

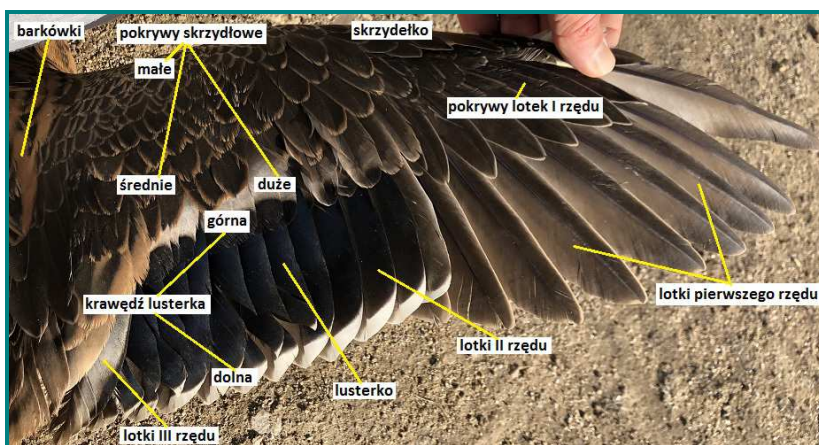
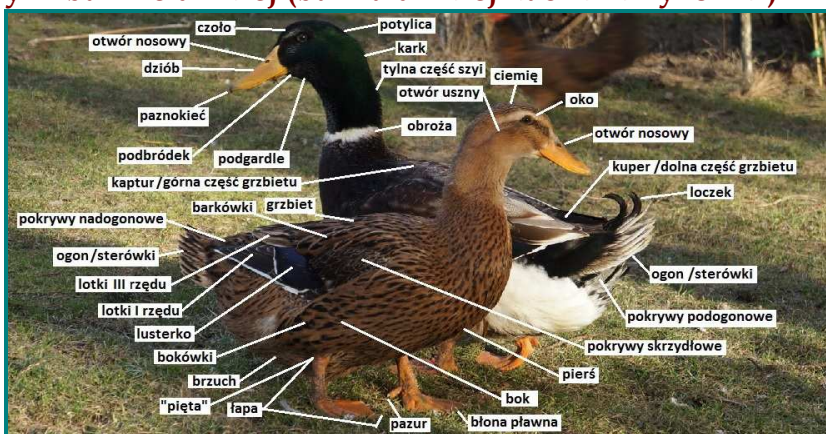
Rasy, rody i linie kaczek są nierozzerwalnie związane z rolniczym krajobrazem, tradycją i kulturą społeczności wiejskich oraz są świadectwem ich wielopokoleniowego dorobku hodowlanego. Niewielka liczebność utrzymywanych populacji stwarza duże zagrożenie dla przetrwania genetycznej bioróżnorodności gatunku. Podstawowym celem krajowego programu ochrony zasobów genetycznych kaczek jest zachowanie poszczególnych populacji i ochrona przed wyginięciem, przez utrzymanie w każdym chronionym stadzie (rodzie) równowagi genetycznej na niezmiennym poziomie, przy jednoczesnym zachowaniu charakterystycznych cech fenotypowych ptaków obu płci.

Krajowym programem ochrony zasobów genetycznych zwierząt objętych jest 10 ras/rodów/linii kaczek w tym:

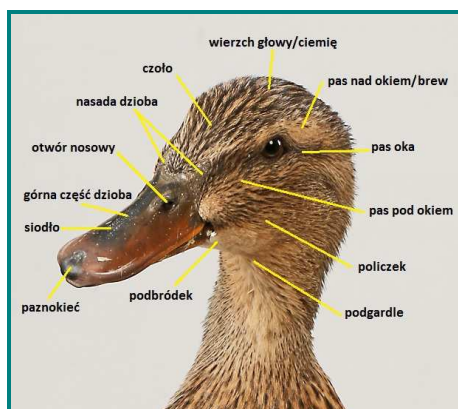
- pomniejszone (K-2)
- mieszańce khakikampbell-orpington (Kh0-01)
- pekin angielski (LsA)
- pekin duński (P-8)
- pekin francuski (P-9)
- pekin krajowy (P-33)
- pekin krajowy (P-11, P-22, P-44 i P-55)
- dworka (D-11) - najmłodsza z polskich ras towarowych, opracowana przez naukowców z myślą o małych gospodarstwach.

2. Pokrój kaczki domowej (*Anas platyrhynchos* f. *domestica*), pochodzącej od kaczki krzyżówki (*Anas platyrhynchos*), dymorfizm płciowy w barwie dzikiej (barwa dzikiej kaczki krzyżówki)

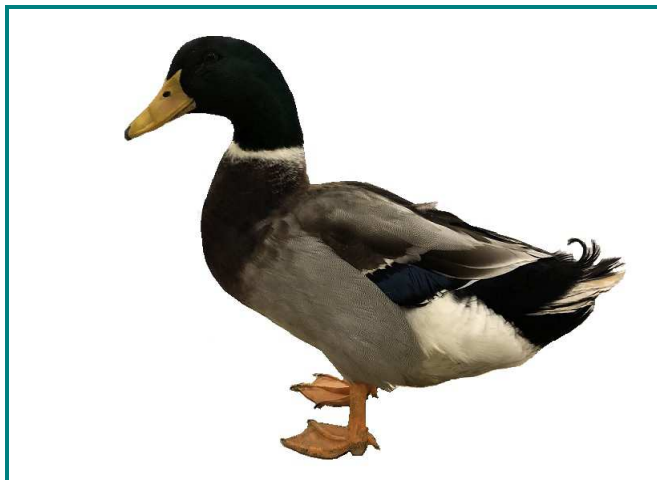
Skrzydło kaczki

Głowa i szyja kaczki

3. Ubarwienie

Ubarwienie kaczora

Głowa i szyja: czerń z zielonym połyskiem na głowie i górnej części szyi, wyraźna biała obroża prawie otaczająca szyję (niezamknięta w tylnej części).

Oczy: ciemnobrązowe.

Dziób: zielony, ciemny paznokieć dziobowy.

Pierś: głęboka ciemna czerwień (bordo) bez białych znaczeń/ zakończeń piór (frędzli); brzeg czerwieni wyraźnie zaznaczony.

Brzuch, boki i uda: jasnoszare z ciemnoszarym prążkowaniem, podbrzusze białe.

Grzbiet: ciemnoszary (kaptur – górna część grzbietu), przechodzący w czerń z zielonkawym połyskiem nad kuprem (dolna część grzbietu i nadogonie).

Ogon i kuper: sterówki szare, jaśniejsze sterówki zewnętrzne; kuper – pokrywy nadogonowe i podogonie – czarne z zielonym połyskiem, loczek (wywinięte pióra pokrywy ogona) czarny.

Skrzydła: lotki I rzędu ciemnoszare, lotki III rzędu brunatnoszare. Lusterko (lotki II rzędu) – opalizujący niebieski zakończony czarnym, a następnie białym kolorem. Pokrywy skrzydłowe (pióra pokrywowe) brązowawoszare z wyjątkiem pokryw większych (pokrywy lotek II rzędu) zakończonych białym, a następnie czarnym kolorem (górne obrzeżenie lusterka). Główne barkówki są jasnoszare, zewnętrzny brzeg brązowo obrzeżony. Kremowobiałe podbicie skrzydeł – pokrywy podskrzydłowe.

Łapy: matowopomarańczowe, pazury ciemne.

Ubarwienie kaczki

Głowa i szyja: złocistobrązowe, każde pióro o ciemniejszym brązowym znaczeniu. Ten wzór tworzy ciemniejszy pas od nasady dzioba, poprzez czoło, wierzch i tył głowy, a dalej w dół tylnej części szyi. Paski oczu tj.: jaśniejsza

linia nad okiem, ciemna linia przez oko (kreska oka) i rozjaśniona linia przed okiem. Jednocześnie jasnobrązowe (bez wzoru) podbródek i podgardle.

Oczy: brązowe.

Dziób: ciemnopomarańczowy z brązowym wierzchem (siodłem) i ciemnym paznokciem.

Pierś i boki: brązowe lub kasztanowe z ciemnobrązowym znaczeniem na każdym piórze. Spód ciała: podobny.

Grzbiet: brązowy lub kasztanowy z ciemniejszym wzorem szewronu (kształt litery V).

Ogon: matowy, żółty, nieregularnie znaczony brązem; sterówki znajdujące się pośrodku ciemniejsze niż te na zewnętrznych krawędziach.

Skrzydła: lotki pierwszego rzędu brązowawoszare. Lusterko i jego granice jak u kaczora (lotki II rzędu i pokrywy większe). Lotki trzeciego rzędu bardziej brązowe niż lotki pierwszego rzędu na ich widocznej części (przy złożonym skrzydle). Pokrywy (mniejsze) w tej samej barwie co grzbiet. Barkówki z wyraźnym wzorem (szewrony). Pokrywy podskrzydłowe kremowobiałe.

Łapy: matowopomarańczowe, ciemniejsze błony pławne.

Wady w ubarwieniu

Dyskwalifikujące

Obie płcie: białe znaczenia na głowie i szyi. Jasnożółty, niebieski lub szary dziób. Rozbielenia lotek pierwszego rzędu/białe lotki I rzędu. Pokrywy podskrzydłowe/podbicie skrzydeł barwne. Niekompletne, przyciemnione lub brązowe lusterko.

Kaczor: brak obrożi; nieprzerwany pierścień wokół szyi. Kolor bordowy na piórach boków. Całkowicie białe podogonie.

Kaczka: brak obydwu pasków oka i brak ciemniejszego wzoru na wierzchu głowy; obecność białej obrożi/każdy ślad białego pierścienia na szyi. Jasnopłowa barwa podstawowa.

Poważne wady

Obie płcie: białe pióra pod dziobem (na podbródku), na podgardlu oraz na podogoniu. Niewyraźne lusterko i znaczenia pokryw dużych skrzydeł.

Kaczor: białe obrzeżenie na bordowych piórach piersi. Bordo przechodzące na pióra (reszty) ciała; żółty lub niebieskozielony dziób; biały lub szary kolor w ubarwieniu głowy.

Kaczka: nieczysty rysunek na barkówkach i piórach grzbietu.

Drobne usterki

Obie płci: niewyraźne pasy lotek drugiego rzędu lub pokryw większych (niewyraźne pasy lusterka). Bardzo jasne zewnętrzne pióra ogona.

Kaczor: czarne znaczenia na dziobie. Brak czarnego podogonia.

Kaczka: ciemny kolor podstawowy.

Tłumaczenie i opracowanie **Małgorzata Zduńczyk**
Zdjęcia **Przemysław Tesak**

Źródła:

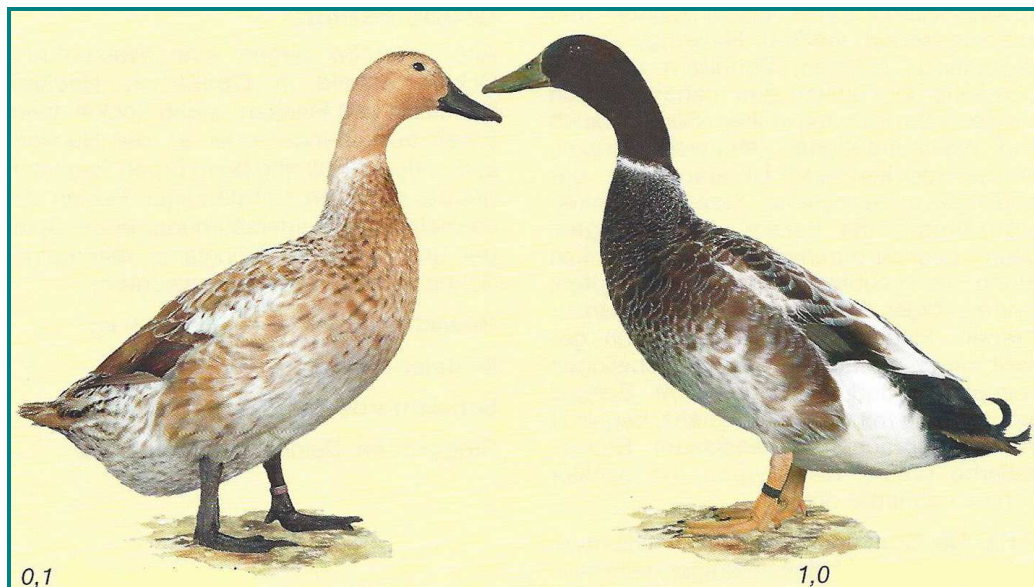
- Wikipedia
 - *Zwierzęta udomowione w dziejach ludzkości*”, Alicja Lasota-Moskalewska, WUW, Warszawa 2005
 - *Der große Geflügelstandard in Farbe. Band 3. Wassergeflügel: Gänse und Enten* Martin Platzbecker, 2005
- <http://www.bioroznorodnosc.izoo.krakow.pl/drob/kaczki>
<https://kackzistaropolskie.pl/wzorzec-rasy/>
<https://runnerduck.net/photos.php>
<http://www.callducks.net/standards&photos1.htm>
<https://www.backyardchickens.com/threads/understanding-basic-colour-genetics-mallards-derivitives.410593>

[WWW.bing.com/images/search?view=detailV2&ccid=Z9qIGvkd&id=35B94861192CA85196077B12D4840E1B302E56A2&thid](http://www.bing.com/images/search?view=detailV2&ccid=Z9qIGvkd&id=35B94861192CA85196077B12D4840E1B302E56A2&thid)

Kaczka arlekin walijska (EE 41)

N: Welsh-Harlekin-Enten, F: Canard arlequin gallois, A: Welsh Harlekin duck

Pochodzenie

Wielka Brytania. Wyhodowana w Walii z kaczek kampbelskich, a została uznana za rasę w 1949 roku.

Charakterystyka ogólna

Żywa, delikatnej budowy, zaokrąglona kaczka o nieco wyprostowanej postawie i łukowatej linii piersi i brzucha.

Cechy rasowości

Tułów:	średniej długości, dobrze zaokrąglony, nieco wyprostowany. Linia grzbietu i brzucha względem siebie są równoległe.
Grzbiet:	długi, delikatnie opadający.
Pierś:	dobrze zaokrąglona, noszona nieco wysoko.
Brzuch:	dobrze rozwinięty, brak fałdu brzuszego, nie obwisły.
Głowa:	nieco wydłużona, dobrze zaokrąglona z lekko uniesionym czołem i suchymi policzkami.
Dziób:	średniej długości, z prostym grzbietem; umiarkowanie szeroki.
Oczy:	brązowe, osadzone dość wysoko.
Szyja:	średniej długości, umiarkowanie zakrzywiona, niezbyt silna, łagodnie poszerza się w kierunku piersi.

Skrzydła:	średniej długości, zwarte i przylegające do korpusy.
Ogon:	noszony zgodnie z linią grzbietu, niezbyt zwarty.
Podudzia:	trochę wystające.
Łapy:	średniej długości. Kaczor nieco wyższy od kaczki.
Upierzenie:	napięte i gładko przylegające do ciała.

Duże wady cech rasowości

Występowanie fałdy piersiowej, zbyt gruba szyja, zbyt wyprostowana postawa, całkowicie zielony lub niebieski dziób, bardzo ciemny kolor.

Ubarwienie

Kremowodzikie

Kaczor. Podstawowy kolor jest kredowobiały, głowa brązowoczarna, błyszcząca zielono, z nieco brązowym odcieniem. Kolor głowy przechodzi stopniowo w kolor szyi aż do wyraźnej, ostro odgraniczonej i zamkniętej białej obręczy (wianka). Pióra na piersi, podstawie szyi, karku, łopatek i górnej części boków są mahoniowobrazowe, z wyraźną kremowobiałą obwódką; zaś pióra na brzuchu i plecach kremowobiałe. Pióra pokrywają ogonowej i spodu ogona są dopasowane do koloru głowy. Ogon jest ciemnobrązowy, pióra z jasnokremową obwódką; loki brązowoczarne. Spód ogona od srebrzystego do szarobrązowego z ciemnymi plamami. Pożądana jest kremowa obwódka każdego pióra. Pokrywy skrzydłowe są szarobrązowe z kremowym obrzeżeniem. Kremowe lotki są nieco przeplatane z barwą brązową. Lusterka brązowe z zielonkawym połyskiem, z ciemnobrązową obwódką. Kolor łap pomarańczowy.

Kaczka. Podstawowy kolor jest żółtawożółtobrązowy. Głowa i szyja jest z jednolitym żółtobrązowym kolorem podstawowym i żółtobrązowymi znaczeniami na głowie i górnej części szyi. Pióra górnej części piersi, szyi, pleców i boków z żółtobrązowym wewnętrznym polem, kremową obwódką i wyraźnie widoczną ciemnobrązową linią w pośrodku. Dolna część grzbietu z brązowymi plamkami. Dolna część piersi koloru od kremowego do ciemnobrązowego, z ciemnymi smugami. Skrzydła koloru kremowego, zmieszanego z głębokim brązem. Lusterka brązowe z delikatnym brązowym połyskiem i ciemnobrązową obwódką. Pióra ogona nieco brązowe. Dziób jest czarnozielony. Kolor łap od brązowego do brązowoczarnego.

Duże wady ubarwienia

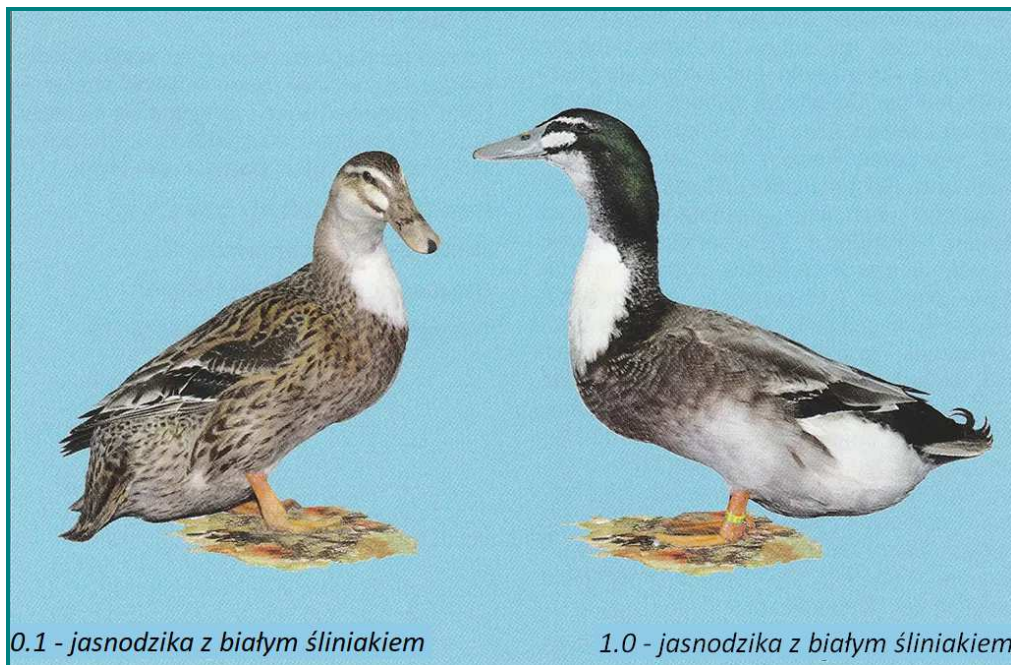
Czarne pióra w górnej części klatki piersiowej, szyi, ramion i boków; białe loki u kaczora; otwarty z tyłu u kaczora pierścień na szyi; kantarki, całkowity brak kremowego upierzenia; niebieskie lusterka i zdecydowany zielony połysk na piórach; dziób czysto żółty u obu płci.

Waga: kaczor 2,5 kg, kaczka 2 kg
Nieśność roczna: od 100 do 200
Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g
Kolor skorupki jaj: biały.
Rozmiary obrączek: u obie płcie numer 15.

Kaczka challańska (EE 9)

N: Challans Enten, F: Canard de Challans, A: Challans duck

0.1 - jasnodzika z białym śliniakiem

1.0 - jasnodzika z białym śliniakiem

Pochodzenie

Francja. Bardzo stara rasa z regionu Pays-de-la-Loire. Powstała w okolicy Challans. Znana już była w XVIII wieku.

Charakterystyka ogólna

Dość duża kaczka wiejska, o szerokim korpusie, lekko wyprostowanej postawie i charakterystycznym dla rasy upierzeniu.

Cechy rasowości

Tułów:	długi, szeroki, postawa lekko wyprostowana.
Grzbiet:	długi, szeroki, lekko opadający, zaokrąglony po bokach.
Pierś:	wypukła, dobrze zaokrąglona.
Brzuch:	dobrze rozwinięty.
Głowa:	szeroka i zaokrąglona.
Dziób:	długi i szeroki, z lekko zagłębioną linią górną dzioba. Jasnozielony u podstawy i niebieskawy w kierunku czubka dzioba u kaczora, fasola czarna. Różowopomarańczowy u kaczki z czarniawymi inkluzjami pośrodku i lekko niebieskawym od-

	cieniem u podstawy, fasola czarna.
Oczy:	brązowawe.
Szyja:	średniej długości, nieco wysunięta do przodu.
Skrzydła:	ściśle przylegające do ciała, dobrze zakrywające grzbiet, nie krzyżujące się.
Ogon:	zamknięty i równy.
Podudzia:	średniej długości, dobrze rozwinięte, lekko wypukłe.
Łapy:	średniej długości, pomarańczowożółte.
Upierzenie:	ściśle przylegające.

Duże wady

Zbyt mała długość i szerokość korpusu; pojawiająca się fałda na podgardlu i brzuchu (kil), zbyt pozioma postawa.

Kolor i rysunek

Jasnodziki z białym śliniakem.

Kaczor. Głowa i szyja czarne z zielonym połyskiem, nad okiem szerokie białe paski, a na policzkach między podstawą dzioba a okiem biały kantarek. Podbródek, i szyja szarobiałe, na górnej części piersi duży biały śliniaczek, otoczony bordowymi piórami z delikatną białą obwódką. Śliniak powinien być duży, ale wyraźnie oddzielony od podstawowego upierzenia i nie zwężający się w kierunku brzucha. Łopatki jasno perłowszare, pióra wewnątrz nieco ciemniejsze, bez śladów rdzy. Boczki jasnoszaroperłowe. Szara dolna partia ciała. Brzuch od białego do czarnego, siwy klin podogonowy. Ogon szarobiały z czarnymi piórami ogonowymi, szeroko biało obrzeżony. Błyszczące czarne plecy, zad i loki na ogonie. Pióra pokrywowe na skrzydłach koloru szarego. Niebieskofioletowo błyszczące lustra, obramowanie z przodu i z tyłu czarną, a następnie białą obwódką. Lotki 1. rzędu brązowoczarne, pozostałe jak pióra pokrywowe na skrzydłach.

Kaczka. Kolor podstawowy jasnoizabelowy, bez połysku oraz bez brązowego nalotu. Nad okiem rozciąga się stosunkowo szeroki, lekko zakrzywiony, prawie biały pasek w kierunku brwi. Poniżej tego paska znajduje się dość ciemna linia, która za okiem rozmywa się. Na policzkach między okiem a podstawą dzioba znajduje się prawie biały szeroki kantarek. Podbródek, gardło i szyja prawie białe. Pod nimi duży biały śliniaczek. Każde pióro na łopatkach, po bokach i ogonie, w mniejszym stopniu na grzbiecie, zadzie, brzuchu i piersi, ma czarne obrzeżenia w kształcie podkowy. Lusterka jak u kaczora.

Duże wady

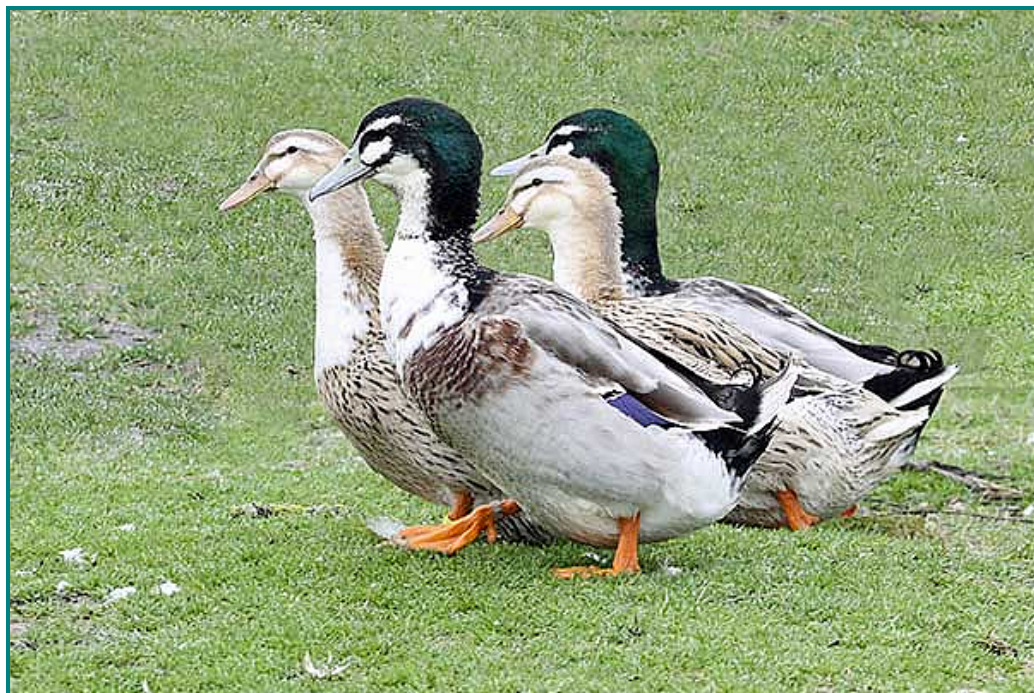
Brak rysunku na głowie; śliniaczek za mały lub nakrapiany; brakujące lub uszkodzone lusterka; białe skrzydła; kolor podstawowy zbyt ciemny u kaczki; szary brzuch u kaczoza.

Masa ciała: kaczor 3,2 kg, kaczka 2,8 kg.

Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g.

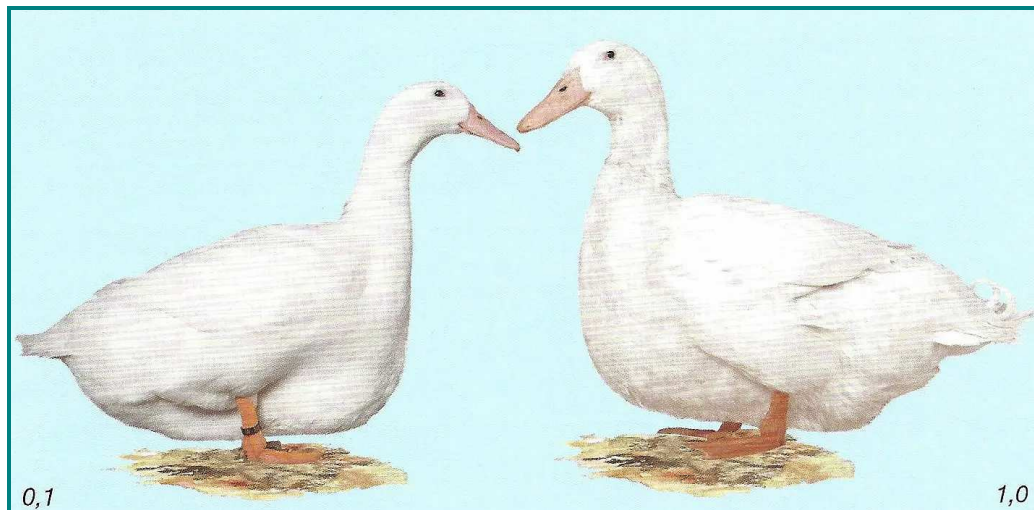
Kolor skorupki jaja: jasnozielony.

Rozmiary obrączek: dla obu płci 16.

Kaczka elsberska (EE 4)

N: Aylesbury Enten, F: Canard d'Aylesbury, A: Aylesbury duck

Pochodzenie

Wyhodowana została w Anglii jako kaczka przeznaczona do tuczu.

Charakterystyka ogólna

Kaczka zdecydowanie masywna, ale nie wyglądająca niezgrabnie; o delikatnej strukturze kostnej i postawie poziomej.

Cechy rasowości

Tułów:	szeroki; głęboki; długi; lekko zwężający się ku tyłowi.
Grzbiet:	szeroki; umiarkowanie łukowaty.
Pierś:	zdecydowanie pełna; szeroka; zaokrąglony, z nisko osadzoną fałdą piersiową, sięgającą daleko do przodu i prostą w linii dolnej.
Brzuch:	dobrze rozwinięty; nie obwisający.
Głowa:	wąska w części górnej; czoło płaskie, wznoszące się łagodnym łukiem. Policzki szerokie, wręcz sterzące, ale głowa nie wydaje się być otłuszczona
Dziób:	bardzo długi; mocny; nieco szerszy z przodu; lekko wklęsła górna linia; kolor jasnoróżowy; dopuszczalna u dorosłych samic nieznaczna ciemna kreska na paznokciu dziobowym.
Oczy:	okrągłe, ciemne.
Szyja:	stosunkowo cienka, nieco łukowato wygięta.

Skrzydła:	ściśle przylegające do ciała, maksymalnie zakrywające plecy.
Ogon:	zwarty, noszony poziomo lub lekko opadający.
Podudzia:	mocne, przykryte bocznymi piórami.
Łapy:	średniej długości; mocne; ciemnożółte u młodych, pomarańczowe u kaczek starszych.
Upierzenie:	ściśle przylegające do tułowia.

Ubarwienie

Białe

Białe bez piór o innym kolorze; jesienią dopuszczalny lekko żółtawy odcień.

Duże wady

Wąski, krótki tułów; wyprostowana postawa; szyja zbyt gruba, brakujący lub niewłaściwie ukształtowana fałda piersiowa; okrągłe, wysokie czoło; mocno wysklepiona głowa; krótki, wąski, zielony lub niebieski, mocno pożółkły lub cętkowany dziób; ciemny paznokieć dziobowy; bardzo ciemne łapy, luźne upierzenie lub żółty kolor upierzenia.

Masa ciała: kaczora 5 kg, kaczki 4,5 kg

Nieśność roczna: od 65 do 80

Minimalna masa jaja wylęgowego: 80 g.

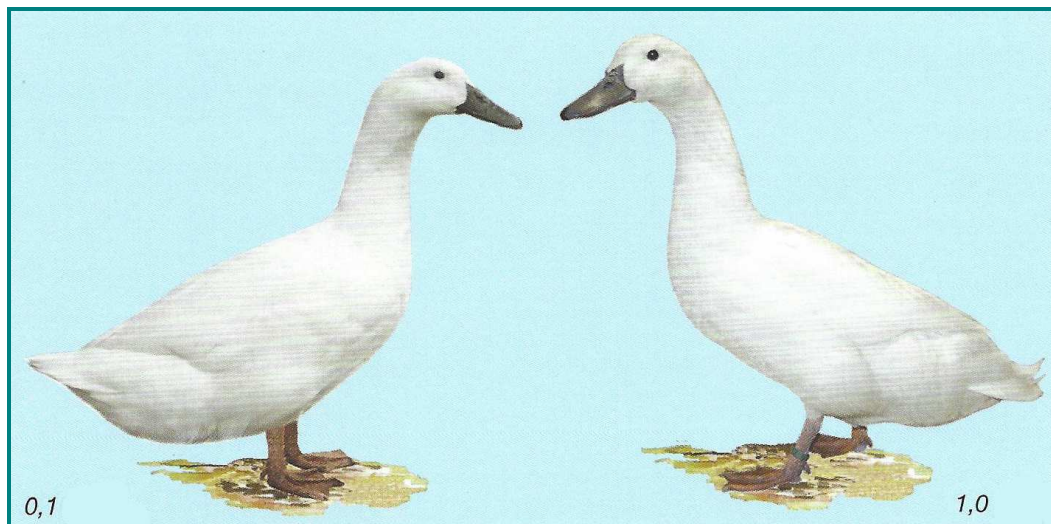
Kolor skorupki jaja: od białego do zielonego.

Rozmiary obrączek: dla obu płci 20.

Kaczka forestecka (EE 38)

N: Vorster Enten, F: Canard de Forest, A: Forest duck

Pochodzenie

Belgia.

Charakterystyka ogólna

Żywna, średniej wagi kaczka, o lekko podniesionej sylwetce.

Cechy rasowości

Tułów:	długi i szeroki; lekko podniesiona sylwetka.
Grzbiet:	szeroki i płaski.
Pierś:	szeroka i pełna.
Brzuch:	pełny; dobrze wysklepiony; u kaczki głęboki, ale nie dotykający podłoża.
Głowa:	sucha; z płaskim czołem i wyraźnym podgardlem.
Dziób:	długi, prawie prosty; niebieski lub niebieski z czarnymi plamami; ciemniejszy u kaczki. Paznokieć (fasola) czarna.
Oczy:	małe; wyrażające żywotność; wysoko osadzone. Kolor oczu ciemno brązowy.
Szyja:	dosyć długa; trochę wygięty; niezbyt gruba. Noszona prawie pionowo. Z linią grzbietu tworzy kąt rozwarty.
Skrzydła:	raczej krótkie; zamknięte i dobrze przylegające do ciała, nie krzyżujące się z sobą.

Ogon:	zwarty, noszony poziomo.
Podudzia:	średniej długości; ukryte pod bocznym upierzeniem.
Łapy:	średniej długości i mocne; kolor nóg brązowopomarańczowy u kaczorów, brązowawy u kaczek.
Upierzenie:	gładkie i przylegające.

Duże wady w budowie

Niedostateczna waga, korpus zbyt wąski i krótki, postawa zbyt wyprostowana lub zbyt pozioma; fałda piersiowa, fałda brzuszna; mocno skrzyżowane skrzydła; zbyt dużo zieleni w kolorze dzioba; czystoczarny dziób u kaczki; jasnopomarańczowy kolor łap.

Ubarwienie

Białe

Upierzenie srebrzystobiałe.

Duże wady w upierzeniu

Pojedyncze kolorowe pióra zarówno u kaczora, jak kaczki.

Masa ciała: kaczor 3 kg, kaczka 2,5 kg

Nieśność roczna: około 60 jaj

Minimalna masa jaja wylęgowego: 70 g.

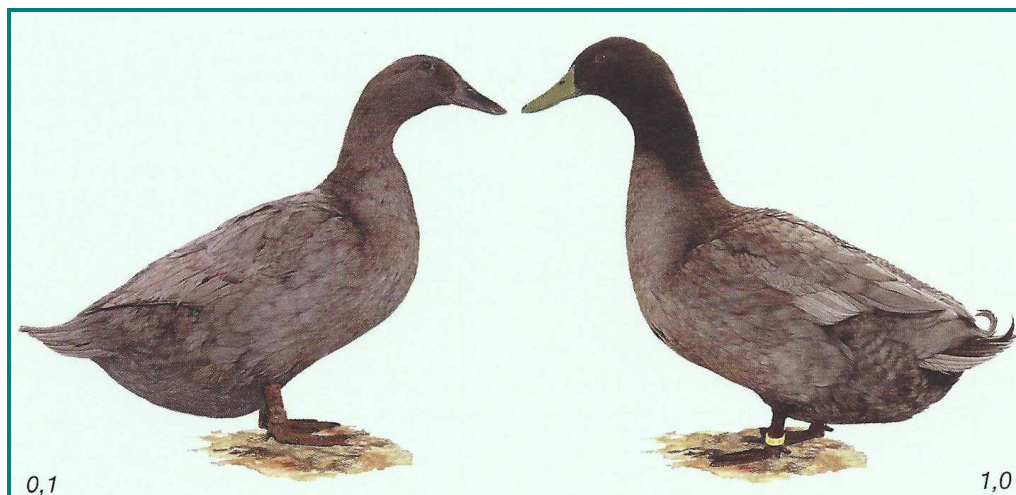
Kolor skorupki jaja: biały z zielonkawym nalotem..

Rozmiar obrączek: u obu płci 16.

Kaczka gimbshaimska (EE 18)

N: Gimbsheimer Enten, F: Canard de Gimbsheim, A: Gimbsheim duck

Pochodzenie

Niemcy. Powstała w Gimbsheim (Nadrenia-Palatynat) w latach 1958 – 1963, przez krzyżowanie orpingtonów z amerykańskimi pekinami i kaczekami saksońskimi.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości kaczka wiejska, długa i szeroka, ale nie wygląda na niezgrabną. Postawa prawie pozioma, nieco opadająca.

Cechy rasowości

Tułów:	dość długi i głęboki, bez fałdu brzuszego.
Grzbiet:	długi; szeroki w ramionach; lekko zaokrąglony po bokach; nieco nachylony.
Pierś:	pełna, zaokrąglona, bez fałdu piersiowego.
Brzuch:	szeroki i głęboki.
Głowa:	niezbyt szeroka; dobrze zaokrąglona, o płaskim czole.
Dziób:	mocny, długi, równo szeroki; u kaczora w kolorze zielonej wikliny wierzbowej z czarną fasolą, u kaczki czarnozielona z czarną fasolą.
Oczy:	ciemnobrązowe.
Szyja:	średniej długości, lekko wygięta, niezbyt silna.
Skrzydła:	dobrze zwarte; mocno przylegające do tułowia.

- Ogon:** mocno zwarty; noszone poziomo.
Podudzia: pokryte brzuszным upierzeniem.
Łapy: umiejscowione prawie pośrodku ciała, średniej długość; koloru od czarnoczerwonego do czarnego.
Upierzenie: ściśle przylegające; tak gładkie, jak tylko to możliwe.

Kolor

Niebieski

Kolor intensywnie niebieskoszary, równomiernie stonowany na całym ciele, z mniej lub bardziej ciemną obwódką na piórach. Głowa i szyja ciemniejsze, u kaczorów prawie czarne. Dozwolone pojedyncze czarne pióra.

Duże wady

Niezgrabna figura, wąska tylna część tułowia, gruba głowa, postawa wyprostowana, białe skrzydła; brązowa pierś; biel w lusterkach.

Masa ciała kaczora 3 kg, kaczki 2,5 kg
Nieśność roczna: około 150
Minimalna masa jaja wylęgowego: 70 g
Kolor skorupki jaja: od białego do zielonego
Rozmiar obrączek: dla obu płci numer 18

Kaczka hakodzioba (EE 21)

N: Krummschnabelente, F: Canard à bec courbé, A: Hookbill duck

0,1 dzika przyciemniona
ze śliniakiem

1,0 dzika przyciemniona
ze śliniakiem

Pochodzenie

Niderlandy (Holandia). Północnholenderskie kaczki hakodziobe.

Charakterystyka ogólna

Zaledwie średniej wielkości, delikatnej budowy kaczka zagrodowa, o niemal poziomej postawie. Linia grzbietu dzioba jest mocno wygięta (w górę).

Cechy rasowości

Tułów:	średniej długości; dobrze zaokrąglony; prawie pozioma postawa. Linie: górna (grzbietu) i dolna (spodu ciała) powinny być w przybliżeniu równoległe.
Grzbiet:	długi; niezbyt szeroki; nieco wypukły.
Pierś:	pełna; dobrze zaokrąglona; nieco wypukła.
Brzuch:	dobrze rozwinięty, prawie równoległy do grzbietu (linia dolna prawie równoległa do górnej); podbrzusze kaczki nie ciągnie się.
Głowa:	wydłużona, zaokrąglona z płaskim czołem; policzki niewypukłe.
Dziób:	płaski; długi; szeroki; linia grzbietu mocno wygięta w górę (wypukła) – tak, aby górna linia dzioba wraz z górną linią głowy oraz dolna linia dzioba z linią podgardla, tworzyły nieprzerwane łuki. Kolor zgodny z ubarwieniem.

Oczy:	wysoko osadzone. Kolor zgodny z ubarwieniem.
Szyja:	średniej długości; smukła, prosta; podgardle ostro zaokrąglone.
Skrzydła:	dobrze przylegające do tułowia; końcówki lotek lekko się krzyżują.
Ogon:	dosyć szeroki, noszony w jednej linii z grzbietem. U kaczora dobrze rozwinięty loczek.
Podudzia:	wyraźnie widoczny staw skokowy (pięta).
Łapy:	średniej długości; mocne; ustawione dobrze pod tułowiem; kaczor nieco wyższy niż kaczka. Kolor zgodny z ubarwieniem.
Upierzenie:	zwarte, ściśle przylegające.

Duże wady rasowości

Zbyt delikatna budowa; nadmiernie wyprostowana postawa; niewystarczająco wygięty dziób; prosta górna linia dzioba; wyraźne załamanie linii głowadziób (u nasady dzioba); brew u kaczki (jasna linia nad okiem); słabo rozwinięty brzuch u kaczki; brak loczka na ogonie kaczora.

Ubarwienie

Dziki przyciemnione

Kaczor. Głowa i szyja czarne z zielonym połyskiem, brak obrożi na szyi. Grzbiet ciemnoszary, bliżej ogona staje się czarny. Górna i dolna część piersi, boki i brzuch ciemnoszare. Środek skrzydła stanowi lusterko w bardzo matowym szarym kolorze, bez białej ramki. Kolor dzioba od wierzbowozielonego do niebieskoszarego z ciemnym paznokciem. Oczy brązowe. Kolor łap ciemnopomarańczowy.

Kaczka. Głowa i szyja ciemnobrązowe z bardzo ciemnym rysunkiem, brak brwi (jasnej linii oka). Pierś, grzbiet, skrzydła, brzuch i boki ciemnobrązowe z wyraźnymi czarnymi znaczeniami w kształcie podkowy/szewronu. Zewnętrzny brzeg piór ciemnożłocistobrązowy. Lusterko jak u kaczora. Kolor dzioba brązowoszary z ciemnym paznokciem. Oczy brązowe. Kolor łap ciemnopomarańczowy.

Duże wady: jakakolwiek biel w upierzeniu; jasny, gliniasty kolor podstawowy; jasne brwi.

Dziki przyciemniony ze śliniakiem

Kaczor. Głowa i szyja – czarne z zielonym połyskiem. Biały śliniak naprzodzie szyi i wolu, z jak najbardziej regularnym rozgraniczeniem barw. U nasady dzioba, po jej bokach i powyżej, znajdują się małe białe plamki lub nieostro zarysowany biały pasek. Zewnętrzne lotki I rzędu, 3 do 6, również białe. Na środku skrzydła widoczne jest lusterko w kolorze matowym nie-

bieskoszarym bez białej ramki. Nagromadzenie czarnego barwnika w barwie dzikiej przyciemnionej w porównaniu z barwą dziką powoduje ciemnienie barwy podstawowej. Poza tym ciemnieje pole ciemnoszare (boki piersi, pod piersią, boki i brzuch). Grzbiet jest ciemnoszary, czerniejący w kierunku ogona. Kolor dzioba niebieskoszary z ciemnym paznokciem. Kolor oczu brązowy. Kolor łap pomarańczowy.

Kaczka. Głowa i górna część szyi ciemnobrązowe z bardzo ciemnymi znaczeniami, bez brwi (linii oka). Biały rysunek na podgardlu, wolu, piersi (razem – śliniak) oraz lotkach I rzędu jak u kaczora. Matowe, brązowoszare lustro bez białej ramki. Podstawowy kolor tułowia to ciemny złocistobrązowy z wyraźnym i ostrym, prawie czarnym rysunkiem w kształcie podkowy/szewronu. Brzeg piór jest ciemnozłocistobrązowy. Dziób brązowoszary z ciemnym paznokciem. Kolor oczu brązowy. Kolor łap pomarańczowy. **Duże wady:** brak białych lotek.

Białe

Barwa biała bez piór w innych kolorach i bez żółtego odcienia. Kolor oczu jasnobrązowy. Kolor dzioba od jasnożółtego do rogowego, bez plam; jasny paznokieć. Kolor łap od ciemnożółtego do pomarańczowego; pazury jasnorogowe.

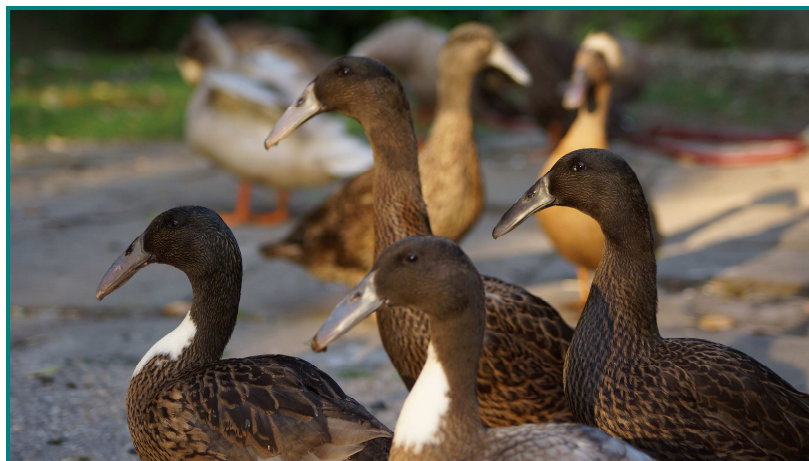
Masa ciała: kaczor - 2,0 kg, kaczka - 1,75 kg

Nieśność roczna: od 100 do 150

Minimalna masa jaja wylęgowego: 60 g

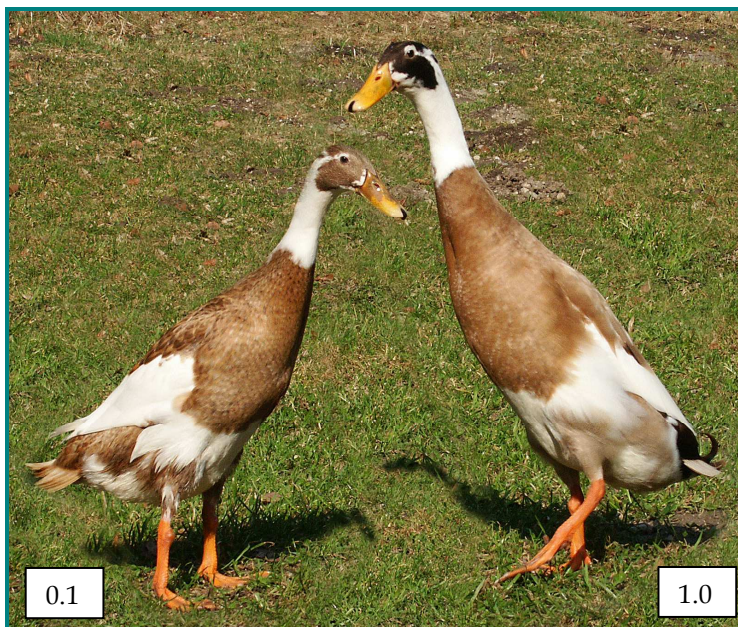
Barwa skorupy jaja: od ciemno- do jasnozielonkawej

Rozmiar obrączki dla obu płci numer 14

Kaczka indyjska – biegus (EE 24)

N: Laufenten, F: Canard coureur indien, A: Indian Runner

Pochodzenie

Formą wyjściową dla biegusa były azjatyckie kaczki domowe o stromej, wyprostowanej postawie. (W przeciwieństwie do nich rasy kaczek wyhodowanych w Europie mają postawę mniej lub bardziej poziomą). Rasa została sprowadzona z Azji Południowo-Wschodniej, zwłaszcza z Archipelagu Malajskiego, do Chin i Japonii. Stamtąd dotarła do Anglii i innych części Europy – kilkakrotnie, drogą morską, w XIX wieku – ale zaniknęła. Przepuszczalnie kaczki o wyprostowanej postawie pojawiły się kilka wieków temu w określonych warunkach azjatyckiej hodowli, gdzie stada są wypędzane na pastwiska i muszą dużo chodzić. Rasa została ponownie sprowadzona do Anglii w 1890 roku pod nazwą „Indian Runner”, ogłoszona jako rasa o wspaniałej nieśności. W Niemczech dominował typ elegancki, jednocześnie istniał też typ bardziej masywny.

Charakterystyka ogólna

Kaczka wyprostowana (stojąca pionowo), stąpająca na palcach, elegancka, smukła, żywotna, szybko rosnąca, szybko dojrzewająca, kaczka o wybitnej nieśności.

Postawa spionowana, swobodna, dobre krzywe tułowia (zaokrąglenie tułowia), głowa w kształcie klina z długą częścią twarzową i ostrym łukiem linii karku. Głowa i szyja stanowią około dwóch piątych całkowitej długości (pta-

ka), tułów z ogonem - około trzech piątych. Teoretyczna linia przeprowadzona od oka do końca ogona powinna dzielić ciało kaczki na dwie niemal identyczne części (przód : tył).

Długi spiczasty kuper, nieprzylegające (odstające) ramiona, niska postawa (opuszczony tułów), linia wierzchu dzioba wklęsła lub wypukła, zadarty ogon, nieprawidłowe trzymanie skrzydeł, brak elegancji.

Cechy rasowości

Kaczor

Tułów:	w kształcie walca i wydłużony. Duże wady: masywny lub wrzecionowaty; mocno odstające ramiona.
Głowa:	płaskie czoło, niewystające policzki, ostro opadająca tylna linia głowy. Duże wady: toporna, okrągła głowa.
Dziób:	prosty, w kształcie klina, niewiele dłuższy niż głowa. Dziób i głowa tworzą razem wydłużony klin.
Oczy:	umieszczone bardzo wysoko. Barwy brązowej do ciemnobrązowej.
Szyja:	smukła i prosta, w dolnej trzeciej części równomiernie rozszerzająca się w cylindryczny tułów. Gardło wyraźnie wycięte.
Grzbiet:	wypukły, zaokrąglony na bokach.
Pierś:	zaokrąglona. Duże wady: rozłupana pierś, tworzenie się fałdy piersiowej (kila).
Brzuch:	niewydatny, gładki i pełny, zwężający się gwałtownie w kierunku ogona (kształt kwiatu tulipana).
Skrzydła:	średniej długości, dobrze osadzone i ściśle przylegające (skrzydła chrząszcza). Duże wady: mocno krzyżujące się skrzydła.
Ogon:	opuszczony (niezadarty), w kształcie klina, krótki, nie dotyka podłoża. Duże wady: ogon mocno zadarty lub podwinięty
Podudzie:	długie i w dużej mierze widoczne.
Łapy:	długie, drobnej kości i proste (staw skokowy bez kątownia, w tym stawie nogi są wyprostowane).
Upierzenie:	ciasno przylegające.

Kaczka

Kaczka przypomina kaczora, z wyjątkiem różnic między płciami. **Duże wady:** masywny lub wrzecionowaty tułów; toporna, okrągła głowa; rozłupana pierś; tworzenie się kila (fałdy piersiowej); mocno podwinięty lub zadarty ogon; mocno odstające ramiona i mocno krzyżujące się skrzydła; istotnie inna barwa i wadliwy rysunek.

Ubarwienie i rysunek

Barwa dzika (wildfarbig)

Kaczor

Szmaragdowa głowa i szyja; dolna jedna trzecia część szyi jest oddzielona od brązowoczerwonej piersi czysto białym pierścieniem, który nie jest zamknięty z tyłu. Górna część grzbietu jest szarobrązowa i stopniowo przechodzi w czarną, mieniając się na zielono dolną część. Kuper i ogon czarnozielone. Skrzydła ciemnoszare z lekkim odcieniem brązowym. Lusterko błyszczące ciemnoniebiesko, otoczone wąskimi czarnymi, a następnie białymi paskami. Spód skrzydeł (pokrywy podskrzydłowe) kremowobiałe. Od mostka poprzez brzuch, boki, podogonie i podudzia - nieskazitelna, równomierna, delikatna perłową szarość z jednolitym ciemnym pofalowaniem. Loczek ogona czarny, sterówki szaroczarne. Dziób wierzbowozielony z ciemnym grzbietem i czarnym paznokciem. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Podstawowa barwa złocistobrązowa równomiernie rozmieszczona na całym ciele, każde pióro z czarnobrązowym, wyraźnym rysunkiem w kształcie szewronu. Paski głowy (pasek oka i pasek dzioba) i gardło złocistobrązowe. Widoczne części skrzydła (złożonego) ciemnobrązowe. Lusterko jak u kaczora. Dziób brązowożółty z czarnym siodłem i paznokciem. Łapy trochę ciemniejsze niż u kaczora.

Barwa pstrągowa/dzika rozjaśniona (forellenfarbig)

Kaczor

Głowa i szyja zielone, biały pierścień na szyi niezamknięty z tyłu. Pierś bordowa, lekko przyprószone. Skrzydła srebrzystoszare, ciemny grzbiet, srebrzystoszare obrzeżenie okolicy kupra. Brzuch łącznie z bokami i podudziami rozjaśnione perłowoszare z delikatnym ciemnym falowaniem. Ogon czarny z ciemnym loczkiem, sterówki srebrzystoszare, lusterko błyszczące na niebiesko. Dziób jasnowierzbowozielony z ciemnym paznokciem. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Podstawowa barwa jasnobrązowa ze srebrzystym odcieniem, który jest bardziej widoczny w okolicy ujścia kloaki i kupra. Paski oka, gardło, grzbiet i okolice ujścia kloaki nieco jaśniejsze. Czyste i wyraźne, brązowe, podłużne do zaokrąglonych, znaczenia na brzuchu, grzbiecie, kuprze i podbrzuszu. Obrzeżenia piór na ramionach, pokrywach skrzydeł i lotkach. Pokrycie grzbietu i duże pokrywy skrzydeł obrzeżone brązem. Lusterko jak u kaczora. Dziób pomarańczowy z ciemnymi plamkami. Łapy pomarańczowe.

Dzika srebrzysta (silber-wildfarbig)**Kaczor**

Podstawową barwą jest srebrzysto-kremowobiała. Pióra piersi, ramion, nasady szyi i dolnej części szyi są czerwobrazowe z białym brzegiem. Upierzenie brzucha i boków w kolorze srebrzysto-kremowobiałym. Kuper brązowoczarny, dolna część grzbietu srebrzystoszara z ciemnymi plamkami, każde pióro wykończone bielą. Ogon żółtoszary z jasnym obrzeżeniem. Łoczek czarny. Skrzydła – biel mieszana z kolorem jasnoszarym, błyszczące zielono lusterko w białej ramce. Głowa czarna, mieniąca się na zielono, z wyraźnym, niezbyt wąskim pierścieniem, dobrze zamkniętym z tyłu. Dziób szaro- do wierzbowozielonego. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Podstawową barwą jest żółtawa biel. Górna część piersi, nasada szyi, szyja i grzbiet jasnobrazowo kreskowane. Dolna część grzbietu żółtoszara z ciemnymi plamkami i białym obrzeżeniem piór. Podstawowa barwa jest przeważająca. Dolna część piersi i brzuch kremowobiałe. Kuper mocno cętkowany na brązowo. Na skrzydłach niebieskie, wyraźnie odgraniczone lusterko; pióra ogona jasnobrazowe. Głowa brązowawożółta z ciemnym drobnym kreskowaniem (brak pasków oka). Barwa głowy i górnej części szyi u młodych kaczek wyraźnie kontrastuje z jasną dolną częścią szyi. Dziób szary do szarozielonego. Łapy trochę ciemniejsze niż u kaczora.

Płowobiała srokata (rehfarbig-weißgescheckt)

Barwa jest prawie taka sama u obu płci. Głowa i policzki ciemnobrazowe. Rysunek wierzchu głowy jest oddzielony od rysunku policzka białym paskiem, który również rozciąga się wokół oka (tworząc okular), dzięki czemu oko otoczone jest bielą. **Wzór:** głowy **kaczora** jest ciemniejszy do brązowoczarnego. Nasada dzioba jest równomiernie obrzeżona bielą. Szyja jest biała, dolna jedna trzecia części szyi i pierś są płowe.

Grzbiet, ramiona i ogon płowobrazowe ze śladami rysunku barwy dzikiej. Grzbiet, podogonie i pokrywy nadogonowe są ciemniejsze u **kaczorów**. Skrzydła (lotki i pokrywy skrzydeł) i brzuch są białe. Na podudziach znajdują się niezależne pola barwy płowej. Dziób żółty z zielonymi plamkami i czarnym paznokciem, przynajmniej czarna smuga (kreska) na paznokciu. Im intensywniejsza barwa paznokcia, tym lepiej (preferowane są ptaki z ciemnym paznokciem, paznokieć bez kreskowania jest karany). Łapy pomarańczowe.

Grochowożółta (erbsgelb)**Kaczor**

Głowa szarobrazowa po biały pierścień (obroża) otwarty z tyłu. Pierś brązowoczerwona (rdza). Grzbiet grochowożółty, nieco ciemniejszy koniec kupra.

Lusterko brązowoszare. Brzuch i ogon (sterówki) w kolorze kremowym. Dziób żółty z lekko zielonkawym odcieniem, brązowy paznokieć. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Głowa, szyja, grzbiet do ogona oraz pierś – grochowożółte. Paski (cugle) i gardło w kolorze kremowym, łuk skrzydła (złożone skrzydło z przodu, od nadgarstka do lotek) i lotki w kolorze jasnokremowym, lusterko brązowoszare. Dziób brązowożółty z lekko zielonkawym odcieniem, brązowy paznokieć. Łapy pomarańczowe.

Niebieskożółta (blau-gelb)

Kaczor

Głowa i szyja, aż do otwartego białego pierścienia (obroży) – gołębioniebieskie. Dolna część szyi, łuk skrzydła z ramieniem i pierś brązowoczerwone z delikatnym srebrzystym brzegiem. Grzbiet i brzuch beżowe (w kolorze mąki żytniej). Dolna część grzbietu z kuprem, loczek i podogonie (do okolic ujścia kloaki) są gołębioniebieskie. Skrzydła bladoniebieskoszare z gołębioniebieskim lusterkiem o białoniebieskim obrzeżeniu. Dziób żółty do zielonkawego z żółtym paznokciem, lekko poplamiony paznokieć tymczasowo dozwolony. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Głowa, szyja i pierś grochowożółte, barwa grzbietu i brzucha rozjaśnia się w kierunku ogona. Pasek nad okiem aż do tyłu głowy i drugi (poniżej) od dzioba do połowy oka oraz gardło w kolorze kremowym. Pokrywy skrzydeł jasnokremowe. Dolna część grzbietu i lotki bladoniebieskoszare. Lusterko gołębioniebieskie z białoniebieskim obrzeżeniem. Dziób brązowożółty. Łapy pomarańczowe.

Biała (weiß)

Czysta biel bez żółtego odcienia. Dziób cytrynowożółty z jasnym paznokciem. Zielone plamki i ciemny paznokieć są dozwolone u starszych ptaków. Łapy pomarańczowe.

Czarna (schwarz)

Czysta czerni ze szmaragdowozielonym połyskiem. Dziób od ciemnooliwkowozielonego do czarnego. Łapy ciemne, prawie czarne.

Brązowa (braun)

Jednolicie brązowa, jak to tylko możliwe. Ze względu na płć (cechy ubarwienia związane z płcią), kaczor na głowie, szyi, lusterku i pokrywach ogona jest nieco ciemniejszy. Dziób ciemnoszarobrązowy. Łapy brązowe.

Niebieska (blau)

Jednolita intensywnie niebieska barwa na całym ciele, poza lusterkiem. Czarne pryskania (plamki) są dozwolone. Dziób od szarego (łupkowy) do zielonkawego z czarnym paznokciem. Łapy od szarych (łupkowe) do brązowych.

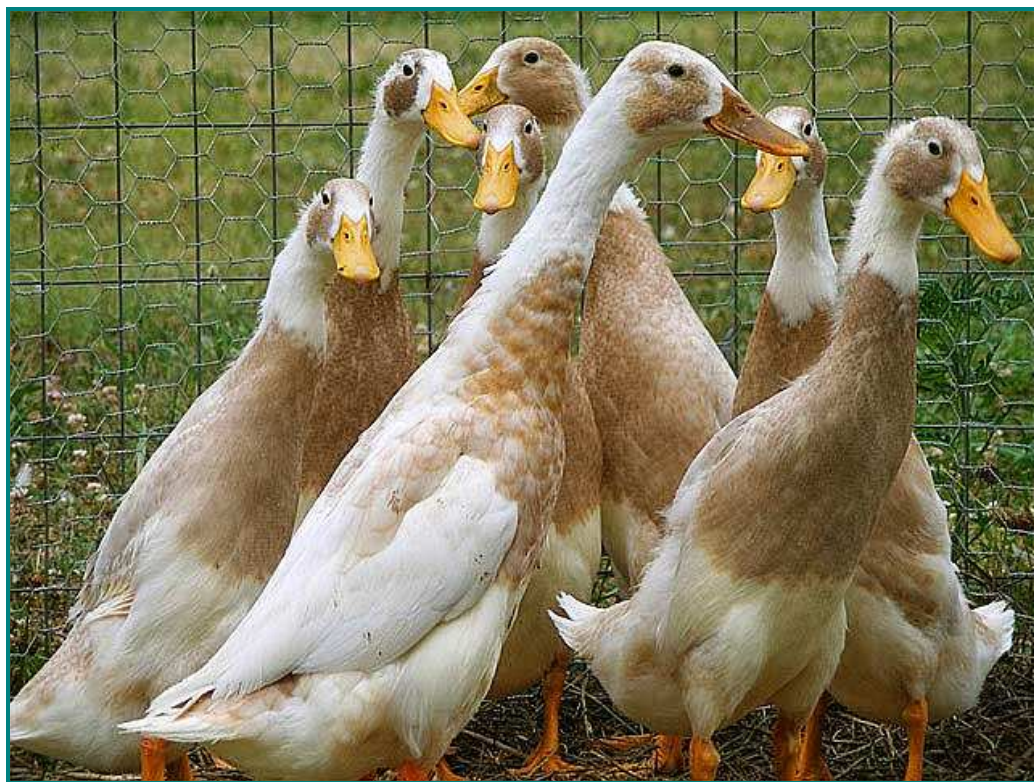
Duże wady ubarwienia: istotnie inna barwa i wadliwy rysunek.

Masa ciała: kaczor – 2 kg, kaczka – 1,75 kg

Minimalna masa jaj wylęgowych: 65 g

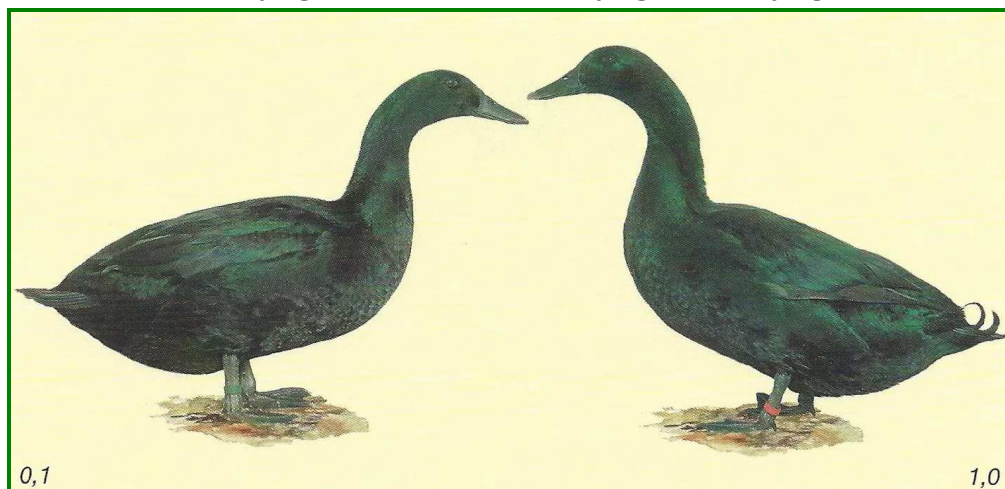
Barwa skorupy jaja: przeważnie biała, zwykle lekko zielonkawa z ciemnymi przebarwieniami

Rozmiar obrączek: obie płcie numer 13

Kaczka kajuga (EE 8)

N: Cayugaente, F: Canard Cayuga, A: Cayuga

Pochodzenie

Rasa przybyła do Niemiec przez Anglię, gdzie uzyskała większą masę ciała. Jej ojczyzną jest Ameryka Północna. Nazwa pochodzi od jeziora Cayuga w stanie Nowy Jork. Jako przodkowie rasy wymieniane są: kaczka domowa (*Anas platyrhynchos f. domestica*) i kaczka krzyżówka (*Anas platyrhynchos*), a także amerykańska dzika czarna kaczka czyli brązówka (*Anas rubripes*). Dla poprawy zielonego połysku upierzenia, w przeszłości często krzyżowano ją z inną rasą o czarnym ubarwieniu kaczka szmaragdową. To spowodowało, że kajugi stały się zdecydowanie zbyt małe. Jednak na dzisiejszych wystawach można znów zobaczyć mocne i eleganckie ptaki o udoskonalonym pokroju.

Charakterystyka ogólna

Kaczka średniej wielkości o proporcjonalnych, zaokrąglonych kształtach i prawie poziomej postawie. Duży nacisk kładzie się na elegancką głowę z płaskimi policzkami, a także na wysokie osadzenie oczu. Szybko rosnąca, wczesnie dojrzewająca, o podłużnym, dobrze umięśnionym tułowiu, białej skórze, elegancka kaczka z suchą, tak zwaną głową węża, gdzie oko znajduje się wysoko na głowie, blisko ciemienia. Bardzo rzucający się w oczy jest mocny zielony metaliczny połysk upierzenia. Zachowany ma instynkt wysiadywania jaj i wodzenia piskląt.

Cechy rasowości kaczora

Tułów: dość długi; dobrze zaokrąglony; noszony prawie poziomo. Duże wady: wątle ciało.

Grzbiet:	szeroki, lekko wypukły. Duże wady: mocno wypukły.
Pierś:	szeroka i okrągła; bez fałdu. Duże wady: pierś z kilem u młodych ptaków.
Brzuch:	dobrze rozwinięty; szeroki.
Głowa:	dość mała; podłużna, zaokrąglona, z płaskim czołem.
Oczy:	ciemnobrązowe, małe, osadzone wysoko na głowie, blisko ciemienia.
Dziób:	średniej długości; szeroki; płaski; u kaczora bardzo ciemnookiwkowozielony, pokryty dużą, ciemną plamą siodła, sięgającą od nasady, prawie do końca i przeważnie do brzegów dzioba. U starszych kaczorów ciemnozielony kolor staje się widoczny na czubku i brzegach dzioba. Czarny paznokieć. Duże wady: żółta barwa dzioba.
Szyja:	średniej długości; niezbyt gruba; lekko wygięta.
Ogon:	nie za długi; noszony zamknięty.
Skrzydła:	dość długie; mocno przylegające.
Podudzia:	schowane w upierzeni brzuszonym.
Łapy:	średniej długości; tak ciemne, jak to możliwe; prawie czarne; u starszych kaczorów dopuszczalne pomarańczowe przebarwienia. Duże wady: żółte łapy.
Upierzenie:	gładkie; mocno przylegające.

Cechy rasowości kaczki

Kaczka przypomina kaczora, z wyjątkiem różnic między płciami. Dziób czarny, ku końcowi od ciemnozielonego do ciemnoszarego, paznokieć czarny.

Kolor

Czarna barwa na całym ciele. Głowa, szyja, skrzydła i grzbiet z zielonym metalicznym połyskiem. Na skrzydle często widoczne jest lusterko, które mieni się na niebiesko. **Duże wady:** matowa lub brązowawa barwa upierzenia, białe pióra, biała plamka na gardle.

Duże wady

Żółta barwa dzioba; brązowawa barwa upierzenia lub brak połysku; białe pióra; biała plamka na gardle; mocno wypukły grzbiet; wątłe ciało; żółte łapy; fałda piersiowa.

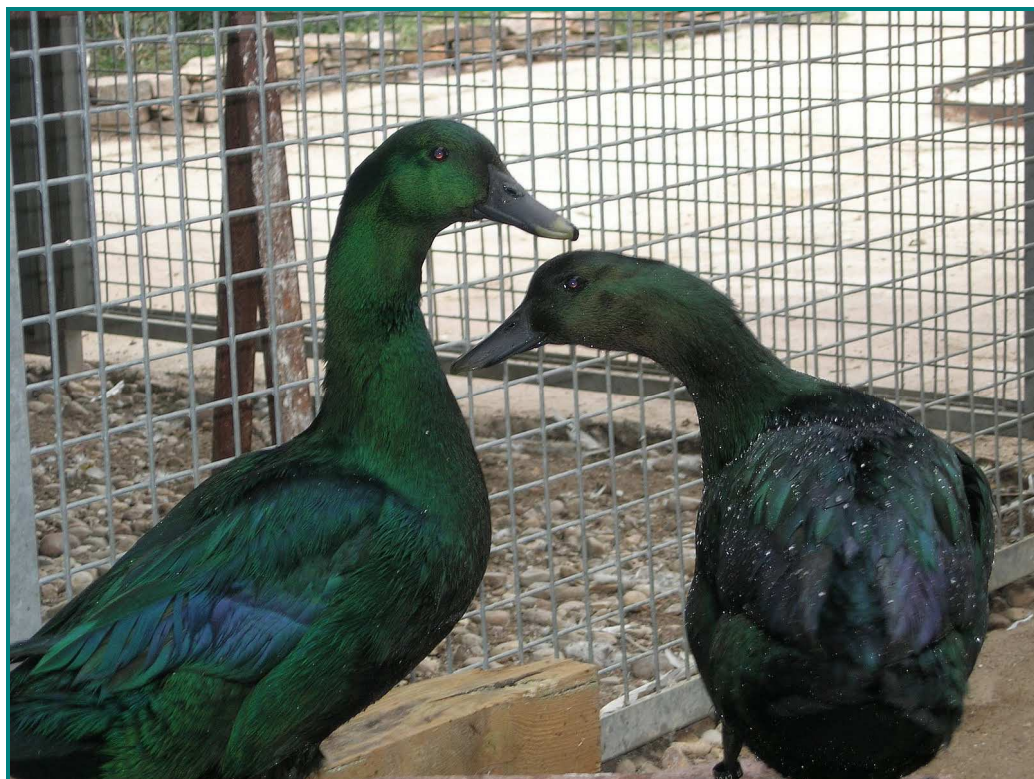
Masa ciała kaczora 3 kg, kaczki 2,5 kg

Nieśność roczna: od 80 do 150

Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g

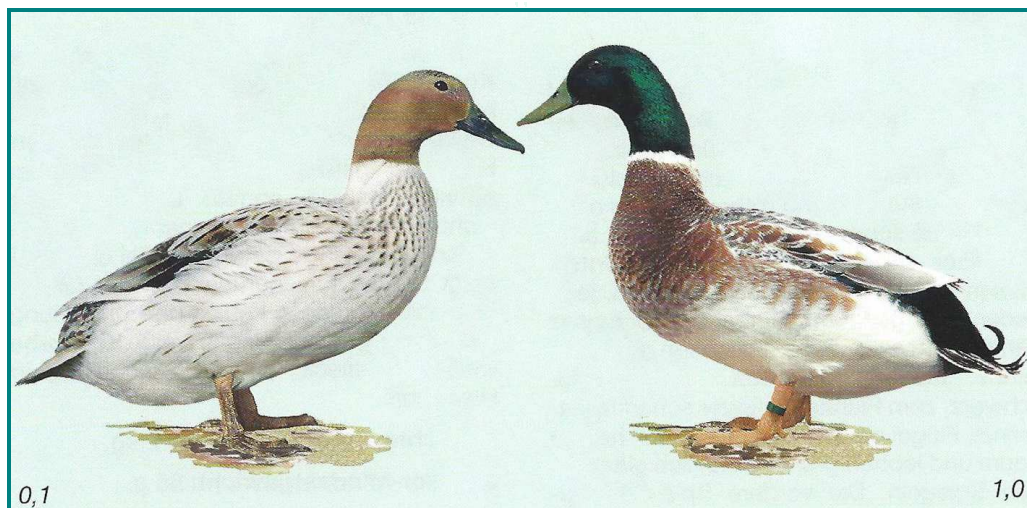
Barwa skorupy jaja: waha się od ciemnozielonej (u młodych samic na początku nieśności) do czysto białej.

Obrączka dla obu płci numer 16.

Kaczka kreskowana (EE 36)

N: Streicherenten, F: Canard Streicher, A: Abacot Ranger

Pochodzenie

Rasa ta pochodzi od kaczki kampsbellskiej. W 1917 roku pojawiły się białe kaczki kampsbellskie. Twórca rasy (Oskar Gray) połączył takie białe samice z białym kaczołem biegusa z angielskiej hodowli, który jednak różnił się od znanych nam dzisiaj biegusów. W Niemczech rozpoczęto hodowlę w 1926 roku. Angielskojęzyczna nazwa rasy z pewnością ma coś wspólnego z tym, że kaczki te lubią wędrować po okolicy - wędrowiec (obieżyświat) - Abacot Ranger/Ranger from Abbott's Cottages (miejsce zamieszkania twórcy rasy). Twórca rasy pragnął połączyć nieśność kaczek z lepszą wydajnością rzeźną. Wersja brytyjska jest zdecydowanie większa, bo taki był od początku cel hodowli - duża kaczka nieśna.

Rasa została również nazwana na cześć importera ptaków z Wielkiej Brytanii do Danii - Liekers Streifige, co prawdopodobnie wskazuje na rysunek upierzenia ptaków - kreskowanie. W Danii ptaki te zostały zaprezentowane w 1925 roku właśnie jako Liekers Streifige.

Charakterystyka ogólna

Niezbyt mocna, ale niezbyt smukła, w dużej mierze podobna do kaczki kampsbellskiej. Postawa nieco spionowana (piersi podniesiona). Bardzo żywotna i zwinna. Ubarwienie to najbardziej rozjaśniony wariant barwy dzikiej (przyciemnionej). Ubarwienie kaczki zmienia się w ciągu roku, barwa głowy rozjaśnia

się, a barwa płaszcza staje się bardziej nasycona, rysunek na kuprze zmienia się bardziej w kreskowanie. Kaczka szybko rosnąca i dojrzewająca, i chętnie żerująca.

Cechy rasowości kacзора

Tułów:	podłużny, dobrze zaokrąglony, lekko uniesiony. Linie: grzbietu i spodu ciała powinny przebiegać prawie równolegle do siebie. Duże wady: krótki, nieforemny, za ciężki tułów.
Grzbiet:	długi, prawie prosty, niezbyt szeroki; ramiona dobrze zaokrąglone.
Pierś:	mięsista, niezbyt pełna, ale też nie płaska, bez kila.
Brzuch:	niezbyt rozwinięty, bez fałdy brzusznej, nie opuszczony. Duże wady: tworzenie się fałdy brzusznej lub piersiowej.
Głowa:	wydłużona, górna linia dobrze zaokrąglona z nieco uniesionym czołem, bez zaakcentowania policzka.
Dziób:	średniej długości, lekko wznoszący się (u nasady) w kierunku czoła, ale nie klinowaty. U kacзора od szarego do wierzbowo zielonego. Duże wady: istotnie inna lub żółta barwa dzioba.
Oczy:	ciemne.
Szyja:	średniej długości, lekko wygięta, stopniowo coraz grubsza, przechodząc w pierś; wyraźne podgardle.
Skrzydła:	dobrze złożone, mocno przylegające do ciała.
Ogon:	powinien znajdować się w linii grzbietu lub być nieznacznie uniesiony, zwarty.
Podudzia:	mało widoczne.
Łapy:	średniej długości; kaczor jest nieco wyższy od kaczki. U kacзора pomarańczowe.
Upierzenie:	dobrze przylegające, niezbyt miękkie.

Cechy rasowości kaczki

Kaczka jest nieco niższa niż kaczor, ich łapy są na tyle długie, że brzuch nie ciągnie się (po podłożu) nawet u starszych ptaków. Barwa łap brązowoszara do ciemnobrązowoszarej. Tułów kaczki jest o kilka stopni mniej podniesiony. Barwa dzioba szarozielona. **Duże wady:** krótkie, pulchne ciało, niezgrabny/za ciężki tułów, tworzenie się fałdy brzusznej lub piersiowej, istotnie inna lub żółta barwa dzioba.

Ubarwienie

Dzika srebrzysta

Kaczor. Barwa podstawowa srebrzystobiałokremowa. Pióra na głowie i górnej części szyi – do zamkniętego białego pierścienia na szyi (obroży) – czar-

ne, opalizujące na zielono. Barwa dolnej części szyi, ramion, piersi, przechodząca na boki - czerwobrazowa, w zależności od wielkości piór z wąskim do niezbyt szerokiego, zanikającym srebrzystobiałym obrzeżeniem. Dolna część grzbietu srebrzystoszara z ciemnymi plamami, a każde pióro jest obrzeżone bielą. Kuper i ogon prawie czarne. Sterówki koloru od szarobiałego do szaroczarnego z jaśniejszą obwódką lub bez niej. Loki na ogonie czarne, dozwolone nieco rozbielone. Ubarwienie klina czarne, ostro odgraniczone od upierzenia bocznego. Skrzydła szarobiałe z jasnym obramowaniem i od żywo zielonymi do niebieskawo błyszczącymi lusterkami. Przednią krawędź lusterka tworzą czarne pióra, z których każde jest obrzeżone na biało. Tylna krawędź lusterka, kończy najpierw czarny, opalizujący, a następnie biały pasek. Pokrywy skrzydeł srebrzyste, rozjaśnione szarymi zmarszczkami (Rieselung). Barwa dzioba intensywnie wierzbowozielona. Łapy barwy pomarańczowej. **Duże wady:** zbyt ciemna barwa rysunku - tak, że ten nie wyróżnia się na tle barwy tła, brązowa głowa, otwarta obroża (pierścień na szyi), brak obrzeżenia (piór).

Kaczka. Barwa podstawowa kremowobiała. Głowa i górna część szyi jasnobrązowożółta. Jaśniejsza dolna część szyi wyraźnie odcięta. Ciemne kreskowanie na głowie ograniczone w miarę możliwości do czoła i górnej części głowy (wierzch głowy). Górna część piersi, dolna część szyi, ramiona i grzbiet, boki i tylna część grzbietu mają lekkie brązowoczarne kreskowanie, ale barwa podstawowa musi zdecydowanie dominować. Grzbietu i pokrywy skrzydeł żółtoszare z ciemnym kropkowaniem i białym obrzeżeniem piór. Kuper mocno nakrapiany na brązowo. Lusterko mieniące się niebieskozielono z przednią i tylną białą ramką jak u kaczora. Lotki żółtawobiałe z wyraźnymi szarymi wtrąceniami. Sterówki jasnobrązowe. Barwa dzioba szarozielona. Barwa łap od brązowoszarej do ciemnobrązowo-szarej. **Duże wady:** mocne brązowe wtrącenia w barwie podstawowej, całkowity brak kreskowania, brak połysku lusterka, szare lusterko, biała głowa, biała plama na gardle, za dużo kreskowania z tyłu szyi. **Duże wady w ubarwieniu u obu płci:** Inna lub żółta barwa dzioba; białe lotki; białe pokrywy skrzydeł; brak lub bardzo słabe obrzeżenie lusterka.

Masa ciała kaczora 2,5 kg, kaczki 2 kg.
Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g.
Barwa skorupy jaja: biała.
Obrączka dla obu płci numer 15.

Kaczka niemiecka kampbelska (EE 12)

N: Deutsche Campbellenten, F: Canard Campbell allemand, A: German Campbell duck

0.1 - dzika cienobrzozowa

1.0 - dzika cienobrzozowa

Pochodzenie

Wyhodowana w Anglii jako kaczka nieśna.

Charakterystyka ogólna

Dość lekko zbudowana, ale nie smukła kaczka o nieco wyprostowanej postawie.

Cechy rasowości

Tułów:	wydłużony; dobrze zaokrąglony; nieco uniesiony. Linie grzbietu i spodu tułowia powinny przebiegać mniej więcej równolegle.
Grzbiet:	długi, prawie prosty.
Pierś:	pełna; dobrze rozwinięta; lekko podniesiona.
Brzuch:	dobrze rozwinięty, ale nie opadający.
Głowa:	dobrze zaokrąglona, z lekko uniesionym czołem i suchymi policzkami.
Dziób:	średniej długości, prosty, niezbyt szeroki. Kolor - patrz ubarwienia.
Oczy:	kolor - patrz ubarwienia.
Szyja:	średniej długości; wdzięcznie wygięta; cieńsza wyżej i stopniowo rozszerzająca się niżej oraz łącząc się z piersią.
Skrzydła:	przylegające; dobrze przykrywające grzbiet.

Ogon:	powinien być noszony w jednej linii z grzbietem lub tylko lekko uniesiony.
Podudzia:	schowane w upierzeniu.
Łapy:	średniej długości; kaczor nosi się nieco wyżej niż kaczka. Kolor – patrz ubarwienia.
Upierzenie:	gładkie; przylegające.

Duże wady cech rasowości

Zbyt stroma (spionowana) postawa; kil (fałd piersiowy); zbyt głęboka/niska lub zbyt wysoka pozycja tułowia względem nóg; jasne oczy.

Ubarwienia

Barwa brązowo-ciemnodzika (braun-dunkelwildfarbig)

Kaczor. Barwa podstawowa to jednolicie ciemna barwa khaki z odcieniem czerwonym. Głowa ciemnobrązowa z matowym zielonkawym odcieniem przechodzącym w kolor szyi. Lusterko aksamitnobrązowe, im bardziej matowe tym lepiej, bez stalowoniebieskiego czy zielonego połysku. Pokrywy ogonowe i podogonie pasujące kolorem do barwy głowy. Podpuszenie kremowe. Dozwolone są nieco jaśniejsze końcówki skrzydeł, ciemny klin na ramionach i delikatne srebrzystoszare plamki w okolicy ujścia kloaki i na bokach ciała. Kolor oczu od orzechowo- do ciemnobrązowego. Kolor dzioba zielony, im ciemniejszy tym lepiej, z czarnym paznokciem. Kolor łap ciemnopomarańczowy.

Kaczka. Barwa podstawowa równomierna khaki z możliwie najslabszym przeciekaniem matowobrązowych dzikich znaczeń. Kolor i rysunek blakną wraz z postępowaniem nieśności. Lusterko możliwie jak najmniej widoczne. Kolor oczu orzechowy do ciemnobrązowego. Kolor dzioba ciemnozielony, im ciemniejszy tym lepiej. Kolor łap pasujący do koloru upierzenia, brudnobrązowy. **Duże wady:** Biel w upierzeniu; u kaczora: pierścień na szyi; lusterko zbyt jasne lub w białej ramce; mocno/daleko przyczerwiona szyja; bardziej żółty lub ołowiany (szary) dziób; u kaczki: cugle (paski oczu).

Barwa biała (weiß)

Czysta biel; biała skóra. Kolor dzioba pomarańczowy do żółtawego, u starszych ptaków dozwolone są zielone wtrącenia. Barwa łap pomarańczowa do jasnoróżowej. Oczy szaroniebieskie do ciemnych. **Duże wady:** Cielisty dziób, kolorowe pióra.

Masa ciała: kaczor 2,5 kg, kaczka 2 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g
Barwa skorupy jaja: biała do zielonkawej
Rozmiar obrączki: obie płcie 15

Kaczka gadułka – wabiąca (EE 22)

N: Kwaker Enten, F: Canard mignon, A: Call Duck

Pochodzenie

Karłowata forma kaczki krzyżówki (*Anas platyrhynchos*). Początki rasy nie są znane. Zwłaszcza w Holandii te małe kaczuszki były używane dla ich głośnego głosu jako wabiki (do polowań na kaczki). Rasa ukształtowana w Wielkiej Brytanii. W ostatnich latach w Niemczech powstało wiele nowych odmian barwnych, szczególnie niebieskie i żółte w krótkim czasie przeżyły ogromny wzrost populacji i bardzo szybko osiągnęły wysoki poziom hodowlany. Krzyżówki miniaturowe są często licznie reprezentowaną rasą kaczek na wystawach.

Charakterystyka ogólna

Mała, karłowata kaczka, o niskiej postawie, okrągłych bokach i raczej dużej, okrągłej głowie z wysokim czołem, pełnymi policzkami i krótkim dziobem, którego linia grzbietu (wierzch dzioba) musi być lekko wygięta (wklęsnięta) i nie może się obniżać (dziób nie może być skierowany w dół); oko nie może być osadzone wysoko, ale jak najbardziej centralnie (patrząc z boku głowy).

Cechy rasowości kaczora (pokrój i cechy charakterystyczne dla rasy)

Tułów:	stosunkowo krótki, dobrze zaokrąglony, nie za mały, postawa prawie pozioma. <u>Duże wady:</u> zbyt duży, masywny lub za mały, zwężający się ku tyłowi, opadający - pochyła postawa.
Grzbiet:	krótki, szeroki, lekko wypukły.
Pierś:	pełna, dobrze zaokrąglona.
Brzuch:	dobrze wypukły, bez fałdy brzusznej.
Głowa:	duża w stosunku do tułowia, dobrze zaokrąglona, dość wysoko wysklepione czoło, dobrze rozwinięte policzki;

	z czubem i bez niego (barwy czubów we wszystkich rodzajach ubarwienia są zwykle jaśniejsze niż kolor głowy). <u>Duże wady</u> : wąska, długa, płaska głowa, płaskie czoło. <u>Dzielony lub krzywy/przechylony czub</u> u ptaków z czubem.
Dziób:	krótki, szeroki, nie skierowany w dół; linia grzbietu dzioba wyraźnie wygięta/wklęsnięta, barwa - patrz barwa i rysunek. <u>Duże wady</u> : dłuższy, klinowaty (w kształcie klina) lub skierowany w dół.
Oczy:	ciemne, o żywym spojrzeniu, prawie pośrodku głowy (patrząc z boku).
Szyja:	krótka, lekko wygięta, pełne/wypełnione gardło. <u>Duże wady</u> : zbyt długa szyja.
Skrzydła:	stosunkowo długie, lotki pierwszego rzędu lekko krzyżują się nad kuprem.
Ogon:	możliwie krótki, zwarty/złożony i noszony poziomo.
Podudzia:	niewystające/niewidoczne.
Łapy/skoki:	krótkie, ustawione pod środkiem tułowia, barwa - patrz barwa i rysunek. <u>Duże wady</u> : za długie - zbyt wysoka postawa.
Upierzenie:	dobrze przylegające.

Cechy rasowości kaczki

Kaczka przypomina kaczora, z wyjątkiem różnic między płciami.

Czego należy unikać?

Długie, szpiczaste ciało (ostro zakończone); długi lub opuszczający się (skierowany w dół) dziób; nie dość wysokie czoło; wysoka postawa; wady w ubarwieniu (barwie i rysunku).

Odmiany barwne i rysunek

Barwa dzika (wildfarbig)

Kaczor

Głowa i szyja opalizująco niebieskozielone, dół (górnej) jednej trzeciej części szyi ostro zarysowany; dobrze osadzona wąska obroża w kolorze białym, zaczynająca się z przodu i otaczająca szyję w około trzech czwartych (obwodu), pozostaje w ten sposób otwarta z tyłu. Pierś jest czekoladowobrązowa lub czerwonoróżowa (kasztanowata) z jak najmniejszą ilością zacieków na jednolitej srebrzystoszarej barwie boków i brzucha. Grzbiet ciemny,

stopniowo staje się czarnozielony. Kuper, podogonie i loczek czarnozielone.

Pióra ogona szare, rozjaśnione na bokach. Pokrywy skrzydeł srebrzystoszare, przechodzące w brązowawe. Ciemne brzegi i końce skrzydeł. Lusterko niebieskozielone, z przodu i z tyłu (od góry i od dołu) najpierw z czarną, a następnie wąską, białą ramką. Barwa dzioba oliwkowozielona z czarnym paznokciem. Niewielkie ciemne przebarwienia w okolicy otworów nosowych (nozdrzy) nie są uważane za wady.

Barwa łap pomarańczowa. **Duże wady:** bardzo wadliwe obrzeżenie lusterka (słaba ramka), ołowiany lub żółty kolor dzioba, dużo sadzy lub rdzy na pokrywach skrzydeł lub na brzuchu i bokach, szeroki pas białego na granicy srebrzystoszarego brzucha i czarnego podogonia, plama na gardle (białe podgardle).

Kaczka

Głowa w średnim odcieniu brązu z ciemnym rysunkiem, szyja nieco jaśniejsza. Barwa podstawowa (barwa tła) grzbietu, piersi, boków i brzucha jest poszukiwana nasyciona złocistobrązowa, zwykle nieco jaśniejsza, z wyraźnym, brązowoczarnym rysunkiem w kształcie podkowy, zaczynającym się od piersi, osiagającym szczyt wielkości na grzbiecie i bokach, malejącym w kierunku kupra. Brązowe brzegi piór tworzą pasek w kształcie podkowy. Lusterko jak u kaczora, po obu stronach z czarno-białą ramką. Dziób brązowożółty z ciemnobrązowym siodłem i ciemnym paznokciem. Barwa łap pomarańczowa. **Duże wady:** bardzo nieprawidłowe obramowanie lusterka, zbyt jasna barwa tła, niewyraźny rysunek na pokrywach i na brzuchu, podogonie pozbawione rysunku, jasne gardło, zielona barwa dzioba. Rozjaśnionego koloru tła piór podoogonia nie należy uważać za poważny błąd.

Biała (weiß)

Możliwe jak najczystsza biel, jesienią dozwolony jasnożółty nalot. Barwa dzioba od jasnożółtej do pomarańczowej, bez plam, jasny paznokieć. Barwa łap od ciemnożółtej do pomarańczowej.

Duże wady: blada lub nierówna/plamiasta barwa dzioba, pióra innej barwy, mocny żółty nalot.

Czarna (schwarz)

Czarna z zielonym połyskiem na lusterku. Barwa dzioba kaczora jest ciemnooliwkowozielona z bardzo ciemnym siodełkiem, które rozciąga się na cały grzbiet dzioba. Kaczki dziób jest czarny, ku

końcowi ciemnozielony do ciemnoszarego. Obie płcie mają czarny paznokieć. Barwa łap tak ciemna, jak to możliwe, prawie czarna; u starszych ptaków dozwolone są pomarańczowe rozjaśnienia. **Duże wady:** niebieskie lub fioletowe, a także białe wtrącenia w upierzeniu, zbyt matowa, brązowa,

barwa upierzenia, jasna barwa dzioba, rozjaśniona barwa łap.

Niebieska (blau)

Kaczor

Jednolita, intensywna niebieska barwa na całym ciele bez żadnego lusterka. Pióra głowy i szyi są ciemniejsze. Dozwolone pojedyncze czarne pióra i delikatne ciemne obrzeżenie w upierzeniu płaszcza (grzbietu, skrzydeł i boków). Barwa dzioba od niebieskoszarej do szarozielonej lub szaroczarnej. Paznokieć czarny.

Kaczka

Jednolita niebieska barwa na całym ciele bez lusterka w innych barwach. Dozwolone są pojedyncze czarne pióra i delikatne ciemne obrzeżenie w upierzeniu płaszcza. Barwa dzioba od szarozielonej do szaroczarnej. Paznokieć czarny. Barwa łap obu płci od czarnej do czarnoczerwonej. Lekko rozjaśniona barwa błony pławnej jest dozwolona. **Duże wady:** wtrącenia w innej barwie na niebieskim upierzeniu, białe lotki; jasna barwa łap.

Żółta (gelb)

Kaczor

Jednolita barwa brązowożółta (irchowa) na całym ciele. Głowa i górna część szyi czekoladowobrązowa. Dolna część grzbietu czerwobrązowa, wolna od niebieskiego. Skrzydła w barwie nieco jaśniejszej. Dozwolone są niebieskie wtrącenia na kuprze i loczku. Barwa dzioba pomarańczowa, lekki zielony odcień dopuszczalny. Ciemny paznokieć. **Duże wady:** niebieska głowa i niebieskie pokrywy skrzydeł, wtrącenia w innej barwie w irchowym upierzeniu, niejednolita barwa płaszcza u młodych ptaków, zbyt ciemna barwa płaszcza, ślady rysunku, istotne odchylenia w barwie dzioba.

Kaczka

Jednolita barwa brązowożółta (irchowa) na całym ciele. Barwa dzioba pomarańczowa, lekkie brązowe zabarwienie dozwolone. Ciemny paznokieć. Barwa łap obu płci pomarańczowoczerwona. Nieznaczne odchylenia są dozwolone. Duże wady: różnobarwne wtrącenia na brązowożółtym upierzeniu, niejednolita barwa płaszcza u młodych zwierząt, zbyt ciemna barwa płaszcza, ślady rysunku, niebieskawe pokrywy skrzydeł i cugła (pasek oka - barwny pasek na wysokości oka), duże odchylenia w barwie dzioba.

Brązowa (braun)

Jak najbardziej równomierna barwa brązowa.

Kaczor

Cechy związane z płcią - na głowie, szyi, lusterku i kuprze upierzenie jest nieco ciemniejsze. Barwa dzioba ciemnoszarobrązowa. Barwa łap brązowa. Duże wady: bardzo nierówna barwa upierzenia, wszelkie ślady rysunku, białe lotki, żółta barwa dzioba, żółta barwa łap.

Dzika srebrzysta (silber-wildfarbig)

Kaczor

Podstawowa barwa to srebrzysto-kremowobiała. Pierś, nasada szyi i ramiona są czerwono-brązowe ze srebrzystobiałym obrzeżeniem piór. Brzuch srebrzysto-kremowobiały. Boki pożądane kremowobiałe z drobnym czerwono-brązowym przeplataniem, każde pióro obrzeżone bielą. Kuper, podogonie i loczek czarne. Ogon żółtoszary z jaśniejszym zewnętrznym brzegiem. Skrzydła białe, z domieszką szarego, lotki pierwszego i drugiego rzędu są srebrzystoszare. Lusterko zielone, błyszczące, z wyraźną ramką. Wyraźne odgraniczenie lusterka oznacza: tylne obrzeżenie lusterka z pierwszą czarną, a następnie węższą białą krawędzią. Przednie obrzeżenie lusterka z czarnymi piórami, z których każde ma jasną krawędź. Głowa czarna, opalizująca zielenią. Obroża (pierścień na szyi) niezbyt wąska, zamknięta z tyłu. Barwa dzioba wierzbowozielona (żółtozielona) do szarozielonej. Drobne ciemne naloty w okolicy otworów nosowych nie są uważane za wady.

Duże wady: żółty dziób, zbyt ciemna barwa podstawowa, brązowa głowa, zbyt szeroka, mało wyraźna lub otwarta obroża, nieprawidłowa ramka lusterka, brak obrzeżenia.

Kaczka

Podstawowa barwa żółtawobiała, musi zdecydowanie dominować. Na górnej części piersi, nasadzie szyi, na grzbiecie i bokach przerywana jasnym brązem. Dolna część grzbietu żółtoszara z ciemnymi plamkami i białym obrzeżeniem piór. Dolna część piersi i brzucha kremowobiała. Kuper ciemnobrązowo cętkowany. Na skrzydłach niebieskie, wyraźnie odgraniczone lusterko jak u kaczora. Pióra ogona jasnobrązowe. Głowa i górna część szyi, aż do około połowy szyi - nasyciona, jednolicie brązowożółta barwa; starsze ptaki są nieco jaśniejsze. Wierzch głowy z ciemnym kreskowaniem. Barwa dzioba ciemnoszarzielona. Łapy brudnobrązowe. **Duże wady:** żółty dziób, zbyt ciemna barwa podstawowa, całkowity brak kreskowania, biała głowa i szyja, brązowe lustro i wadliwa ramka lusterka.

Dzika niebieska (blau-wildfarbig)

Jak w barwie dzikiej, ale barwa niebieska zamiast brązowoczarnej i czarnej. Barwa głowy kaczora czarnoniebieska z delikatnym odcieniem brązowym. **Duże wady:** jasny paznokieć, mocne barwy i wady rysunku.

Dzika srokata/łaciata (wildfarbig-gescheckt/wildfarbig-grobgescheckt)

Rysunek: srokaty, łaciaty. Na przeważającej barwie podstawowej dzikiej może występować biały rysunek na każdej części ciała. Na wystawach powinny być pokazywane tylko równomiernie dwubarwne ptaki. Barwa dzioba u kaczora od żółto-zielonkawego do zielonożółtawego. U kaczki od żółto-zielonkawego do żółto-brązowego. Barwa łap u obu płci pomarańczowa. **Duże wady:** bardzo nieregularne i niesymetryczne plamy koloru, pióra w innej barwie niż dzika lub biała.

Niebiesko-żółta (blau-gelb)

Kaczor

Głowa i szyja do obroży (pierścienia na szyi) w barwie niebieskiej gołębiej (niebieskoszarej). Obroża może być otwarta lub zamknięta z tyłu. Dolna część szyi, pierś i ramiona mają rdzawoczerwoną barwę, a każde pióro jest lekko obrzeżone bielą. Dolna część grzbietu (siodło), kuper, loczek i podogonie mają kolor gołębi niebieski. Ogon i lotki I rzędu mączne (w kolorze mąki).

Brzuch do podogonia bladoniebieskoszary, podobnie jak skrzydła, które mają gołębio niebieskie lusterko. Barwa dzioba żółta z jasnozielonym odcieniem, pożądanym jasny paznokieć, ciemny paznokieć nie jest jeszcze błędem. Barwa łap ciemnożółta. **Duże wady:** brak obroży, brązowe lub rdzawe lusterko.

Kaczka

Głowa, szyja i pierś w nasyconej barwie żółtej. Należy dążyć do paska oka jak u kaczki saksońskiej. Niewyraźny pasek lub brak cugli nie są uważane za błąd. Grzbiet jaśniejszy grochowożółty (kolor nasion żółtego grochu), zgodny z barwą paska oka, a także gardła. Kuper i ogon grochowożółte z lekkim niebieskim odcieniem. Pokrywy skrzydeł kremowe z jasnoniebieskim odcieniem. Lusterko w barwie niebieskoszarej. Barwa dzioba żółta z brązowym odcieniem, łapy ciemnożółte. **Duże wady:** brązowe lusterko, rdzawe lusterko, dużo bieli na piersi.

Czarna ze śliniakiem (schwarz mit Latz)

Głęboka czern z zielonym połyskiem, podpuszenie czarnoszare. Na przedniej części szyi i wolu znajduje się biały śliniak w harmonijnej/pasującej wielkości, z regularnymi brzegami. Plama na gardle (poza śliniakiem) nie jest ani zaletą, ani wadą. Barwa dzioba kaczora ciemnowierzbowozielona z mniejszą lub większą ciemną plamą siodła (wierzch dzioba). Barwa dzioba kaczki czarnozielona. Paznokieć u obu płci czarny. Łapy od bardzo ciemnych do całkowicie czarnych, palce i błony pławne w nieco jaśniejsze plamy. **Duże wady:** dziób w kolorze ołowiu, barwa brązowa w upierzeniu, białe lotki, białe pióra na czarnych lub czarne na białych częściach upierzenia; śliniak wokół szyi lub sięgający do gardła (nie powinien sięgać dalej niż do wysokości obroży).

Niebieska ze śliniakiem (blau mit Latz)

Barwa kolorystycznie odpowiadająca barwie niebieskiej, ale z przodu szyi i na wolu jest biały śliniak w harmonijnych rozmiarach, z regularnym brzegiem. Dozwolona biała plama na gardle. Barwa łap od czarnej do czarnoczerwonej. Palce i błony pławne rozjaśnione – u obu płci – są dozwolone. **Duże wady:** białe pióra na niebieskim i niebieskie na białym upierzeniu, śliniak przechodzący od gardła do brzucha lub wokół szyi, białe lotki, jasna barwa łap.

Brązowa ze śliniakiem (braun mit Latz)

Barwa kolorystycznie odpowiadająca barwie brązowej, ale z przodu szyi i na wolu jest biały śliniak o harmonijnych rozmiarach i regularnych brzegach. Biała plama na gardle dozwolona.

Barwa dzioba i łap jak w barwie brązowej. **Duże wady:** plamy białych piór na brązowym i brązowych na białym upierzeniu; śliniak, który przechodzi od gardła do brzucha lub wokół szyi; białe lotki, żółta barwa dzioba, żółta barwa łap.

Inne ubarwienia: dzika ze śliniakiem (wildfarbig mit Latz), czarna łaciata (grobgescheckt-schwarz), dzika niebieska łaciata (grobgescheckt-blauwildfarbig), karmelowa (butterscotch), żółtobrzucha (gelb bäuchig).

Masa ciała: kaczor - 0,9 kg, kaczka - 0,8 kg.

Minimalna masa jaj wylęgowych: 40 g.

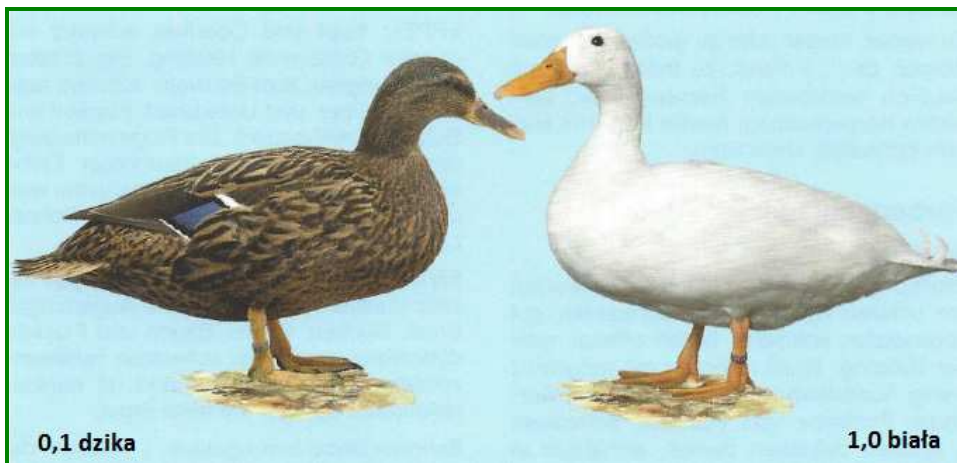
Barwa skorupy jaja: biała do zielonkawej. Rozmiar obrączki: obie płcie 9 mm.

Natomiast według wzorca brytyjskiego:

Długość dzioba nie powinna przekraczać 1 i ćwierć cala (3,1 cm) masa ciała: kaczonek 0,6-0,7 kg i kaczuśka 0,5-0,6 kg .

Kaczka lotna (EE 19)

N: Hochbrutflugente, F: Canard haut-volant, A: Highflyer duck

Pochodzenie

Wyhodowana w Niemczech na początku XX wieku w wyniku krzyżowań kaczek dzikich i domowych, przy zachowaniu zdolności latania oraz instynktu wysiadywania jaj i wodzenia piskląt. (Przeciwieństwo kaczek lądowych czyli uziemionych/nielotnych.)

Charakterystyka ogólna

Nieco większa i bardziej zwarta niż dzika kaczka krzyżówka, a jednocześnie żwawa i chętna do latania. Występuje również z czubem we wszystkich ubarwieniach ujętych we wzorcu.

Cel hodowli

Żwawa, lotna, ale oswojona, przywiązana do miejsca, nieco większa od dzikiej kaczki krzyżówki. Woli gniazda położone wyżej. Ptaki te były używane jako przynęta przy polowaniu na dzikie kaczki.

Wymagane jest ciało w kształcie łodzi z dobrze zaokrągloną linią dolną, długi dziób z prostym grzbietem przechodzącym w płaskie czoło, niska postawa i stosunkowo długie skrzydła.

Cechy rasowości kaczora

Tułów: łódkowaty; z dobrze zaokrągloną linią dolną i tylko lekko wy sklepioną linią górną; postawa pozioma.

Grzbiet: dwa razy dłuższy niż szeroki; lekko wypukły.

Pierś: dobrze zaokrąglona; pełna.

Brzuch:	równomiernie zaokrąglony, bez wcięcia podogonia.
Głowa:	wydłużona; sucha; słabo zaznaczone czoło. Również z czubem, który nie jest zbyt duży, kulicie zamknięty i osadzony prosto (w osi) z tyłu głowy.
Dziób:	stosunkowo długi z prawie prostym grzbietem. Kolor zależny od ubarwienia (patrz odmiany barwne).
Oczy:	wysoko osadzone; ciemne.
Szyja:	umiarkowanie długa; smukła; lekko wygięta.
Skrzydła:	długie; dobrze przylegające; (lotki) lekko skrzyżowane dozwolone.
Ogon:	zamknięty; noszony poziomo.
Podudzia:	schowane w upierzeniu.
Łapy:	stosunkowo krótkie; skierowane w stronę środka tułowia. Kolor zależny od ubarwienia (patrz odmiany barwne).
Upierzenie:	zwarte; ściśle przylegające.

Cechy rasowości kaczki

Podobna do kaczora, z wyjątkiem różnic związanych z płcią.

Poważne wady cech rasowości

Za mały, krótki lub za duży, ciężki tułów; niezgrabny kształt; zbyt wysoka postawa z wyraźnie widocznym stawem skokowym; wyprostowana postawa; okrągła głowa z krótkim dziobem; strome czoło.

Odmiany barwne, które obejmuje wzorzec:

- barwa dzika (wildfarbig), dzika przyciemniona (dunkel-wildfarbig),
- dzika niebieska (blau-wildfarbig),
- dzika przyciemniona niebieska (blau-dunkelwildfarbig),
- dzika srebrzysta (silber-wildfarbig), biała (weiß),
- czarna (schwarz), niebieska (blau),
- niebiesko-żółta (blau-gelb),
- dzika łaciata (grobgescheckt-wildfarbig),
- dzika brązowa łaciata (grobgescheckt-braunwildfarbig),
- czarna łaciata (grobgescheckt-schwarz),
- niebieska łaciata (grobgescheckt-blau),
- brązowa łaciata (grobgescheckt-braun),
- dzika srokata (elstergescheckt-wildfarbig),
- czarna srokata (elstergescheckt-schwarz),
- niebieska srokata (elstergescheckt-blau),
- dzika ze śliniakiem (wildfarbig mit Latz),
- dzika niebieska ze śliniakiem (blau-wildfarbig mit Latz),

- czarna ze śliniakami (schwarz mit Latz),
- niebieska ze śliniakami (blau mit Latz).

Opisy wybranych odmian barwnych

Dzika (wildfarbig)

Kaczor

Głowa i szyja (czarne) z niebieskozielonym połyskiem; w dolnej jednej trzeciej długości szyi ostro zarysowana, dobrze osadzona, wąska, otwarta z tyłu biała obroża (pierścień na szyi). Pierś czerwonobrazowa; jak najmniej czerwonobrazowych przecieków na jednolitym srebrzystoszarym perłowym kolorze boków, ud i brzucha. Grzbiet ciemny, stopniowo czerniejący (w stronę ogona). Loczek czarny z zielonym połyskiem. Sterówki szaro-czarne do czarnych, bardzo rozjaśnione po bokach. Pokrywy skrzydeł srebrzystoszare, brązowiejące. Lusterko koloru niebieskozielonego; zarówno z przodu jak i z tyłu ograniczone najpierw czarnym, potem wąskim białym brzegiem. Dziób oliwkowozielony z czarnym paznokciem. Dopuszczalna jest mała, ciemna plamka na wierzchu dzioba w okolicy otworów nosowych. Łapy pomarańczowe.

Kaczka

Głowa jasnobrazowa z ciemnymi znaczeniami. Barwa tła grzbietu, piersi, boków i brzucha złocistobrazowa, z wyraźnym brunatnoczarnym rysunkiem w kształcie podkowy (szewronu), zaczynającym się na piersi, wyraźniej zaznaczonym na grzbiecie oraz bokach i malejącym w kierunku ogona. Zewnętrzne brzegi piór tworzy brązowa opaska w kształcie podkowy. Lusterko jak u kaczora. Dziób brązowożółty z ciemnobrazowym siodłem i ciemnym paznokciem. Łapy pomarańczowe.

Duże wady: zarówno u kaczki i kaczora bardzo słaba oprawa lusterka. **Kaczor:** ołowiany lub żółty kolor dzioba; jasne obrzeżenie piór piersi; czarniawe pokrywy skrzydeł; brązowe lub czarne przecieki na kolorze perłowym. **Kaczka:** zbyt jasna, gliniasta (żółta) barwa tła; brak rysunku podkowy; białawe cugle oczne (cugła – pasek oka, element rysunku); białawe podgardle; ołowiany kolor dzioba.

Dzika przyciemniona (dunkel-wildfarbig)

Kaczor

Głowa i górna część szyi czarne z zielonym połyskiem; brak obroży. Grzbiet jest ciemnoszary, ku ogonowi staje się czarny, zwężający się. Górna i dolna część piersi, boki i brzuch ciemnoperlowe. Środek skrzydła stanowi lusterko w bardzo matowym szarym kolorze bez białej ramki. Kolor dzioba od wierzbowozielonego do niebieskoszarego z ciemnym paznokciem. Kolor łap ciemnopomarańczowy.

Kaczka

Głowa i górna część szyi ciemnobrązowe z bardzo ciemnymi znaczeniami bez cugli ocznych. Pióra piersi, grzbietu, skrzydeł, brzucha i boków ciemnobrązowe z wyraźnym rysunkiem czarnych podków (szewronów). Zewnętrzny brzeg piór jest ciemnożółtobrązowy. Lustro jak u kaczora. Dziób brązowoszary z ciemnym paznokciem. Kolor łap ciemnopomarańczowy.

Duże wady: białe jakiegokolwiek część upierzenia; jasna gliniasta barwa tła, jasne cugle.

Dzika srebrzysta (silber-wildfarbig)

Kaczor

Barwa podstawowa srebrzystokremowobiała; głowa i górna część szyi – aż do zamkniętej białej obroży – czarna, mieniąca się zielono; dolna część szyi, ramiona, pierś i przecieki na bokach są czerwobrązowe z – w zależności od wielkości pióra – wąskim lub niezbyt szerokim srebrzystobiałym brzegiem; srebrzistoszara dolna część grzbietu z ciemnymi plamami, każde pióro obrzeżone białym. Kuper jest prawie czarny, możliwie z drobną srebrzystą obwódką. Sterówki od szarobiałych do szaroczarnych z jasnym brzegiem lub bez. Loczek czarny, pożądanym lekko nakrapiany. Ubarwienie klina (tylna część tułowia bez ogona) czarne, ostro odgraniczone od upierzenia boków; szarobiała barwa skrzydeł zlewa się z jasną obwódką żywo zielonego do niebieskawo błyszczącego lusterka. Przednią ramkę lusterka tworzą czarne pióra, z których każde zakończone jest białym kolorem. Tylny kraniec lusterka tworzy najpierw czarny, a następnie biały pasek. Pokrywy skrzydeł jasnosrebrzyste z szarym rysunkiem/przyprószeniem. Kolor dzioba głęboka wierzbowo zieleń. Pomarańczowy kolor łap, nieco ciemniejsze błony pławne są dozwolone.

Kaczka

Barwa podstawowa kremowobiała. Głowa i górna część szyi w intensywnej barwie brązowawożółtej. Jaśniejsza dolna część szyi wyraźnie zaznaczona. Ciemne znaczenia ograniczają się w miarę możliwości do czoła i wierzchu głowy. Górna część piersi, dolna część szyi, ramiona i grzbiet, boki i klin ogonowy są jasnobrązowo-czarne, kreskowane. Kolor podstawowy (tło) musi być mocno dominujący. Dolna część grzbietu i pokrywy skrzydeł żółtoszare z ciemnymi plamkami i białymi obrzeżami piór. Kuper mocno nakrapiany, brązowy. Połyskujące niebieskozielono lusterko z białymi oprawami przednimi i tylnymi jak u kaczora. Lotki żółtawobiałe z wyraźnymi szarymi nalotami. Pióra ogona jasnobrązowe. Kolor dzioba szarozielony. Barwa łap brązowoszara do ciemnobrązowoszarej.

Duże wady: zdecydowanie inny lub żółty kolor dzioba; białe lotki; białe pokrywy skrzydeł; brak lub bardzo słabe obrzeżenie lusterka. U **kaczora** – zbyt ciemne ubarwienie – tak, że (jasna) barwa tła przestaje być widoczna; brązowa głowa; otwarta obroża; brak obrzeżenia (białego) piór. U **kaczki** – brązowy kolor w barwie tła, całkowity brak kreskowania; szare lusterko bez połysku; biała głowa; biała plama na podgardlu.

Biała (weiß)

Możliwie jak najczystsza biel, dozwolony słaby żółty nalot związany z pierzeniem (starzeniem się piór). Kolor dzioba jasnożółty do pomarańczowego z jasnym paznokciem; bez plamek. Kolor łap od ciemnożółtego do pomarańczowego.

Duże wady: plamki na dziobie; pióra innego koloru; mocny żółty odcień.

Czarna (schwarz)

Barwa czarna z zielonym połyskiem – barwa płaszcza (grzbietu, boków, skrzydeł) i lusterek. Kolor dzioba **kaczora** jest ciemnooliwkowozielony z czarnym siodłem, rozciągającym się na całym grzbiecie dzioba i czarnym paznokciem, u **kaczki** dziób jest bardzo ciemny od nasady aż po czubek, prawie czarny, z czarnym paznokciem. Kolor łap możliwie jak najciemniejszy, prawie czarny; w przypadku starszych ptaków dopuszczalne jest nieznaczne rozjaśnienie.

Duże wady: biel lub jakikolwiek odcień brązu w upierzeniu; jasny kolor dzioba; rozjaśniony kolor łap u młodych ptaków.

Niebieska (blau)

Kaczor

Równomierna barwa niebieska z mniej lub bardziej ciemnym obrzeżeniem piór. Tylko głowa i szyja są ciemnoniebieskie. Dozwolone pojedyncze czarne pióra. Kolor dzioba ciemnozielony. Kolor łap od czarnego do czarnoczerwonego.

Kaczka

Ta sama barwa co u kaczora. Kolor dzioba szarozielony do szarocznego. Kolor łap od czarnego do czarnoczerwonego.

Duże wady: brązowy odcień upierzenia; białe lotki; zbyt jasny kolor łap.

Niebiesko-żółta (blau-gelb)

Kaczor

Głowa i górna część szyi w kolorze gołębiczym niebieskim (jasnoszaroniebieski), zasięg koloru jak najbliższej białej obroży. Podstawa szyi, pierś, łuk skrzydła (okolice nadgarstka) i ramiona są rdzawoczerwone z delikatną, równą srebrzystą obwódka. Brzuch, lotki pierwszego rzędu, grzbiet i ogon

kremowobeżowe („w kolorze mąki żytniej”). Dolna część grzbietu z kuperem, loczek i podogonie (razem klin), aż do okolic ujścia kloaki, w kolorze gołęzim niebieskim. Sterówki białoszare do szaroniebieskich. Skrzydła jasnoniebieskoszare z gołębioniebieskimi lusterkami; przednie wykończenie lusterka w kolorze ciemnoniebieskim; ciemnoniebieski pasek na tylnym brzegu lusterka; ostatni pasek jest jasny. Dziób żółty z lekkim zielonym odcieniem; dozwolony matowy paznokieć. Pomarańczowy kolor łap.

Kaczka

Głowa, szyja, pierś, boki oraz brzuch w nasyconym kolorze żółtym (kolor nasion żółtego grochu). Twarz ma po obu stronach, dwie jasne, prawie białe cugle (paski oka), z których obie zaczynają się u nasady dzioba. Dozwolone są tylko takie cugle. Pokrywy skrzydeł w jaśniejszym grochowożółtym kolorze z lekko niebieskawym odcieniem. Lusterko w kolorze gołębiego błękitu; przednie wykończenie lusterka w kolorze gołęzim niebieskim; tylny kraniec lusterka tworzy jaśniejszy pasek. Kuper i ogon grochowożółte, z lekkim niebieskim odcieniem. Dziób żółty z brązowawym odcieniem, dopuszczalny nieco ciemniejszy paznokieć. Kolor łap żółty.

Duże wady: brak obroży u kaczora; biel na piersi (śliniak).

Dzika brązowa łaciata (grobgescheckt-braunwildfarbig)

Duże łaty na tle barwy dzikiej brązowej – plamy białych piór występujące na każdej części upierzenia. Na wystawach powinny być pokazywane tylko ptaki harmonijnie łaciata, możliwie z obu stron, z co najmniej jedną trzecią białego upierzenia. (Ubarwienie łaciata nie jest tak regularne i ściśle określone jak srokate. Łaciata to białe plamy na barwnym tle, a srokate – barwa biała i barwny sroczy rysunek).

Barwa dzika brązowa – braun-wildfarbig

Wszystkie czarne obszary ubarwienia dzikiego są rozjaśnione do koloru brązowego. Kaczor ma częściową białą obrożę, kaczka – paski oczne, obie płcie – białe brzegi lusterka.

Kolor dzioba kaczora jest oliwkowozielony do zielonożółtego plamkowego, u kaczki – brązowożółty do żółtobrązowego z plamkami. Łapy kaczora i kaczki są pomarańczowożółte.

Duże wady: łaciatość zbyt nieregularna; pióra innej barwy niż dzikiej brązowej lub białej.

Niebieska srokata (elstergescheckt-blau)

Niebieski sroczy rysunek/srokatość na białym tle. Poza czapką rysunek obejmuje upierzenie barków (barkówki) z przejściem na pokrywy skrzydeł i nadogonie, co daje kształt serca. Podogonie białe lub łaciata. Łaciata upierzenie ud jest jeszcze dozwolone.

Kolor dzioba u kaczora od ciemnozielonego do pomarańczowego, w tych kolorach może być również w plamki (miejsca nagromadzenia barwnika). U kaczki szaroczarny do pomarańczowego lub też plamkowany w tych kolorach. Łapy u kaczora i kaczki od czarnych do pomarańczowych.

Duże wady: wszelkie niebieskie znaczenia na szyi, podgardlu, skrzydłach i brzuchu.

Dzika niebieska ze śliniakiem (blau-wildfarbig mit Latz)

Pod względem kolorów odpowiada barwie dzikiej niebieskiej (gdzie czerń barwy dzikiej jest rozjaśniona do niebieskiej). Natomiast na przedniej części szyi i wolu znajduje się biały śliniak o harmonijnej wielkości i regularnym brzegu. Dozwolona jest mała biała plamka (oddzielna) na gardle. Kolor dzioba i łap jak w barwie dzikiej niebieskiej.

Duże wady: białe lotki; śliniak wkoło szyi lub aż do podgardla.

Czarna ze śliniakiem (schwarz mit Latz)

Kolor odpowiada barwie czarnej. Biały śliniak o harmonijnej wielkości z regularnym brzegiem/rozgraniczeniem barw, znajdujący się na przedniej części szyi i wolu. Dozwolona mała biała plamka na gardle (oddzielna).

Kolor dzioba jak w barwie czarnej. Kolor łap od bardzo ciemnego do czarnego, dozwolone jaśniejsze, czerwone plamy na błonie pławnej.

Duże wady: białe lotki; obroża; śliniak sięgający aż do podgardla; brązowy odcień upierzenia.

Masa ciała: kaczor - 1,5 kg, kaczka - 1,25 kg

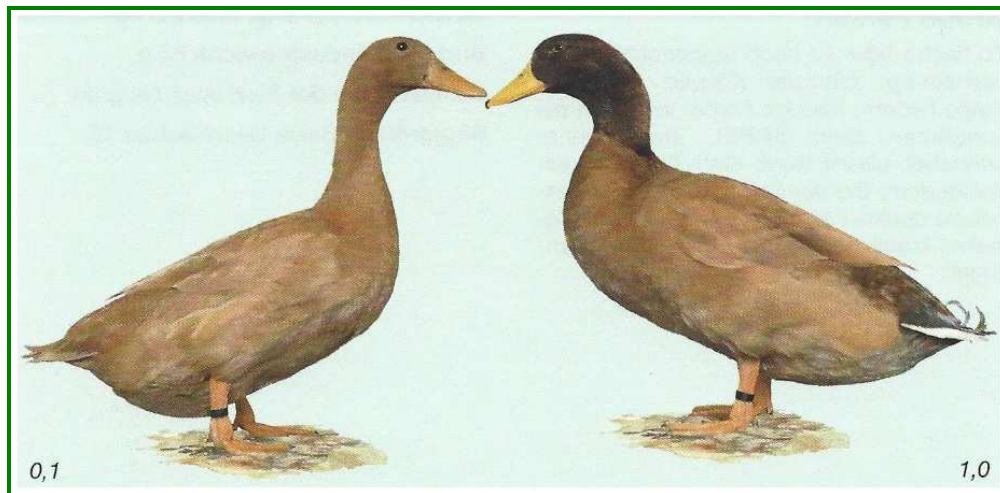
Minimalna masa jaj wylęgowych: 50 g.

Barwa skorupy jaja: zielonkawa.

Rozmiar obrączki: obie płcie - 12 mm

Kaczka orpinkton (EE 26)

N: Orpington Enten, F: Canard Orpington, A: Orpington duck

Pochodzenie

Anglia.

Charakterystyka ogólna

Kaczka o średniej masie ciała i walcowatym tułowi, uniesionym znacznie powyżej poziomu.

Cechy rasowości

Tułów:	wydłużony; walcowaty; postawa wyraźnie powyżej poziomej. Około dwie trzecie długości tułowia znajduje się przed łapami.
Grzbiet:	długi; prawie prosty; dobrze zaokrąglony po bokach.
Pierś:	pełna; dobrze zaokrąglona; uniesiona.
Brzuch:	pełny; nie opuszczony.
Głowa:	wydłużona; wąska; dość sucha; dobrze wypukły wierzch, płaskie czoło i harmonijne podgardle.
Dziób:	średniej długości; tylko lekko wklęsła linia grzbietu. U kaczora pomarańczowy z ciemnym paznokciem dziobowym, lekki zielony odcień jest dozwolony. U kaczki pomarańczowy z ciemnym paznokciem, dopuszczalny lekko brązowy odcień. Okresowo rozjaśniony do ołowianego (szarego) koloru u kaczek niosących się.
Oczy:	ciemne; wysoko osadzone.

Szyja:	średniej długości; lekko wygięta; nie za gruba.
Skrzydła:	przylegające, nie skrzyżowane; dobrze zakrywające grzbiet.
Ogon:	zamknięty.
Podudzia:	średniej długości; zakryte upierzeniem.
Łapy:	średniej długości; niezbyt grubej kości; pomarańczowoczerwone.
Upierzenie:	gładkie; ciasno przylegające.

Duże wady cech rasowości

Postawa zbyt niska lub zbyt wysoka; zaokrąglony tułów; kil (fałd piersiowy).

Ubarwienie

Barwa żółta (gelb)

Kaczor

Głowa i górna część szyi czekoladowobrązowe; dolna część szyi, pierś, pokrywy, boki i podogonie możliwie jednolicie irchowe (brązowożółte); dolna część grzbietu czerwono-brązowa, jak najbardziej wolna od niebieskiego. Dopuszczalne są jaśniejsze irchowe kolory na brzuchu, bokach ciała – między łapami a klinem podogonia, na skrzydłach i ogonie, a także jaśniejszy niebieski odcień na pokrywach skrzydeł oraz na kuprze i loczkach ogona.

Kaczka

Barwa jednolicie irchowa na całej powierzchni upierzenia. Nieco jaśniejsze lotki i pokrywy skrzydeł powinny być oceniane łagodnie.

Duże wady w upierzeniu

Białe pióra; plamisty kolor, zwłaszcza u młodych ptaków.

Kaczor: mocno zielony dziób; niebieska głowa; mocno niebieskie pokrywy skrzydeł. **Kaczka:** zieleń na dziobie; zbyt ciemna barwa z rysunkiem (dzikim) na upierzeniu; niebieskawe pokrywy skrzydłowe; cugle (paski oczu).

Masa ciała: kaczor 3 kg, kaczka 2,5 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g
Barwa skorupy jaja: biała do zielonej
Rozmiar obrączki: obie płcie 16

Kaczka owerberska (EE 28)

N: Overberger Enten; Canard d'Overberg, A: Overberg duck

Pochodzenie

Niderlandy (Holandia) Wyhodowana w połowie lat 90-tych z kaczek: kambelskich, kreskowanych, walijskich arlekinów, gimbsheimerskich, orpingtonów oraz kaczek z Crooked-billed.

Charakterystyka ogólna

Kaczka o średniej wielkości, o lekko wyprostowanej sylwetce. Bardzo żywotna i ruchliwa, o najsilniejszym rozjaśnieniu koloru dzikiej kaczki krzyżówki.

Charakterystyka rasowości

Tułów:	wydłużony; dobrze zaokrąglony; nieco wyprostowany. linia grzbietu i brzucha powinny być w przybliżeniu równoległe
Grzbiet	długi; prawie prosty.
Pierś:	dobrze zaokrąglona; noszony raczej wysoko; bez fałdu piersiowego.
Brzuch:	niezbyt rozwinięty; bez fałdu brzuszego.
Głowa:	dobrze zaokrąglona, z lekko uniesionym czołem i suchymi policzkami; zwężająca się w kierunku dzioba.
Dziób:	średniej długości; unosi się nieco przed czołem.

Oczy:	ciemnobrązowe.
Szyja:	średniej długości; wdzięcznie zakrzywiona; stopniowo rozszerzająca się w kierunku piersi.
Skrzydła:	dobrze zwarte i mocno przylegające do tułowia.
Ogon:	noszony na wysokości linii grzbietu lub lekko uniesiony.
Podudzia:	mało widoczne.
Łapy:	średniej długości; u kaczora nieco dłuższe, aniżeli u kaczki.
Upierzenie:	dobre przylegające, nie za miękkie.

Duże wady cech rasowości

Obecność fałdu piersiowego; zbyt gruba szyja, zbyt wyprostowana postawa; całkowicie zielony lub niebieski dziób; bardzo ciemny kolor łap.

Ubarwienie

Niebieskobrązowe

Kaczor

Kolor podstawowy srebrzystokremowobiały. Pióra piersi, podstawy szyi, szyji i ramion jasnoczerwobrązowe ze srebrzystobiałą obwódką. Brzuch i boki srebrzystokremowobiałe, Pióra na bokach korpusu jakby obszyte czerwobrązową obwódką. Kuper niebieski, a każde pióro białe obrzeżone. dolna część grzbietu srebrzystoniebieska z ciemnymi plamami. Ogon jasnoniebieski z jaśniejszą krawędzią zewnętrzną. Łoki niebieskie. Skrzydła białe z jasnoniebieskim „pieprzem.” Lustra delikatnie niebieskie z jasnobrązowożółtym nalotem. Głowa jasnoniebieska, w tylnej części głowy i okolicy uszu nieco jasnobrązowa. Na szyi wąski wianek, z tyłu dobrze zamknięty. Kolor dzioba wierzbowozielony, u nasady dzioba dopuszczalny nieco żółty.

Kaczka

Kolor podstawowy żółtawokremowobiały, zdecydowanie dominuje. Górna część piersi, podstawa szyi, kark i grzbiet są jasnożółte z niebieskimi znakami i białym piórem. Pióra dolnej części piersi oraz brzuchem żółtokremowobiałe. Kuper mocno żółto nakrapiany, z niebieskimi znakami. Na skrzydłach nieco niebieskie, wyraźnie odgraniczone lusterka o wyraźnie żółtobrązowym zabarwieniu (izabelowe). Pióra ogona jasnożółte. Głowa brązowożółta z niebieskimi smugami na czole. Kolor głowy i górnej części szyi wyraźnie różni się od jaśniejszego koloru dolnej części szyi. Kolor dzioba od szarego do szarozielonego. Kolor łap brudnobrązowy.

Duże wady ubarwienia

U kaczora i kaczki zbyt krótki korpus i fałd brzuszny, całkowicie żółty dziób. U kaczora zbyt ciemny kolor „płaszczka” i niewidoczne białe obrzeżenia, zbyt brązowa głowa, wąski lub nie zamykający się wianek na szyi. U kaczki brązo-

wy dziób; całkowity brak niebieskich smug; całkowicie biała głowa; niebieskie lub szare lusterko.

Masa ciała: kaczor 2,5-2,75 kg, 2,25-2,5 kg

Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g.

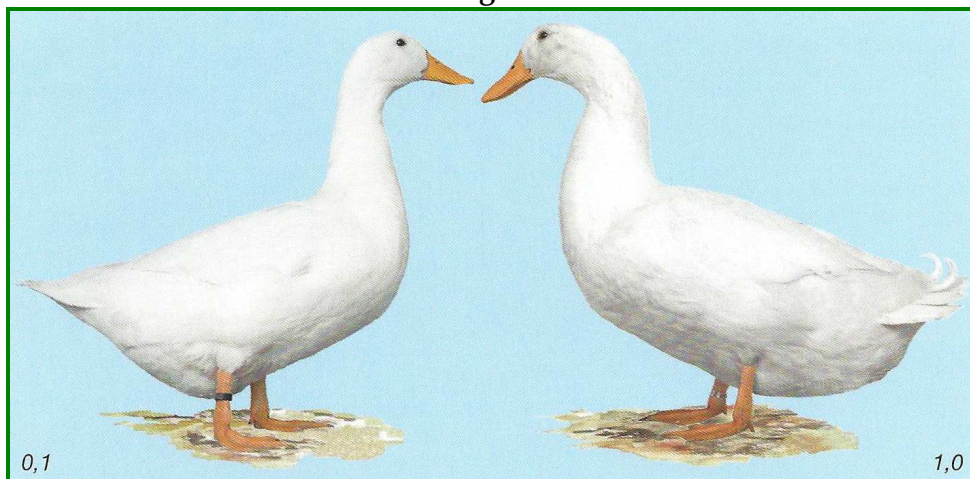
Kolor skorupki jaja: biały.

Rozmiar obrączek: u obu płci numer 16

Kaczka pekin amerykański (EE 3)

N: Amerikanische Pekingenten, F: Canard de Pékin américain, A: American Peking duck

Pochodzenie

Stany Zjednoczone Ameryki.

Charakterystyka ogólna

Kaczka o mocnym, zaokrąglonym, prostokątnym tułowiu, nieco uniesionym, o średniej długości nogach, przylegającym upierzeniu.

Cechy rasowości

Tułów:	wydłużony, zaokrąglony, nieco podniesiony z przodu.
Grzbiet:	długi, szeroki, nieco wypełniony.
Pierś:	długa, szeroka, w pełna, bez fałdu piersiowego, nieco uniesiona.
Brzuch:	pełny, dobrze zaokrąglony, bez fałdu brzuszego.
Głowa:	bardziej wydłużona, aniżeli okrągła; nieco wznoszące się czoło; ciemię niezbyt wysokie, ale też nie płaskie; policzki niezbyt wypełnione.
Dziób:	szeroki i stosunkowo długi, nieco wklęsła górna linia dzioba; często w kształcie łyżki, od jasnożółtego do pomarańczowego, bez plam; jasny paznokieć dziobowy.
Oczy:	ciemne.
Szyja:	średniej długości, stosunkowo szczupła, lekko wygięta.
Skrzydła:	długie, mocno przylegające do korpusu.

Ogon:	zwarty, nieco podniesiony pod kątem do linii grzbietu.
Podudzia:	nie wystające.
Łapy:	średniej długości, o delikatnych kościach, osadzonych tuż za środkiem ciała; od ciemnożółtych do pomarańczowych, pazurki jasne.
Upierzenie:	ściśle przylegające.

Kolor

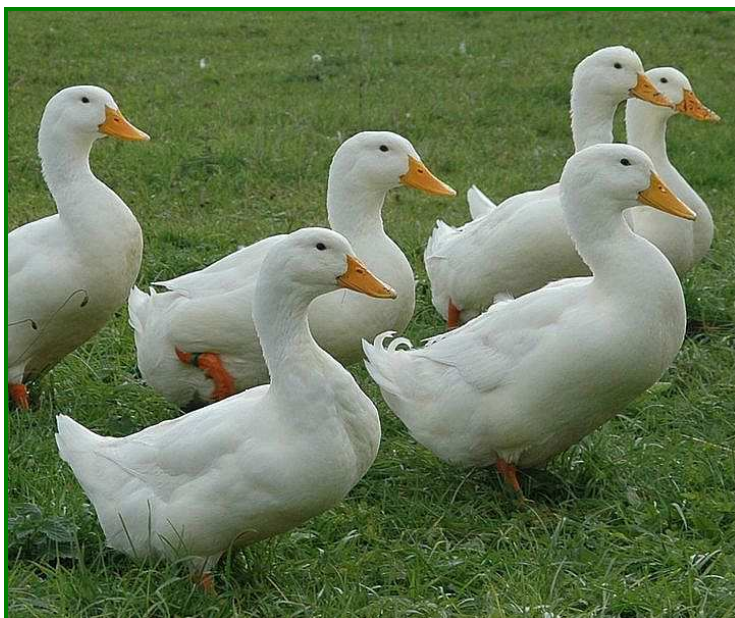
Biały

Bez piór o innym kolorze, lekko żółtawy odcień dopuszczalny jesienią.

Duże wady

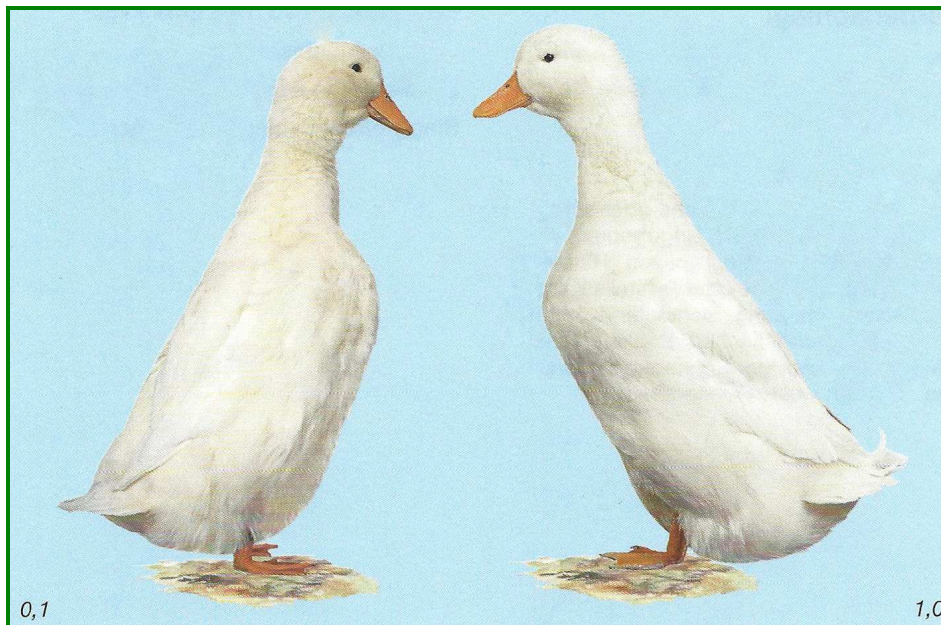
Za mały i krótki korpus, postawa zbyt wyprostowana, zbyt gruba głowa, szyja i dziób, skośnie trzymana szyja, luźne upierzenie, żabot, pojawiający się guzek u nasady dzioba, ciemne plamki na dziobie.

Masa ciała kaczora 3,5 kg, kaczki 3 kg.
Minimalna masa jaja wylęgowego: 70 g.
Barwa skorupki jaja: od białej do żółtawej.
Obrączki dla obu płci numer 18.

Kaczka pekin niemiecki (EE 13)

N: Deutsche Pekingenten, F: Canard de Pékin allemand, A: German Peking duck

Pochodzenie

Chiny. W Niemczech utrwalono cechy rasowości.

Charakterystyka ogólna

Kaczka o prostokątnej sylwetce, wyprostowana postawa; tylna część brzucha głęboka; żółty odcień upierzenia.

Cechy rasowości

Tułów:	zbliżony do kształtu prostokąta, patrząc z boku wyższy niż szerszy. Linia górna i dolna oraz linie boczne biegnące równolegle. Podniesiona sylwetka.
Grzbiet:	szeroki, opadający, szeroki w ramionach.
Pierś:	dobrze rozwinięta i równo osadzona; bez fałdu piersiowego, często niewielkie centralne biegnące wcięcie.
Brzuch:	dobrze rozwinięty; łukowaty, szeroki i pełny.
Głowa:	bardziej okrągła niż długa, szeroka; mocno rozwinięte policzki, wysokie, szerokie czoło; często pełne podgardle.

Dziób:	krótki i szeroki, lekko zakrzywiona górna linia dzioba; nie opuszczony; pomarańczowoczerwony z jasnym paznokciem dziobowym. Ciemne linie na dziobie lub paznokciu dziobowym należy oceniać łagodnie u starszych samic.
Oczy:	ciemne.
Szyja:	Długość i grubość dopasowane do wielkości ciała, wyprostowana, harmonijnie łącząca się z tułowiem. Dość długie pióra na potylicy, spotykając się z piórami środkowej części szyi, tworzą jakby garb, tak zwaną fryzurę, która jest słabiej rozwinięta u młodszych zwierząt, ale dobrze rozwinięta u starszych.
Skrzydła:	niezbyt długie, dobrze zbudowany.
Ogon:	krótki i szeroki, noszony raczej poziomo.
Podudzia:	mocne, ukryte w bujnym upierzeniu brzucha.
Łapy:	krótkie i mocne, ale na tyle długie, aby kuper nie dotykał ziemi; pomarańczowoczerwone.
Upierzenie:	upierzenie górne gładkie; Niedojrzałe upierzenie bogate w puch.

Wady cech rasowości

Fałd piersiowy; zbyt gruba szyja, postawa zbyt wyprostowana; dziób całkowicie zielony lub niebieski; bardzo ciemny kolor upierzenia.

Kolor

Biały

Biały z żółtym pigmentem, który powinien być rozłożony równomiernie.

Duże wady

Mały, krótki tułów; płaska lub wąska pierś; płaskie ramiona; łukowata linia grzbietu; szpiczasty tył brzucha; fałd brzuszny; zbyt płaska lub zbyt stroma pozycja tułowia i ogona; wąska głowa z płaskim czołem i płaskimi policzkami; długi, blady lub cętkowany dziób; jedwabiste lub czysto białe upierzenie.

Masa ciała kaczora 3,5 kg, kaczki 3 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 70 g.
Barwa skorupki jaja: od białej do żółtawej.
Obrączka dla obu płci numer 18

Kaczka piźmowa (udomowiona)(EE 40)

Cairinamoschataforma domestica

kaczka domowa pochodząca od dzikiej piźmówki amerykańskiej

(N - Warzenente, F - Canardmusqué, A - Muscovyduck, NL - Musku-seend)

Ilustracja niemieckiego wzorca: <https://enten-sv.de/entenrassen/warzenente/>

Pochodzenie

Ameryka Południowa. Już udomowiona kaczka piźmowa, została odkryta tam na początku XVI wieku, a wkrótce potem sprowadzona do Europy.

Cel hodowli

Odporna, szybko rosnąca kaczka, która daje szczególnie chude mięso (kaczka barbarie); ma silny instynkt wysiadywania jaj i wodzenia piskląt (instynkt macierzyński). Kaczory osiągają znaczne rozmiary.

Charakterystyka ogólna

Różni się od kaczek domowych (pochodzących od kaczki krzyżówki). Kaczor jest znacznie większy od samicy i nie ma loczka ogonowego. Twarz obu płci jest naga i ozdobiona brodawką czołową odpowiedniej wielkości. Dobrze rozwinięta wielkość i kształt ciała, zwłaszcza szerokość tułowia; gładkie, błyszczące upierzenie; szerokie, długie ogony.

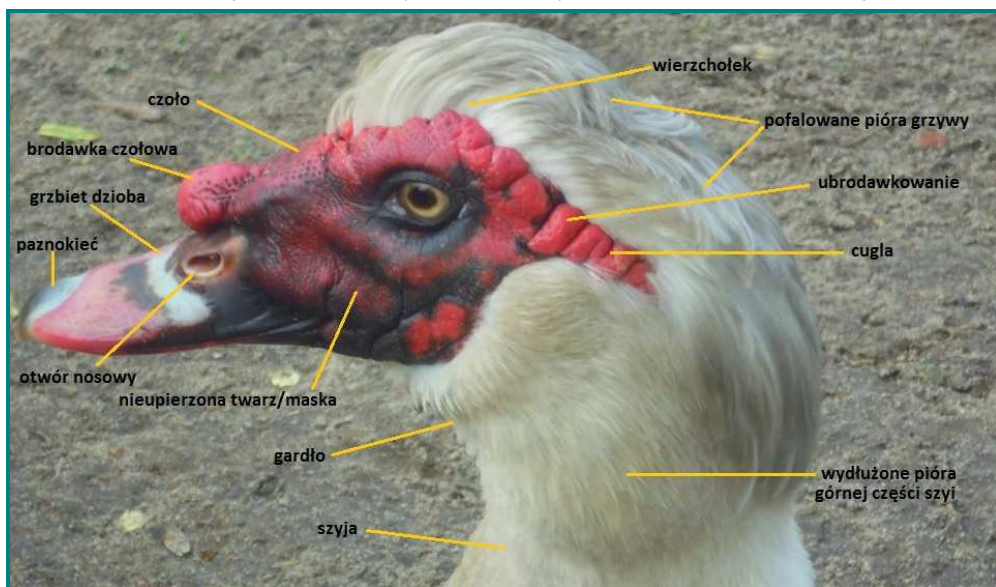
Czego należy unikać?

Grube brodawki twarzy, brodawki twarzy, które nie znajdują się wokół oka; brak brodawki czołowej lub zbyt płaskie czoło u kaczki, zbyt wypukła brodawka u kaczora; słaby, niekształtny tułów i nieregularna linia dolna.

Historia

Od niepamiętnych czasów ludy cywilizowane Ameryki Południowej trzymają kaczki piżmowe jako zwierzęta domowe. Po odkryciu Ameryki kaczki te przywieziono do Europy, gdzie szybko się rozprzestrzeniły; były znane w Niemczech już na początku XVIII wieku. Hodowla kaczek piżmowych była dotowana przez państwo w byłej NRD; kaczka ta uzyskała tam nieoczekiwane wysokie poziomy hodowlany. Po upadku Muru Berlińskiego tylko prawdziwi pasjonaci pozostali wierni rasie.

Kaczka piżmowa należy do zupełnie innego gatunku kaczek niż wszystkie inne kaczki domowe. To udomowiona forma (dzikiej)kaczki piżmowej z Ameryki Południowej. Kaczor nie maloczka; jest znacznie większy niż kaczka. Ptaki mają cichy, syczący głos. Mieszaniec kaczek piżmowych i kaczek domowych (pochodzących od kaczki krzyżówki) są bezpłodne. Potomstwo kaczora piżmowego i kaczki pochodzącej od kaczki krzyżówki to mularda/mulardy (w produkcji towarowej matkami są kaczki rasy pekin).

Fot. Bożena Śpiewak (hodowca)

Cechy rasowości kaczora

Głowa: dość duża, z łukowatym wierzchołkiem, ale płaskim czołem, pióra grzywy wydłużone i odstające, pofalowane. Duże wady: gładka głowa bez wydłużonych piór.

Twarz (maska):	nieupierzona: od dzioba do czoła i od boku (nasady)dzioba, wokół oka, do tyłu, włącznie z krótką częścią za okiem (cugła); możliwe gładka, z płaskim/nieodstającym ubrodawkowaniem. Brodawka czołowa musi być obecna u obu płci. Ma kształt języka, niezbyt płaska, sięgająca do otworów nosowych, niewystająca poza nozdrza, węższa niż dziób. Kolor twarzy czerwony, całkowicie czysta czerwień u ptaków białych, dla wszystkich innych ubarwień zaczernienia są dozwolone, mogą rozszerzać się z wiekiem. Duże wady: grube/odstające ubrodawkowanietwarzy, zbyt nieupierzone lub ubrodawkowane gardło, brak brodawki czołowej, pióra nanagiej twarzy. (niewybujale przydatki, czyli mniejsze, mniej odstające to mniejsze prawdopodobieństwo uszkodzeń – dobrostan).
Oczy:	(w ujęciu bocznym) prawie pośrodku głowy, dość duże.
Dziób:	średniej długości; z lekko wygiętym grzbietem; nieco zwężający się ku przodowi; z hakowatym paznokciem.
Szyja:	bardzo mocna, lekko wygięta w kształt litery S, u kaczora długa, zwężająca się w górnej części. Pióra górnej części szyi wydłużone.
Tułów:	wydłużony, noszony poziomo, bardzo szeroki, ale niezbyt głęboki, równa linia dolna. Duże wady: niewystarczająca wielkość, fałda brzuszna.
Grzbiet:	bardzo szeroki, lekko wysklepiony, prawie poziomy.
Ogon:	długi, szeroki i możliwie płaski; zaokrąglony na końcu (wachlarz); o sztywnych sterówkach; noszony w przybliżeniu poziomo.
Pierś:	szeroka, dobrze wysklepiona, noszona lekko uniesiona, gładka. Duże wady: fałda brzuszna.
Brzuch:	lekko wysklepiony; gładki.
Skrzydła:	długie; sięgające (lotkami) środka ogona; noszone wysoko; z bardzo szerokimi lotkami II rzędu.
Podudzia:	upierzone.
Skoki/łapy:	średnio długie, o mocnej kości, błony pławne nieco zaokrąglone(ku tyłowi). Pazury zakrzywione i szpiczaste/ostre
Upierzenie:	sprężyste z wyjątkiem głowy i górnej części szyi; dobrze przylegające.

Duże wady cech rasowości:

Niewystarczająca wysokość; kil (fałda wzdłuż grzebienia mostka) lub fałda brzuszna; gładka głowa bez wydłużonych piór (bez grzywy); grube ubrodawkowanie twarzy; zbyt nagie lub ubrodawkowane gardło; brak brodawki czołowej; pióra na nagiej twarzy.

Cechy rasowości kaczki

Kaczka jest znacznie mniejsza od kaczora, jej szyja jest znacznie krótsza, w przeciwnym razie przypomina kaczora. Brodawka czołowa kaczki jest podobnie zbudowana jak u kaczora, tylko odpowiednio mniejsza, w kształcie płaskiej kropli syropu i musi wyraźnie wznosić się nad dziobem.

Barwa i rysunek

Barwa dzika (czarna – jak u formy dzikiej piżmówki amerykańskiej) - wildfarbig

Główna barwa to głęboka czerń, połyskująca bogatą metaliczną zielenią na grzbiecie, przechodząca na lotkach w stalowoniebieską. Spód tułowia z matowym połyskiem, przechodzącym bardziej w fioletowobrązowy. **Duże pokrywy skrzydeł częściowo białe - lustro, to białe lustro rozszerza się z wiekiem, u młodych ptaków jest to tylko kilka białych piór, częściowo słabo widocznych z zewnątrz.** Dozwolone trochę białych piórna głowie i tyle szyi u starszych zwierząt. Kolor twarzy czerwony, dozwolone są czarne znaczenia/zaczerwienia, które mogą się rozszerzać z wiekiem. Oczy jasnobrązowe; kolor nasady dzioba czarnoszary, przechodzący do przodu w szary do cielistego, z częściowo jasnym siodełkiem, ciemnym paznokciem; łapy czarne, palce jaśniejsze. **Duże wady:** brak połysku na piórach, białe lotki; dużo bieli na głowie i szyi.

Barwa dzika niebieska (blau-wildfarbig)

Możliwie równomierna/jednolita, nie za ciemna barwa niebieska, z obwódką na poszczególnych piórach lub bez. Duże pokrywy skrzydeł (lusterko) – białe – jak w barwie dzikiej. Barwa twarzy, oczu, dzioba i łap jak w barwie dzikiej, zwykle nieco rozjaśniona. **Duże wady:** białe lotki; dużo białego koloru na głowie i szyi.

Barwa dzika perłowszara (perlgrau-wildfarbig)

Możliwie równomierna barwa perłowszara na całym ciele. Duże pokrywy skrzydeł (lusterko) w większości białe, jak w barwie dzikiej. Barwa twarzy, oczu, dzioba i łap, jak w barwie dzikiej, zwykle nieco rozjaśniona. **Duże wady:** białe lotki; dużo bieli na głowie.

Barwa dzika brązowa (braun-wildfarbig)

Możliwie równomierna barwa czekoladowobrązowa z miedzianym połyskiem. Lustro jak w barwie dzikiej. Kolor twarzy czerwony, dozwolone

czarne osady, które mogą rozszerzać się z wiekiem. Kolor oczu jasnobrązowy; kolor dzioba cielisty do czerwonego; ciemny paznokieć; kolor łap i palców ciemnobrązowy z jaśniejszymi plamami. **Duże wady:** białe lotki; dużo bieli na głowie.

Wszystkie barwy dzikie posiadają białe lusterko, jak dzika (czarna) kaczka piżmowa. Natomiast barwa czarna jednolita nie posiada lustra.

Barwa czarna (Schwarz)

Czerń z możliwie bogatym połyskiem, **bez białych znaczeń.** Kolor twarzy przeważnie czarny, dozwolone małe czerwone plamki, barwa oczu jasnobrązowa. Dziób, łapy i palce w barwie czarnejpożądane.**Duże wady:** upierzenia matowe (bez połysku); **białe pióra.**

Barwa biała (weiß)

Czysta biel. Kolor twarzy czerwony, całkowicie wolny od plam; oczy jasne do niebieskoszarych; kolor dzioba jasny do czerwonego cielistego; łapy i palce w nasyconym żółtym kolorze. **Duże wady:** kolorowe pióra; nieczysta barwa dzioba, brodawek i łap.

Ubarwienie siodłate (sercate/srokate) (schecken)

Łaciaste są spotykane w barwie czarnej, niebieskiej, niebieskiej z ciemnym brzegiem piór (z obwódka), perłowszarej i brązowej. Barwa dobrze odgraniczona od białego tła, pola czystej barwy na głowie, ramionach, grzbiecie, bokach i ogonie. Boczna linia graniczna barwnej górnej części głowy (czapki) zaczyna się od nasady dzioba i biegnie nad nagą częścią twarzy nad okiem do nagiej części twarzy za okiem do karku, najdalej aż do zwężonej górnej części szyi (zwężenie jak od obroży). Białe pas (piór) nad nagą częścią twarzy nad okiem nie jest błędem. Łaciaste niebieskie majączapkę w barwie czarnoniebieskiej. W odniesieniu do linii granicznej rysunku głowy, nie ma wysokich wymagań dotyczących tego koloru. Rysunek serca na ramionach i nadogonie tworzą zamknięte pola barwne, niezakłócone białymi wcięciami. Rysunek boków zaczyna się powyżej lub za łapami rozciąga się mniej lub bardziej szeroko do kolorowego grzbietu i ogona. Białe okolice ujścia steku i podogonia (klin) nie są błędem, ale są pożądane. Kolory oczu, dzioba i łap zależą od rozkładu kolorowego upierzenia i mają drugorzędne znaczenie. Paznokieć u czarnych łaciastych jest ciemny, jasny lub ciemny u niebieskich i brązowych. Jako nieprawidłowo ubarwione, należy eliminować ptaki w barwie dzikiej, które są tylko białe nakrapiane (białe pióra na ciemnym tle) lub cętkowane (pióra ciemne przemieszane z białymi), jak również ptaki białe tylko z małymi kolorowymi plamkami (co innego ptaki barwne z białą głową i górną częścią szyi lub ze śliniakiem). **Duże wady:** brak połysku upierzenia; mocno nakrapiana czapka, nieregularny lub

zbyt duży rysunek serca; białe sterówki, białe wtrącenia na kolorowych polach.

Barwa dzika ze śliniakiem (wildfarbig mit Latz)

Barwa odpowiadająca barwie dzikiej, ale na przedniej części szyi i wolu znajduje się biały śliniak, pasujący wielkością, z regularnym brzegiem. Dozwolona mała, niewidoczna z zewnątrz biała plama na gardle. Kolor dzioba i łap, jak w barwie dzikiej. **Duże wady:** białe lotki; dużo bielina głowie; śliniak wokół szyi lub sięgający do gardła.

Europejska Federacja Hodowców Drobiu, Gołębi, Ptaków Ozdobnych, Królików i Kawii (L'Entente Européenne pour l'Elevage de Volailles, de Pigeons, d'Oiseaux, de Lapins, et de Cobayes) uznała również odmiany białogłowe kaczek piżmowych: czarna białogłowa, perłowszara białogłowa (schwarz-weisskopf, perlgrau-weisskopf). Barwy nieuznane to np. liliowa czy jastrzębiata.

Fot. Zdzisław Jakubanis

Fot. Zdzisław Jakubanis

Źródła zdjęć:

<http://www.warzen-enten.de/Farbschlaege.htm>

<https://warzenenten-gescheckt.de.tl/Farbschl.ae.ge.htm>

Masa ciała: kaczor – 5 kg, kaczka – 3 kg.

Minimalna masa jaj wylęgowych: 70 g.

Barwa skorupy jaja: biała, czasem z lekkim żółtawym odcieniem.

Rozmiar obrączki: kaczor 22, kaczka 18.

Opracowanie: **Małgorzata Zduńczyk**

Na podstawie:

„Der große Geflügelstandard in Farbe. Band 3. Wassergeflügel: Gänse und Enten” Martin Platzbecker, 2005 oraz wzorzec niemiecki

<https://enten-sv.de/entenrassen/warzenente/>
<http://www.warzen-enten.de/Farbschlaege.htm>

Kaczka pomerańska (EE 28)

N: Pommernenten, F: Canard de Poméranie, A: Pomeranian duck

Pochodzenie

Kaczki czarne, niebieskie i żółte, z identycznymi znaczeniami (duża biała plama na dolnej części szyi), hodowane były w różnych częściach Europy już XVIII wieku pod różnymi nazwami: kaczki pomezkańskie, szwedzkie, Kuce-märker, Duclair, jednak głównie w Niemczech na Pomorzu.

Charakterystyka ogólna

Jest tkaczka w typie kaczki wiejskiej, o długim, szerokim i głębokim tułowiu, który mimo swoich rozmiarów nie sprawia wrażenia niezgrabnego, a noszony jest prawie poziomo, bez fałdu brzuszno-piersiowego.

Cechy rasowości

Tułów:	długi, głęboki i dobrze umięśniony.
Grzbiet:	długi, szeroki, lekko wysklepiony.
Pierś:	pełna, zaokrąglona; lekko wystająca.
Brzuch:	szeroki i głęboki.
Głowa:	długa, o płaskim czole.
Dziób:	raczej długi i szeroki, lekko wklęsły grzbiet. Kolor: patrz kolory.
Oczy:	ciemne.
Szyja:	średniej długości, nieco wygięta.

Skrzydła:	dobrze zwarty, noszony wysoko, ciasno przylegające.
Ogon:	dobrze zamknięty
Podudzia:	niewystające.
Łapy:	usytuowane prawie pośrodku tułowia, średniej długości.
Upierzenie:	Kolor: – patrz barwa upierzenia przylegające, sprężyste, jednak chorągiewki nieco miękkie. Dolne upierzenie wyjątkowo puszyste.

Duże wady

Wąski, mały, niezbyt głęboki tyłów; płaska, spiczasta pierś; spiczasty tył tułowia.

Ubarwienie

Niebieskie

Piękny jasniebieski kolor, równomiernie rozłożony na całym ciele, bez różnokolorowych luster. Pojedyncze czarne pióra są dozwolone (genetycznie uzasadnione). Częściowo występuje jasna ciemna obwódka, szczególnie u kaczora. Głowa i szyja smoka są ciemniejsze. Naprzodzie karku i w dolnej części znajduje się biały śliniaczek o harmonijnej wielkości, z jak najbardziej regularną obwódką. Biała plama na gardle wielkości paznokcia kciuka nie jest ani zaletą, ani wadą. Dolne upierzenie odpowiada górnemu kolorowi. Kolor dzioba u kaczorów jest od niebieskoszarego do szarozielonego lub szaroczarnego; u kaczek od szarozielonego do szaroczarnego. Paznokieć (fasoli) czarna u obu płci.

Kolor łap jest plamisto czarnoczerwony, lub od czarnoczerwonego do czarnego; Palce i błony pławne nieco jaśniejsze u obu płci.

Duże wady

Dużo brązowego lub żółtego upierzenia; białe pióra w skrzydłach; pola białych piór na tle koloru niebieskiego i niebieskie na tle białego upierzeniu; śliniak biegnący od gardła do brzucha lub wokół szyi, lub łąta na gardle, sięgająca do śliniaka lub policzków.

Czarne

Głęboka czerń z zielonym połyskiem, więc inaczej jak przypadku koloru niebieskiego. Upierzenie spodnie czarnoszare. Kolor dzioba kaczora ciemno wierzbowozielony, u młodych kaczorów pokryty dużą ciemną łątą na siodele, sięgającą od nasady prawie do czubka dzioba. Starsze kaczory mają tylko czarną plamkę na nasadzie i pośrodku górnej części dzioba, poza tym mają kolor ciemnej wierzby. Kolor dzioba kaczki jest czarno-zielony. Fasola dziobowa czarna u obu płci. Kolor nóg bardzo ciemny do czarnego, palce i płetwy częściowo jaśniejsze. Wady główne: dziób koloru ołowiu; brązowy

w upierzeniu; białe pióra w skrzydłach; pola białych piór w czerni i czerni w białym upierzeniu; śliniak biegnący od gardła do brzucha lub wokół szyi oraz łata na gardło zakończona śliniakiem lub policzkami.

Duże wady

Dziób w kolorze ołowiu; brązowy w upierzeniu; białe pióra w skrzydłach; pola białych piór w czerni i czerni w białym upierzeniu; śliniak biegnący od gardła do brzucha lub wokół szyi oraz łata na gardło zakończona śliniakiem lub sięgająca do policzek.

Brązowe

Wyrównany, bogaty brąz, jak to tylko możliwe. Kaczor ma nieco ciemniejszy kolor na głowie, szyi, lustrach i kuprze. Ponadto... patrz kolor niebieski. Kolor dzioba od zielonego do czarnego. Kolor łap brązowy.

Duże wady

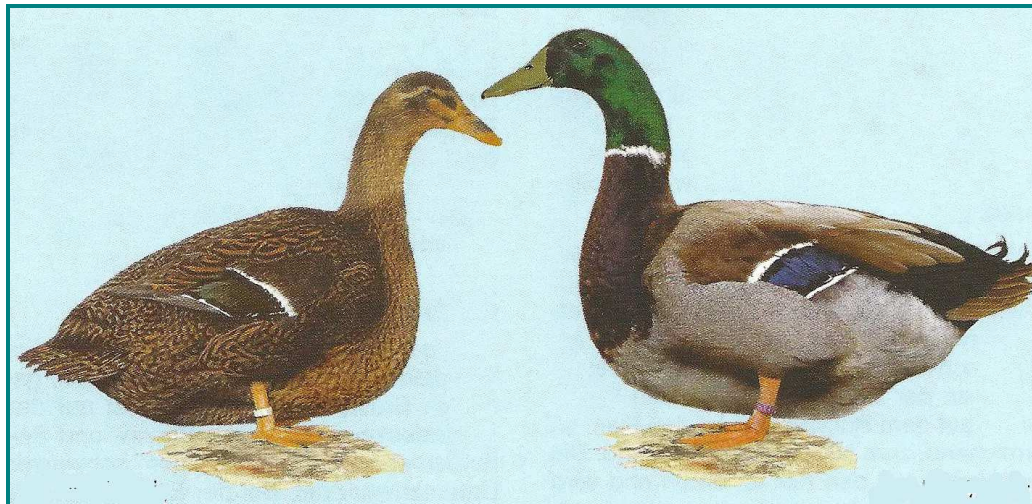
Mocno nakrapiane upierzenie; wszelkie rodzaju zarysy rysunku, białe skrzydła; żółty kolor dzioba i łap.

Masa ciała: kaczora 3 kg, kaczki 2,5 kg
Minimalna waga jaja wylęgowego: 70 g.
Kolor skorupy jaj: Biały do zielonkawego.
Rozmiar obrączek: dla obu płci numer 18.

Kaczka rueńska angielska (EE 15)

N: Englische Rouenenten, F; Canard de Rouen anglaise, A: English Rouen duck

Pochodzenie

Wyhodowana została z wiejskich kaczek w okolicach miasta Rouen w północno-zachodniej Francji. W Anglii została przekształcona pod względem wielkości i jakości koloru. W Niemczech hodowana jest od drugiej połowie XIX wieku.

Charakterystyka ogólna

Bardzo duża kaczka typu mięsnego, o spokojnym usposobieniu, pięknie ukształtowana, o prostokątnej sylwetce i poziomej postawie.

Charakterystyka rasy

Korpus:	długi, szeroki i głęboki; kaczka nieco krótsza od kaczora.
Grzbiet:	długi, lekko wysklepiony.
Pierś:	wypukła, pełna i głęboka; fałd piersiowy (kil) prosty.
Brzuch:	głęboki, fałd brzuszny biegnący od klatki piersiowej aż do końca brzucha. Linia fałdu prosta, nie dotykająca ziemi.
Głowa:	podłużna, zaokrąglona, lekko wznoszące się czoło, nieco wypełnione policzki.
Dziób:	długi u kaczora; szeroki; linia górnej części dzioba lekko wklęsła; oliwkowy z czarnym paznokciem dziobowym (niem. fasolą) w kształcie haka. Kaczka średniej długości, nieco krótsza niż kaczor; dziób brązowożółty; na środku dzioba czerniawe siodło, rozszerzające się w okresie nieśno-

	ści; czarny paznokieć dziobowy.
Oczy:	ciemne.
Szyja:	u kaczoza średniej długości; lekko wygięta. U kaczki jest nieco krótsza.
Skrzydła:	długie; noszone prawie poziomo, przylegający do ciała, nie za wąskie, ale zakrywające plecy tak bardzo, jak to możliwe.
Ogon:	poziomy, zwarty.
Podudzia:	mocne, ukryte w bujnym puchu.
Łapy:	krępe, średniej długości; u kaczoza pomarańczowoczerwone, u kaczki bladoczerwone. Pazurki ciemne.
Upierzenie:	w pełni rozwinięte, gładkie.

Duże wady rasowości

Zbyt gruba szyja, zbyt wyprostowana postawa, dziób całkowicie zielony lub niebieski; bardzo ciemny kolor łap.

Ubarwienie

Dziki

Kaczor: głowa i szyja niebieskozielona, opalizująca; na dole, na trzeciej części szyi ostro zarysowany, dobrze kontrastujący wąski, z tyłu otwarty, biały pierścień. Piersz czekoladowa lub czerwono-brązowa, z jak najmniejszą liczbą przejść do jednolitego perłowego srebrnoszarego koloru boków, podudzi i brzucha, który kończy się pod ogonem. Grzbiet ciemno-brązowy, stopniowo przechodzący w czarny. Loki na ogonie czarne, zielono opalizujące. Pióra pokrywowe na skrzydłach srebrnoszare, przechodzące w kolor brązowawy. Na środku skrzydeł lustra w kolorze niebieskozielonym, przód i tył luster ograniczony, najpierw z czarną, a następnie wąską, białą obwódką.

Kaczka: głowa średnio brązowa, dozwolona z niezbyt widocznymi rozjaśnieniami. Szyja nieco jaśniejsza. Plecy, pierś, boki i brzuch w zdecydowanym złotobrazowym kolorze, z wyraźnym i ostrym, brązowoczarnym rysunkiem w kształcie podkowy, zaczynającym się od klatki piersiowej i osiagający punkt kulminacyjny na plecach i bokach, słabnący zaś w tylnej części tułowia. Środek pióra wokół stosiny jest brązowy i graniczy z brązowoczarnym kształtem podkowy. Wraz z dojrzewaniem następuje bardziej wyrazisty dystans między złotobrazowym a brązowoczarnym kolorem oraz zewnętrznym soczystym złotobrazowym pasem w kształcie podkowy. Lustro prawie jak u kaczoza po obu stronach z czarnymi i białymi obramowaniami.

Niebieskodzikie

Jak kolor dziki, ale niebieski zamiast brązowoczarnego. Na skrzydłach lustra od jasnego do ciemnoniebieskiego koloru, najpierw z jaśniejszą, a na-

stępnie białą obwódka, przy czym dozwolony jest jasnobrązowy nalot. Niezbyt wyraźnie i ostre rozgraniczenia na piórach u kaczki są dozwolone.

Duże wady

Niedostateczna wielkość i długość; brak fałdu brzuszno. U **kaczora** dziób w kolorze niebieskim; cętkowana klatka piersiowa; dużo sadzy lub rdzy na piórach pokrywowych skrzydeł, lub na brzuchu i bokach; dużo bieli na fałdzie brzuszno i pod ogonem. U **kaczki** czarny kolor podstawowy. U obu płci bardzo niewyraźny rysunek; brak jakiegokolwiek białego obramowania na lustrach; białe lub bardzo jasne gardło u kaczki.

Masa ciała kaczora 5 kg, kaczki 4,5 kg

Minimalna waga jaja wylęgowego: 80 g.

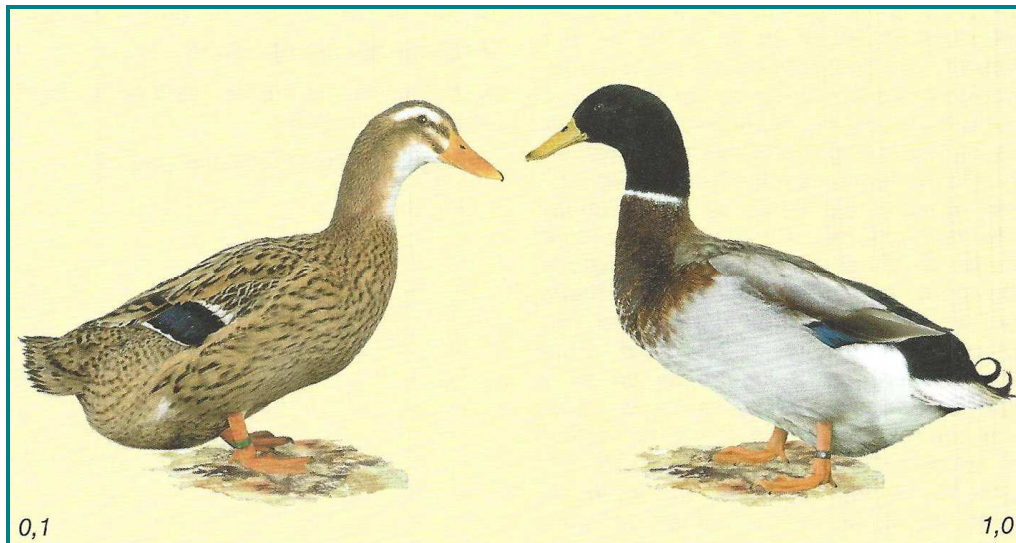
Kolor skorupki jaja: zielony, ale również jaśniejszy (białawy) lub ciemniejszy (niebieskawy).

Obrączki u obu płci 18

Kaczka rueńska francuska (EE 17)

A: Französische Rouenenten, F: Canard de Rouen français, A: French Rouen duck

Pochodzenie

Francja. Wyhodowana w Rouen i okolicach.

Charakterystyka ogólna

Dość duża i szeroka kaczka typu wiejskiego, o lekko wyprostowanej postawie i charakterystycznym dla rasy upierzeniu.

Cechy rasowości

Tułów:	bardzo długi; dobrze wypełniony.
Grzbiet:	długi, nieco pochyły, tylko nieznacznie wysklepiony, bocznie zaokrąglony.
Pierś:	pełna; dobrze zaokrąglona; bez fałdu piersiowego.
Brzuch:	pełny; ale nie opasty; bez fałdu brzuszego.
Głowa:	bardziej wydłużona niż okrągła, z niezbyt wysokim ciemieniem; czoło lekko uniesione.
Dziób:	długi i szeroki, z nieco wklęsłą górną linią dzioba. U kaczorów: żółty z lekko zielonkawym odcieniem, bez czarnej linii środkowej; paznokiec dziobowy ciemny. U kaczki: żółty z lekkim odcieniem brązu lub nieco ciemnymi plamami.
Oczy:	ciemnobrązowe.
Szyja:	średniej długości; pięknie zakrzywiona; nie za gruba.

Skrzydła:	ściśle przylegające do tułowia; dobrze zakrywają plecy; nie krzyżują się z sobą.
Ogon:	zwarty, ale nie wąski i spiczasty; noszony jako przedłużenie linii grzbietu lub lekko uniesiony.
Podudzia:	nieznacznie wystające.
Łapy:	usadowione w połowie tułowia, średniej długości; delikatne; pomarańczowe, bez plam.
Upierzenie:	zwarte, dobrze przylegające.

Duże wady cech rasowości

Fałd piersiowy, szyja zbyt gruba, postawa zbyt wyprostowana, dziób całkowicie zielony lub niebieski, bardzo ciemny kolor łap.

Kolor

Dziki

Kaczor

Głowa i górna część szyi czarna z zielonym połyskiem i białym otwartym z tyłu pierścieniem (wiankiem) na szyi. Pióra dolnej części szyi czerwono-brązowe z delikatną białą obwódką na każdym piórze. Boki tułowia perłowo-srebrnoszare. Pióra na grzbiecie ciemniejsze niż na bokach. Kuper czarny i błyszczący. Także loki na ogonie oraz klin jest koloru czarnego. Sterówki ciemnoszare przy stosinach, białoszare na zewnątrz. Brzuch jasnoszary począwszy od dolnej części piersi aż do okolicy odbytu, stopniowo coraz bardziej biały. Lusterka są niebieskie z zielonkawym połyskiem. Lusterka z przodu i z tyłu obramowane, najpierw czarną, potem białą obwódką.

Kaczka

Podstawowy kolor kaczki jest jasnobrązowy (isabelowy). Każde pióro na grzbiecie, po bokach i na ogonie, także – lecz w mniejszym stopniu – na brzuchu i piersi, mają brązowy wzór w kształcie podkowy. Na głowie z obu stron wyraźnie widoczne są dwa jasne, prawie białe paski, które rozpoczynają się u nasady dzioba. Górny pasek rozciąga się nad okiem, dolny kończy się tuż przed okiem. Gardło i przód szyi jest wyraźnie rozjaśniony, lecz nie biały. Lusterka są niebieskie z zielonkawym połyskiem, które z przodu i z tyłu obramowane, najpierw czarną, potem białą obwódką. Dopuszcza się z przodu jaśniejszy pasek.

W przyszłości dopuszczony zostanie także kolor jasnodziki.

Duże wady

U kaczora: niedostateczna wielkość i długość; postawa pozioma; wąski brzuch, fałd brzuszny; dziób czarnozielony, cętkowany; nieregularny pierścień na szyi

lub zamknięty z tyłu; kolorowe pióra na piersi bez delikatnej, białej obwódki; za dużo bieli na piersi; rdza na grzbiecie i bokach ciała; białe lotki.

U kaczki: mały rozmiar i długość; postawa pozioma; wąski brzuch; fałd brzuszny; brak białych pasków na głowie; zdecydowani białe podgardle, pierś i lotki; zielony lub ciemny dziób.

Masa ciała kaczora 3,5 kg, kaczki od 3 do 3,5 kg

Nieśność roczna:

Minimalna masa jaja wylęgowego: 80 g.

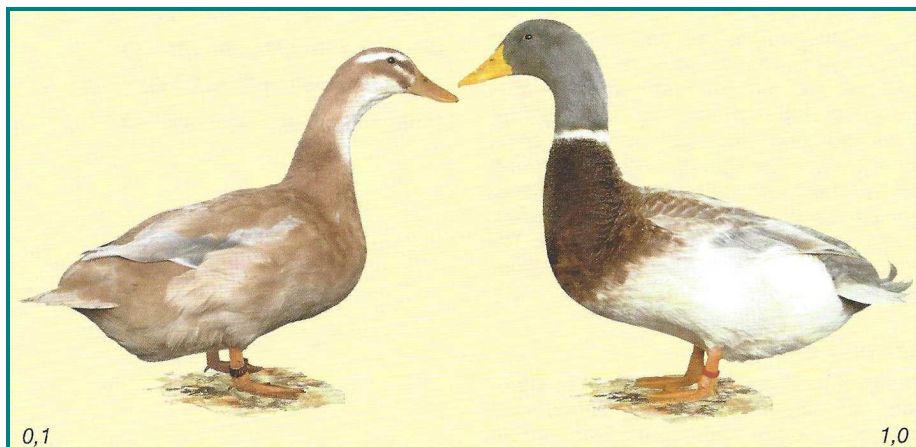
Kolor skorupy jaj: biały lub od kremowego do zielonkawego.

Obrączki dla obu płci numer 18.

Kaczka saksońska (EE 30)

N: Sachsenenten, F: Canard de Saxe, A: Saxony duck

Pochodzenie

Saksonia (Niemcy). Wyhodowana w latach trzydziestych XX wieku. Hodowle wznowiono (po II wojnie światowej) w latach pięćdziesiątych. Rasa została uznana w byłej NRD w 1957 r., a w 1958 r. także przez Stowarzyszenie Niemieckich Hodowców Drobiu (BDRG) w RFN.

Rasa jest wynikiem krzyżowania kaczek rueńskich z pekinami niemieckimi oraz kaczkami niebieskimi pomerańskimi (pomorskie niemieckie).

Użyto kaczek ruańskich, pomerańskich niebieskich i pekinów niemieckich oraz prawdopodobnie kaczek orpingtońskich. Jedna z najcięższych niemieckich ras kaczek.

Charakterystyka ogólna

Szlachetna niebiesko-żółta kaczka należąca i do kaczek barwnych i uformowanych, która spełnia wysokie wymagania dotyczące jakości i ilości mięsa.

Mocny pokrój kaczki zagrodowej (użytkowej) o długim, szerokim tułowiu bez fałdy piersiowej, noszonym prawie poziomo oraz właściwe ubarwienie - czyste kolory, dokładny rysunek.

Cechy rasowości

Tułów:	długi i dobrze umięśniony.
Grzbiet:	szeroki i długi; lekko opadający.
Pierś:	szeroka, głęboka, bez fałdy piersiowej (kilo).
Brzuch:	pełny i dobrze wypełniony; nie opuszczony; bez fałdy brzusznej.

Głowa:	długa, z płaskim czołem; bez zaznaczenia policzków.
Dziób:	średniej długości, szeroki, z lekko wklęsłą linią grzbietu. Kolor dzioba kaczora żółty z jasnozielonym odcieniem i jasnym paznokciem dziobowym. Dziób kaczki żółty z brązowym odcieniem i jasnym paznokciem.
Oczy:	ciemnobrązowe.
Szyja:	średniej długości; nie wyglądająca na smukłą.
Skrzydła:	niezbyt długie; przylegające.
Ogon:	zamknięty, noszony poziomo.
Podudzia:	przykryte upierzeniem bocznym.
Łapy:	średniej długości; ustawione prawie pośrodku tułowia, drobnej kości, pomarańczowe.
Upierzenie:	ściśle przylegające; bogate podpuszenie.

Duże wady cech rasowości

Nieforemny tułów, brak pokroju kaczki zagrodowej; mocno wyprostowana postawa; tworzenie się fałdy piersiowej lub fałdy brzusznej; ciężka/toporna głowa; widoczna grzywa (odstające pióra na szyi jak u pekina niemieckiego); kolor oczu inny niż ciemnobrązowy; inny kolor paznokcia dziobowego.

Ubarwienie

Barwa niebieskożółta

Kaczor: głowa i górna część szyi, aż do zamkniętego białego pierścienia na szyi (obroży), w kolorze niebieskim gołęzim. Pióra dolnej części szyi, piersi, łuku skrzydła (nadgarstek) i ramion – rdzawoczerwone z jasnosrebrzystym brzegiem. Brzuch, lotki pierwszego rzędu, grzbiet i ogon w kolorze beżowym (mąki żytniej). Dolna część grzbietu z kuprem, loczek i podogonie do ujścia kloaki w kolorze niebieskim gołęzim. Sterówki w kolorze białoszarym do szaroniebieskiego. Skrzydła bladoniebieskoszare z gołębio niebieskimi lusterkami, przednie wykończenie lusterka ciemnoniebieskie; z tyłu lusterko wykończony ciemnoniebieskim, a następnie jasnym paskiem. Podpuszenie jasne. Duże wady: biały śliniak (na piersi), brak pierścienia na szyi (brak obroży), ciemne podpuszenie.

Kaczka: głowa, szyja i pierś - nasycony kolor grochowożółty (kolor ziaren grochu). Na twarzy z obu stron głowy dwa jasne, prawie białe paski, które zaczynają się u nasady dzioba. Górny pasek sięga daleko poza oko, dolna linia (pasek oka) kończy się nieco poniżej oka. Zabarwienie podgardla dosyć nasycone i pasuje do kremowobiałego koloru pasków. Pokrywy skrzydeł w kolorze jaśniejszym grochowożółtym z lekko niebieskawym odcieniem. Lusterko w kolorze niebieskim gołęzim. Przednie obramowanie lusterka w kolorze gołęzim niebieskim, tylne wykończenie to jasny pasek.

Kuper i ogon z lekkim niebieskim odcieniem. Podpuszenie jasne. Duże wa-
dy: biały śliniak (na piersi), ciemne podpuszenie.

Masa ciała: kaczora 3,5 kg, kaczki 3 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 80 g
Barwa skorupy jaja: biała
Rozmiar obrączki: obie płcie 18

Kaczka srokata (EE 2)

N: Altrheiner Elsterenten, F: Canard pie, A: Magpie duck

Pochodzenie

Walia i Niemcy. Kaczki czarne i niebieskie zostały wyhodowane w Walii, kolor czarny również w latach 70-tych XX wieku w Gimbsheim (Nadrenia-Palatynat, stąd w niemieckiej nazwie określenie staronadreńska - Altrheiner).

Charakterystyka ogólna

Kaczka średniej wielkości, o zaokrąglonym i nieco uniesionym tułowiu, nogach średniej długości; mocno przylegającym upierzeniu i sroczym rysunku ubarwienia. Cechą charakterystyczną rasy jest szybki wzrost, wczesna nieśność i odporność na warunki atmosferyczne.

Cechy rasowości

Tułów:	wydłużony; nieco zaokrąglony; noszony nieco uniesiony.
Grzbiet:	długi; szeroki; nieco wypukły; lekko zaokrąglony.
Pierś:	pełna; dosyć szeroka; bez fałdy piersiowej.
Brzuch:	pełny; nie obwisły; bez fałdy brzusznej.
Głowa:	wydłużona; dość płaskie czoło; policzki zaznaczone.
Dziób:	szeroki; długi; tylko nieznacznie wklęsła górna linia dzioba; pomarańczowy z zielonymi lub czarnymi plamkami; jasny paznokieć dziobowy.
Oczy:	ciemne.

Szyja:	średniej długości; nieco wygięta; stosunkowo szczupła.
Skrzydła:	dobrze zwarte, przylegające.
Ogon:	dobrze rozwinięty, noszony poziomo.
Podudzia:	mało wydatne.
Łapy:	średniej długości; pomarańczowe z ciemnymi plamkami lub bez, pazury jasne.
Upierzenie:	ściśle przylegające.

Duże wady cech rasowości

Fałda piersiowa (kil); szyja zbyt gruba; postawa zbyt wyprostowana; dziób całkowicie zielony lub niebieski; całkiem ciemny kolor łap.

Ubarwienia

Srokate czarne (Elstergescheckt-Schwarz)

Czysto biały kolor tła z możliwie równomiernym rysunkiem. Rysunek obejmuje: pióra wierzchu głowy; upierzenie ramion – kształt serca (patrząc od góry), rozciągający się do skrzydeł; pióra wierzchu ogona łącznie z loczkiem. Spód ogona biały lub cętkowany. Nieco koloru na piórach ud dozwolone. Kolor rysunku: intensywna i czysta czerń. Duże wady: czerń na szyi, piersi, brzuchu i skrzydłach (poza rysunkiem).

Srokate niebieskie (Elstergescheckt-Blau)

Rysunek jak w ubarwieniu srokatym czarnym, ale barwę czarną zastępuje niebieska. Niebieskie pióra z ciemnym brzegiem lub bez. U kaczora ciemniejszy niebieski kolor na głowie. Duże wady: niebieski kolor na szyi, piersi, brzuchu i skrzydłach (poza rysunkiem); mocny czarny nalot w kolorze rysunku.

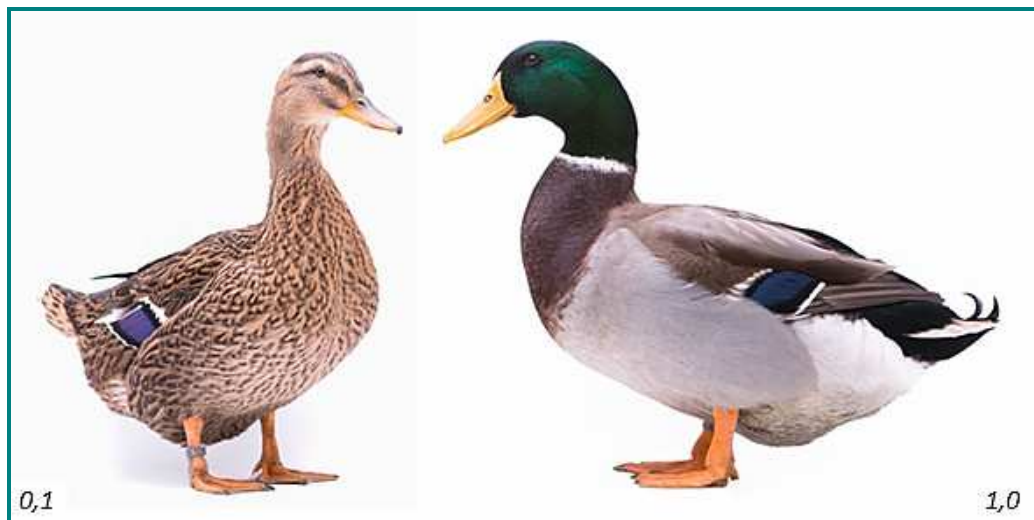
Srokate brązowe (Elstergescheckt-Braun)

Rysunek jak w ubarwieniu srokatym czarnym, ale czerń zastąpiona jest nasyconym kolorem brązowym z miedzianym połyskiem. U kaczora pióra na głowie nieco ciemniejsze. Duże wady: brązowe pióra na szyi, piersi, brzuchu i skrzydłach (poza rysunkiem); wyraźny czarny nalot w kolorze rysunku.

Masa ciała: kaczor 2,75 kg, kaczka 2,25 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 65 g
Barwa skorupy jaja: od białej do jasnozielonej
Rozmiar obrączki: obie płcie 16

Kaczka staropolska

N: Alt polnische Landenten, F: Polonais ancien canard, A: Polish Heritage Duck

Pochodzenie

Polska. Reliktowa odmiana polskich kaczek domowych, wielokrotnie opisywanych w dawnej literaturze o tematyce hodowlanej, m.in. przez Józefa Victoriniego w 1921r., prof. Maurycego Trybulskiego w 1939r., dr Czesławę Gibes w 1954 r.; w pracy zbiorowej mgr inż. Zofii Czarnowskiej, dr Czesławy Gibes, Jana Nawrockiego i Lucyny Wiśniewskiej w 1961r., a także przez prof. Adama Mazanowskiego i dr Witolda Trippenbacha w 1969r. jako najchętniej i najpowszechniej hodowana na polskiej wsi.

Dziś, wśród hodowców zasłużonych dla rozwoju rasy, wymienić należy dr Krzysztofa Andresa z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie oraz członków Klubu Hodowców Kaczki Staropolskiej z Przemysławem Tesakiem na czele. Niegdyś, najbardziej liczna spośród kaczek hodowanych w Polsce, z biegiem lat wyparta przez ptaki towarowe. Występująca w kilku odmianach barwnych. Główną odmianą barwną jest barwa dzika.

Charakterystyka ogólna

Kaczka średniej wielkości o harmonijnej budowie ciała, w typie ogólnoużytkowym, o uniesionej postawie.

Mało wymagająca, odporna i dostosowana do krajowych warunków klimatycznych. Doskonale znosi nawet mroźne zimy w nieogrzewanych wolierach,

dzięki obfitemu, sprężystemu upierzeniu z wyjątkowo gęstym puchem, porównywalnym z puchem gęsim.

Niewygórowane potrzeby żywieniowe oraz zarówno chęć, jak i zdolność samodzielnego wyszukiwania pożywienia są jej dodatkowym atutem.

Mięso o wysokich walorach smakowych i nieznacznym otłuszczeniu – kaczka ta nie posiada skłonności do odkładania większych ilości tłuszczu.

Cechy rasowości kaczora w barwie dzikiej

Tułów:	średniej długości, wyraźnie i płynnie zarysowany, wpisujący się w kształt prostokąta, odpowiednio głęboki. Postawa prawie pozioma, przednia część tułowia uniesiona w bardzo niewielkim stopniu (około 15 stopni).
Ramiona:	silne, szerokie, dokładnie przylegające do tułowia.
Grzbiet:	w niewielkim stopniu zaokrąglony na wysokości ramion, dalej prosty, lekko opadający w kierunku ogona.
Pierś:	pełna, wyraźnie owalnie zarysowana; uniesiona.
Brzuch:	pełny, obficie opierzony.
Głowa:	niewielka, łagodnie przechodząca w szyję. Czoło nieznacznie uwypuklone nad dziobem. Policzki: harmonizujące z kształtem głowy.
Dziób:	mocny, średniej szerokości, długi. Niewielkie wklęsnięcie wierzchu dzioba, harmonijnie przechodzące w łagodnie wznoszące się czoło. Prosta, płynnie przechodząca w wyraźnie zarysowaną dolną szczękę, dolna część dzioba.
Oczy:	średniej wielkości, okrągłe, błyszczące, o bystrym spojrzeniu, osadzone tuż nad policzkami.
Szyja:	średniej długości, wyprostowana, noszona prawie pionowo, nieco węższa w górnej części. Podgardle – fałda nieco luźniejszej skóry ciągnie się od dolnej części nasady dzioba, aż do obroży.
Skrzydła:	silne, lecz nie masywne, dokładnie i ściśle przylegające do tułowia, wyraźnie widoczne, częściowo schowane do tyłu w piórach bocznych. Lotki I rzędu sięgające ogona, ułożone w niezbyt dużym odstępnie, końce lotek nie krzyżują się na grzbiecie. Lotki II rzędu szerokie, długie, częściowo przykrywające boki tułowia. Lusterko (lotki II rzędu) szerokie, prawidłowo rozwinięte w kształcie równoległoboku, niewykraczające poza zakończenie bokówek.
Ogon:	średniej długości, złożony, ostro zakończony – sterówki tworzą klin, płynnie przechodzący z linii grzbietu. Nieznacznie uniesiony, lecz nie zadarty. Cztery środkowe

Podudzia:

pióra pokryw ogona wywinięte ku górze tworzą "loczek".

Łapy:

niezbyt mocne, całkowicie schowane pod upierzeniem.
mocne, lecz nie masywne, średniej długości, ustawione szeroko w środkowo-tylnej części tułowia, na zewnętrznej powierzchni łap występuje szczątkowe opierzenie w postaci zredukowanych piór – tzw. lampasy. Palce mocne, niezbyt długie, proste, połączone błoną pławną.

Upierzenie:

sprężyste, dobrze przylegające, z bardzo bogatym puchem.

Duże wady cech rasowości

Zbyt ociężała budowa ciała; tułów noszony zbyt pionowo (uniesiony ponad 20 stopni) lub zbyt długi o zakłóconej szerokości (zbyt wąski z przodu, zbyt szeroki z tyłu) lub okrągło zarysowany („łódkowaty”); zapadnięty lub zbyt wypukły grzbiet; opadający przód ciała; płaska pierś; tłuszczowe lub rozciągnięte fałdy brzuszne; szyja zbyt gruba, nisko noszona, wygięta na kształt litery „S”; zwisające, rozciągnięte wole; zbyt krótkie i nieprawidłowo rozwinięte lotki, nieprawidłowo złożone końce lotek (zawinięte lub uniesione ku górze) lub końce lotek krzyżujące się na grzbiecie; ogon zbyt mocno uniesiony, zadarty ku górze lub noszony niedbale, opadający; brak wyraźnie widocznego lusterka lub lusterko niewystarczająco lub nierównomiernie wybarwione; brak „loczka”, bądź obroży u kaczora.

Ubarwienia**Barwa dzika****Kaczor**

Głowa i górna część szyi czarna z zielonym połyskiem. W środkowej części szyi niedomknięta (z tyłu) biała obroża. Pierś ciemnokasztanowa, każde pióro z niewielkim jasnym obrzeżeniem. Brzuch i boki ciała jasnoszare z ciemniejszym prążkowaniem. Spód ciała jasnoszary, w kierunku doogonowym zmienia się w biały obszar piór podbrzusza. Barkówki jasnopopielate, kasztanowobrunatno obrzeżone. Grzbiet w środkowej części szarobrunatny. Tylna część grzbietu oraz kuper aksamitnoczarne z ciemnozielonym połyskiem. Loczek czarny, błyszczący. Sterówki białoszare. Lotki I rzędu ciemnoszare. Lotki II rzędu tworzą niebieskie lusterko, ograniczone po obu stronach aksamitnoczarnym, a następnie białym pasem. Lotki III rzędu perłowszaro-brunatne. Dziób oliwkowy z czarnym paznokciem. Łapy pomarańczowe, z ciemnymi pazurami, drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łapy w formie lampasa. Kolor oczu ciemnobrązowy.

Kaczka

Barwa brązowa z charakterystycznym wzorem maskującym, każde pióro posiada ciemnobrunatny wzór w kształcie podkowy, obrzeżony brązowo

oraz ciemnobrunatny pasek wzdłuż stosiny. Brzuch jaśniejszy. Głowa brązowa z ciemniejszym pasem biegnącym pomiędzy boczną częścią nasady dzioba a szyją, ograniczającym od góry policzek oraz z wąskim paskiem ciągnącym się od nasady dzioba na wysokości przedłużenia otworów nosowych poprzez oko, sięgającym do otworów usznych. Piórka na pozostałej części głowy i szyi posiadają ciemnobrunatną stosinę. Na czole, od nasady grzbietowej części dzioba, poprzez tylną część głowy i szyi, aż do grzbietu biegnie ciemniejszy pas. Pióra piersi brązowe z brunatną stosiną oraz rdzawą obwódka. Pokrywy skrzydłowe brunatne (ciemnobrązowe), każde pióro z wąską jasnobrązową obwódką. Lusterko (lotki II rzędu) jak u kaczora. Lotki I rzędu szarobrunatne. Lotki III rzędu brunatne z jasną krawędzią. Pióra nadogonowe ciemne z brązowym obrzeżeniem. Dziób brązowoszary z pomarańczowymi brzegami. Łapy pomarańczowoczerwone z ciemnymi pazurami. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa. Tęczówka oka ciemnobrązowa.

Barwa dzika rozjaśniona (sarnia)

Kaczor

Głowa i szyja czarna z zielonym połyskiem. Na głowie zaznaczone rozjaśnione, płowobrunatne paski, biegnące od górnej części nasady dzioba, sięgające okolicy górnej powieki oraz pomiędzy boczną częścią nasady dzioba, na przedłużeniu otworów nosowych, sięgające okolicy powieki dolnej oka. Podgardle płowobrunatne od dolnej części nasady dzioba, aż do obroży. Obroża szeroka, biała, biegnąca dookoła szyi. Pierś kasztanowa, pióra jasno obrzeżone. Środek piersi zaznaczony wąskim jasnym pasem. Pióra podogonowe i nadogonowe (kuper) aksamitnoczarne z ciemnozielonym połyskiem. Sterówki szarobiałe, loczek czarny. Barkówki perłowszare w kierunku środka grzbietu i kasztanowe w kierunku skrzydła. Środek grzbietu szarobrunatny. Spód ciała perłowszary. Boki perłowszare, zmieniające się w brązowe w kierunku skrzydła, z piórami z jasnym obrzeżeniem. Podbrzusze białe. Pokrywy skrzydeł szarobrunatne. Lusterko niebieskie, po obu stronach ograniczone aksamitnoczarnym i białym paskiem. Lotki I rzędu ciemnoszare. Lotki III rzędu ciemnoszaroperłowe. Dziób ciemnożółty z oliwkowym odcieniem, paznokieć ciemny. Łapy pomarańczowe z ciemnymi pazurami. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa. Kolor oczu brązowy.

Kaczka

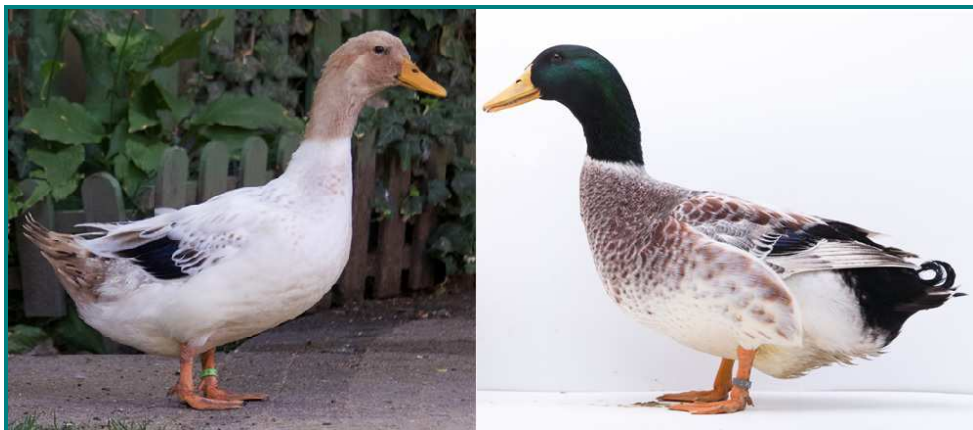
Głowa płowoszara. Od górnej części nasady dzioba, poprzez czoło, aż do szyi biegnie szary pas. Nad okiem biała brew, sięgająca od nasady dzioba za otwór słuchowy. Poniżej znajduje się szary pas, biegnący od nasady dzioba na wysokości przedłużenia otworów nosowych, ciągnący się poprzez oko do otworu słuchowego. Pomiedzy nim a ciemniejszym pasem, biegnącym pomiędzy boczną częścią nasady dzioba a szyją, ograniczającym od góry

policzek, znajduje się stosunkowo krótki jasny pas. Wszystkie pasy, poza pierwszym, kończą się na głowie. Każde pióro z soczewkowatym, ciemnobrunatnym paskiem wzdłuż stosiny, obwódki piór płowe. Podgardle jaśniejsze. Szyja jasnobrązowa. Spód ciała jaśniejszy. Pióra pokryw skrzydeł brunatne, płowo obrzeżone. Lusterko jak u kaczora. Lotki I rzędu szarobrunatne. Lotki III rzędu brunatne, z jasnoszarym obrzeżeniem. Dziób pomarańczowożółty z brązową plamą na wierzchu dzioba, ciemno zakończony paznokcie. Łapy pomarańczowe, pazury ciemne. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa. Kolor oczu brązowy.

Srebrzysta

Kaczor

Głowa i przednia część szyi czarna z zielonym połyskiem. Szeroka biała obroża na szyi, pierś ciemnobrązowa, wyraźne jasne obrzeżenie na każdym piórze piersi. Barkówki perłowszare w stronę środka grzbietu i ciemnobrązowe do czarnych w stronę skrzydła. Pióra barkowe symetrycznie białe obrzeżone. Środek grzbietu brunatnoszary. Boki ciała ciemnobrązowe, wyraźne jasne obrzeżenie na każdym piórze. Spód ciała białoperłowy. Brzuch biały. Pióra pokrywowe skrzydeł szarokasztanowe z białą krawędzią. Lotki I rzędu białe z ciemnym pigmentowaniem na zakończeniach. Lotki II rzędu – lusterko – niebieskie, zakończone z każdej strony białym pasem. Lotki III rzędu białoperłowszare. Pióra nadogonowe i podogonowe (kuper) aksamitnoczarne z ciemnozielonym połyskiem. Sterówki szaroczarne z białą krawędzią. Loczek czarny. Dziób ciemnożółty z czarnym paznokciem. Łapy pomarańczowe z ciemnymi pazurami. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa. Kolor oczu brązowy.

Kaczka

Głowa i górna część szyi ciemnobrązowa. Jasny pasek nad okiem. Dolna część szyi śmietankowa. Pierś śmietankowobiała. Pióra grzbietu beżowe z soczewkowatym, ciemnobrunatnym znaczeniem wzdłuż stosiny. Bok cia-

Ła śmietankowobeżowy, brzuch białawy. Pióra pokrywowe skrzydeł płowobrunatne, każde pióro z białą krawędzią. Lotki I rzędu białe z ciemniejszym zakończeniem. Lotki II rzędu – lusterko – niebieskie z dwóch stron obrzeżone białym pasem. Sterówki, pióra podogonowe i nadogonowe (kuper) ciemnobeżowe z soczewkowatym znaczeniem wzdłuż stosiny. Dziób ciemnożółty z czarnym paznokciem. Łapy pomarańczowe z ciemnymi pazurami. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa. Kolor oczu brązowy.

Srokata

Kaczor i kaczka

Zasadnicze upierzenie dzikie lub sarnie.

Barwne: głowa, dolna część szyi oraz pierś, a także barkówki i grzbiet. Skrzydła: pióra pokryw małych, pokryw średnich, pokryw dużych, a także pióra boków w przedniej części, przylegającej do piersi oraz pokrywy podogonowe i nadogonowe oraz ogon.

Białe: szyja, podgardle aż do nasady dzioba oraz wąski pas, biegnący od oka i łączący się z białą częścią szyi, lotki, brzuch, pióra na bokach od części środkowej w kierunku ogona. Białe części upierzenia z kremowożółtym odcieniem.

Dziób ciemnożółty u kaczora, u kaczki ciemnożółty z blado brązową plamą na wierzchu dzioba. Paznokieć czarna. Łapy pomarańczowe z ciemnymi pazurami. Drobne opierzenie wzdłuż zewnętrznej strony łap w formie lampasa.

Kolor oczu niebieskoszarawy.

Masa ciała: kaczor 2,5-3,0 kg, kaczka 2,2-2,7 kg

Masa jaja wylęgowego: 80-90 g

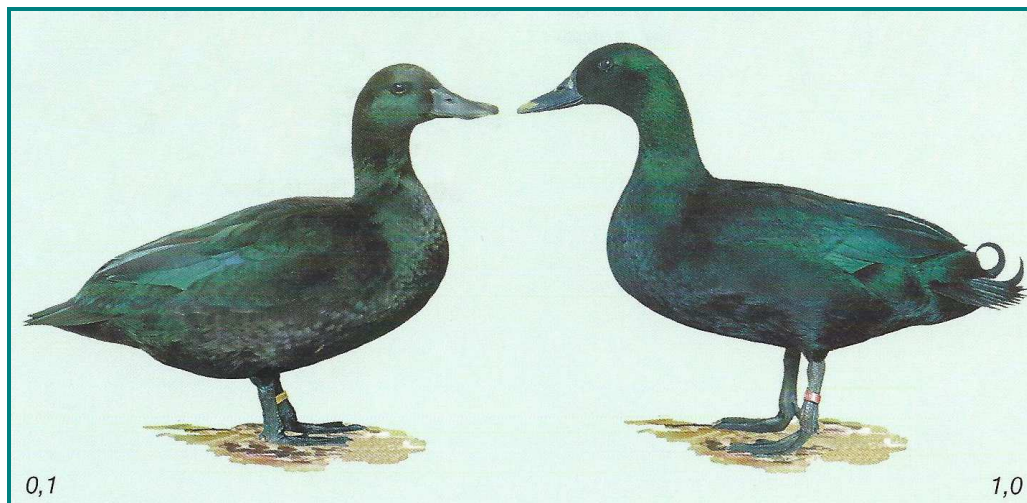
Nieśność: 150-180 jaj rocznie

Barwa skorupy jaja: od mlecznobiałej do jasnokremowej

Rozmiar obrączki: obie płcie 18

Kaczka szmaragdowa (EE 35)

N: Smaragdenten, F: Canard émeraude, A: Emerald duck (East-Indian)

Pochodzenie

Kontynent amerykański; szczegóły nie są znane. Za jej ojczyznę podaje się Indie Wschodnie i Brazylię. Rasa przybyła do Anglii z Brazylii w 1850 roku. Ukształtowana przez Towarzystwo Zoologiczne w Londynie jako kaczka karłowata. Sprowadzona do Niemiec wcześniej niż kaczka kajuga (cayuga).

Charakterystyka ogólna

Stosunkowo nieduża kaczka o podłużnym tułowi; dobrze zaokrąglonym ze wszystkich stron; postawie średniowysokiej z dobrze widocznym stawem skokowym; o upierzeniu czarnym z intensywnie zielonym połyskiem.

Cechy rasowości

Tułów:	wydłużony; dobrze zaokrąglony; noszony lekko uniesiony.
Grzbiet:	tylko lekko wypukły; dobrze zaokrąglony na bokach.
Pierś:	dobrze zaokrąglona; nieco uniesiona.
Brzuch:	pełny; dobrze zaokrąglony; bez fałdy brzusznej.
Głowa:	możliwie najkrótsza, tylko lekko wydłużona; harmonijnie zaokrąglona, bez wysokiego czoła; policzki niezbyt wypełnione.
Dziób:	krótszy niż średniej długości; niezbyt mocny; lekko wklęsła linia grzbietu dzioba. U kaczora bardzo ciemnooliwkowozielony, z dużą, bardzo ciemną plamą siodła, ciągnącą się od na-

sady prawie do czubka i zwykle do krawędzi dzioba. U starszych kaczorów bardzo ciemny oliwkowozielony kolor podstawowy staje się coraz bardziej widoczny w kierunku czubka dzioba i jego krawędzi. Dziób kaczki czarny, ku końcowi ciemnozielony do ciemnoszarego. Kaczor i kaczka - czarny paznokieć dziobowy.

Oczy:	ciemne.
Szyja:	stosunkowo krótka; niezbyt gruba.
Skrzydła:	stosunkowo długie; ściśle przylegające.
Ogon:	możliwie krótki; noszony poziomo.
Podudzia:	średniej długości; prawie schowane w upierzeniu tułowia.
Łapy:	średniej długości; drobnokościste; umiejscowione nieco za środkiem tułowia; wyraźnie widoczne stawy skokowe; jak najciemniejsze, prawie czarne; z wiekiem pojawiają się pomarańczowe przebarwienia.
Upierzenie:	gładko przylegające.

Duże wady cech rasowości

Tułów zbyt duży lub pokroju kaczki karzełka; jasny kolor dzioba; rozjaśniony kolor łap.

Ubarwienie

Czarne

Głęboka czerń z czystym szmaragdowozielonym połyskiem. Duże wady: Niebieskie lub fioletowe wtrącenia w zielonym połysku; biel w upierzeniu; matowa lub brązowa barwa.

Masa ciała: kaczor 1,2 kg, kaczka 0,9 kg

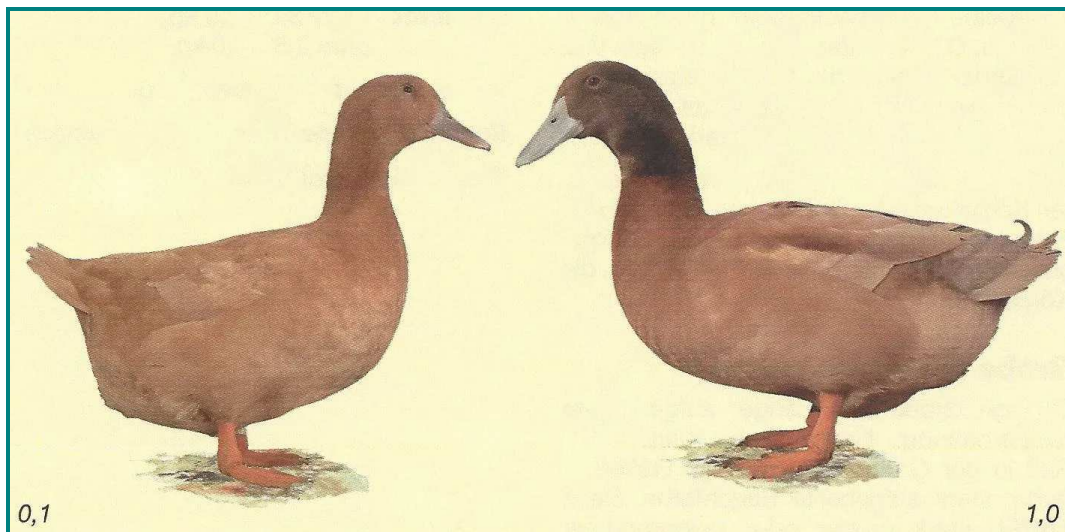
Minimalna masa jaja wylęgowego: 50 g

Barwa skorupy jaja: na początku nieśności bardzo ciemnozielona, prawie czarna, stopniowo jaśniejsza.

Rozmiar obrączki: obie płcie 11

Kaczka szwedzka żółta (EE 31)

N: Schwedenenten, F: Canard de Suède, A: Swedish duck

Pochodzenie

Kaczka wiejska wyhodowana w Szwecji.

Charakterystyka ogólna

Duża kaczka o spokojnym usposobieniu. Szybko rosnąca i wytrzymała; o dobrze umięśnionym tułowiu, wpisującym się w prostokąt. Znana z dobrej nieśności i wysokiej jakości mięsa, szybko rosnąca.

Cechy rasowości

Tułów:	długi; szeroki i głęboki; patrząc z boku w zarysie prostokąta, noszony poziomo.
Grzbiet:	długi; szeroki w ramionach, nieco węższy w tylnej części.
Pierś:	pełna, szeroka, głęboka i dobrze zaokrąglona.
Brzuch:	szeroki i głęboki, bez fałdy; u kaczki dopuszczalna nieznaczna, podwójna fałda brzuszna.
Głowa:	średniej wielkości z wysokim czołem, którego najwyższy punkt znajduje się nieco przed oczami; wyraźne ukształtowane policzki i pełne podgardle.
Dziób:	średniej długości i szeroki; lekko wklęsły od nasady do czubka; u kaczora zielonkawoniebieski, u kaczki brązowawy z niebieskawym odcieniem, paznokieć dziobowy brązowy u obu płci.

Oczy:	wysoko osadzone, brązowe.
Szyja:	średniej długości; mocna; noszona pionowo; tylko lekko wygięta.
Skrzydła:	średniej długości; szerokie; dobrze przylegające.
Ogon:	krótki; noszony prawie poziomo.
Podudzia:	krótkie; dobrze umięśnione; schowane w piórach.
Łapy:	średniej długości; umiejscowione pośrodku tułowia; pomarańczowoczerwone. Pazury rogowe.
Upierzenie:	przylegające; bogate podpuszenie.

Duże wady cech rasowości

Niedostateczna wielkość i długość tułowia; wyprostowana postawa; płaskie czoło; fałda tłuszczowa; u **kaczora** mocno zielony lub żółtawy dziób; u **kaczki** żółtozielony kolor dzioba.

Ubarwienie

Żółte

Kaczor: Głowa i górna część szyi szarawociemnobrązowa. Dolna część szyi, pierś, boki i podogonie możliwie równomiernie żółte (irchowe). Dolna część grzbietu i kuper szaroniebieskie z brązowożółtym brzegiem. Brzuch, lotki i ogon jasnożółte (jasnoirchowe). Pokrywy skrzydłowe z lekkim odcieniem niebieskim. Górna ramka lusterka i loczek z niebieskimi nalotem. Dozwolona mała biała plamka na podgardlu. Podpuszenie jaśniejsze od piór pokrywowych. Duże wady: sadza w kolorze podstawowym; nierównomierna barwa upierzenia; bardzo rozjaśniony kolor brzucha; ślad obroży; ciemnoniebieski kolor głowy, szyi i kupra.

Kaczka: Jednolita irchowa barwa na całym ciele. Lotki, lusterko i pokrywy skrzydeł nieco jaśniejsze, ale równomiernie ubarwione. Podpuszenie jaśniejsze od piór pokrywowych. Duże wady: sadza w kolorze podstawowym; nierównomierna barwa upierzenia; bardzo rozjaśniony kolor brzucha; zbyt ciemny kolor podstawowy; niebieskawy kolor skrzydeł; paski oczu.

Masa ciała: kaczor 3,0 - 3,5 kg, kaczka 2,5 - 3,0 kg

Minimalna masa jaja wylęgowego: 70 g

Barwa skorupy jaja: biała do żółtawej

Rozmiar obrączki: obie płcie 18

Kaczka zagrodowa (EE 24)

N: Landente, F: Canard huppé, A: Crested duck

0.1 - barwa dzika

1.0 - barwa dzika

Pochodzenie

Kaczki czubate były znane w Europie od wieków. Prawdopodobnie zostały przywiezione na holenderskich statkach do Europy z Indii Wschodnich. Ptaki czubate wyłoniły się z gładkogłowych w wyniku mutacji.

Odmiana bez czuba została uznana w latach dziewięćdziesiątych XX wieku ze względu na dobrostan zwierząt, ponieważ czynnik genetyczny warunkujący pojawienie się czuba jest śmiertelny dla części kaczych embrionów - zarodki homozygotyczne pod względem cechy czubatości - w przypadku skojarzenia dwóch ptaków czubatych. W tym samym czasie dotychczasowa nazwa rasy „kaczka czubata” została zmieniona.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości kaczka o szyi wygiętej w regularny łuk i prawie poziomej postawie. Gładkogłowa lub z niezbyt dużym czubem osadzonym z tyłu głowy. Żywego usposobienia, ale ufna.

Cechy rasowości

Tułów:	krępy; mocny i umięśniony
Grzbiet:	średniej długości i szeroki; nieco wypukły.
Pierś:	pełna i zaokrąglona; bez kilu (fałdy piersiowej).

Brzuch:	pełny; dobrze wypukły; bez fałdy brzusznej.
Głowa:	wydłużona, zaokrąglona z wyraźnie wypukłymi policzkami, niezbyt płaskie czoło, bez czuba lub z kulistym, zwartym/zamkniętym, składającym się ze sztywnych piór (okrywowych), niezbyt dużym czubem, osadzonym prosto (osiowo) z tyłu głowy. Dopuszczalne nieco pełne (niewycięte) podgardle.
Dziób:	umiarkowanie długi; lekko wklęsła linia grzbietu dzioba, wznosząca się w kierunku czoła; kolor zgodny z ubarwieniem.
Oczy:	barwa tęczówki zgodna z ubarwieniem.
Szyja:	niezbyt gruba; średniej długości; wygięta w regularny łuk.
Skrzydła:	dobrze rozwinięte; dobrze zakrywające grzbiet; noszone zamknięte; końce lotek nie krzyżują się, umieszczone po bokach nasady ogona.
Ogon:	niezbyt długi; umiarkowanie szeroki; noszony poziomo lub uniesiony.
Podudzia:	schowane w upierzeniu.
Łapy:	ustawione mniej więcej pośrodku tułowia lub nieco dalej w kierunku ogona; krótkie i mocne; kolor zgodny z ubarwieniem.
Upierzenie:	ściśle przylegające.

Duże wady cech rasowości

Ciało za duże lub za małe; tworzenie się fałdy piersiowej (kil) lub brzusznej; wklęsły grzbiet; wyprostowana szyja; niewypukłe policzki; czub opadający na jedną stronę lub rozdzielony.

Ubarwienia

Wszystkie odmiany barwne uznane dla innych ras kaczek (pochodzących od kaczki krzyżówki). Nie ma wysokich wymagań co do barwy i rysunku. Czub jest zwykle nieco jaśniejszy niż reszta upierzenia, z wyjątkiem ptaków białych.

Masa ciała: kaczor 2,5 kg, kaczka 2,0 kg
Minimalna masa jaja wylęgowego: 60 g
Barwa skorupy jaja: biała, rzadko zielonkawa
Rozmiar obrączki: obie płcie 16

Źródła:

- Wikipedia
- *Zwierzęta udomowione w dziejach ludzkości*, Alicja Lasota-Moskalewska, WUW, Warszawa 2005
- *Der große Geflügelstandard in Farbe. Band 3. Wassergeflügel: Gänse und Enten* Martin Platzbecker, 2005
- *Biuletyn PZHGRiDI „Gołobie“ nr 2 (103) i 4(104)/2024*
<http://www.bioroznorodnosc.izoo.krakow.pl/drob/kaczki>
<https://kaczkistaropolskie.pl/worzec-rasy/>
<https://runnerduck.net/photos.php>
<http://www.callducks.net/standards&photos1.htm>
<https://www.backyardchickens.com/threads/understanding-basic-colour-genetics-mallards-derivitives.410593>
<http://www.laufenten-sv.de/rassebeschr.html>
<https://www.laufis.de/farben/download/uebersicht.html>
<https://runnerduck.net/standards.php>
<https://www.bdrdg.de/fuer-sie/rasse-des-jahres/rasse-des-jahres-2018>
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/6f/D%C3%BCrigen%C2%AC_Die_Gefl%C3%BCgelzucht%C2%AC_1923%C2%AC_p366.jpg
<https://enten-sv.de/enterrassen/deutsche-campbellente/>